

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

ÖLÜM POR NO SU

CHUCK
PALAHNIUK

Ölüm Pornosu

Chuck Palahniuk

İngilizce aslından çeviren: Funda Uncu

Ayrıntı Yayınları

Chuck Palahniuk

Gerçek adı Charles Michael Palahniuk olan yazar 21 Şubat 1962'de Burbank, Washington da doğar. Annesi ve babası Chuck on dört yaşındayken ayrılır. Chuck ve kardeşleri annelerinin anne ve babasının sığır çiftliğine yerleşir ve burada büyür. 1980'de Columbia High School'u bitirdikten sonra Oregon Üniversitesi'nde gazetecilik öğrenimi görür. Üniversite yılları boyunca yazar olmayı aklından geçirmez Geçimini Freightliner adlı şirkette otomobil tamirciliği yaparak sağlamaktayken 1996'da, arkadaşlarıyla birlikte bir edebiyat grubuna katılır ve burada Project Mayhem (Kargaşa Projesi) adlı kısa hikayeyi yazar. Söz konusu hikaye üç ay gibi kısa bir süre içinde Fight Club'a (Dövüş Kulübü) dönüşür. İlk romanını yayımlatması kolay olmaz. Pek çok kez reddedilir. Chuck Palahniuk her reddedilişinde daha da "karanlık" yazmaya başlar. Nihayet yayımlanan ilk romanı Dövüş Kulübü, özellikle de 1999 yılındaki film uyarlamasının ardından büyük ses getirir ve Pacific Northwest Booksellers Association Award ve Oregon Book Award ödüllerine değer bulunur. Survivor (Gösteri Peygamberi), Invisible Monsters (Görünmez Canavarlar), Choke (Tıkanma), Luliaby (Ninni), Fugitives and Refugees (Kaçaklar ve Mülteciler), Diary (Günce), Haunted (Tekinsiz), Rant (Çarpışma Partisi), Pygmy, Teli-Ali ve Damned adlı kitapları kaleme alan Palahniuk, Oregon'un Portland şehrinde yaşamını sürdürüyor.

Düşes: Elmasların çok değerli olduğunu söylüyorlar,
Mücevhercilerin çoğunun elinden geçmişler.

Ferdinand: Ona bakarsan, fahişeler de kıymetlidir.

John Webster, Amalfi Düşesi

1

Bay 600

Herifin teki, üstünde yalnızca baksırı, bütün gün açık büfe masasının önünde durup barbekü soslu patates cipslerinin üzerindeki portakalrengi tozu yaladı. Yanında duran başka bir herif ise, kepçe gibi kullanarak soğanlı sosa batırıp çıkardığı cipsin üzerindeki sosu yalıyordu. Aynı vıcık vıcık cipsi sosun içine habire batırıp duruyordu. Heriflerin, kendilerine ait olduğunu iddia ettikleri şeylerin içine sışmasının bin bir yolu vardır.

Söz konusu set yemekleri olduğundan, iki katlanır masa ve bunların üzerine yığılmış, bildik markaların, ağzı açılmış mısır cipsi paketlerinden ve kutu içeceklerden bahsediyoruz. Sahnesi gelen herifleri sete çağırıyorlar. Asistan, herifleri numaralarıyla çağırıyor ve bu oyuncular da ağızlarına doldurdukları karamelli mısır cipslerini çiğnemeye devam edip, sarmısak tuz karışımından yanan, akçaağaç şuruplu batonlardan yapış yapış olmuş parmaklarıyla, boşalacakları çekimi yapmak üzere sete doğru hareketleniyorlar.

Tek sahnelik herifler, sırf burada olduklarını söylemek için gelmişler. Biz emektarlar ise refakat etmek ve Cassie'ye kıyak yapmak için buradayız. Dünya rekorunu kırsın diye yarağımızla ona yardım ediyoruz. Yazılan tarihe tanık oluyoruz.

Açık büfe masasının üzerine, içi prezervatif dolu plastik kaplarla içi çubuk kraker dolu plastik kapları yan yana koymuşlar. Küçük boy atıştırılacak şekerlemeleri. Ballı fıstıkları. Yerde ise şekerlemelerin ve prezervatiflerin ısırlarak açılmış, hatta çiğnenmiş plastik paketleri var. M&M marka şekerlemelere dalan aynı eller, yarı sertleşmiş yaraklarını sıvazlamak üzere baksırlarının düğmeli bölümüne veya bel lastiğine uzanıyor. Şekerleme renklerindeki parmaklar. Acılı soslu ereksiyonlar.

Fıstık kokulu nefesler. Bira kokulu nefesler. Barbekü soslu patates cipsi kokulu nefesler, hızlı hızlı Cassie'nin yüzüne solunuyor.

Amfetamin bağımlısı takıntılı tipler, tırmalamaktan kollarını cart kırmızı yapmış. Liseli bakirler kamera önünde milli olmak istiyor. Şu çocuk, yani Bay

72, aynı çekimde hem bekâretini yitirmeyi hem de tarihe geçmeyi ümit ediyor.

Zayıf herifler üzerlerindeki tişörtleri çıkarmıyor. Buradaki bazı oyuncuların bile eski olan bu tişörtler, fi tarihinden önce Şehirle Seks filminin galasında dağıtılmıştı. Cassie'nin başrolünde oynadığı Şehvet Ufukları filminin çekildiği zamandan kalma fan kulüp tişörtleri var. Bay 72'den yaşlı olan bu tişörtler, o doğmadan önce ipek baskı tekniğiyle üretilmişti.

Gür sesli herifler cep telefonlarıyla konuşup, bir yandan hisse senedi opsiyonlarından bahsederken bir yandan da "ne iş olsa yaparım abi" muhabbeti yapıyor ve bu arada da sünnet derilerini mıncıklayıp sağıyorlar. Asistan, bütün oyuncuların pazısına kalın keçeli kalemle 1 ila 600 arasında bir numara yazdı. Saçları, jöle ve sabırdan bir anıt sanki. Tenleri ise bronzlaştırıcı krem ve parfümden.

Oda, metal katlanır sandalyeden geçilmiyor. Havaya girilsin diye bulundurulmuş, sayfa uçları kıvrılmış porno dergilerden de.

Oyuncu asistanı dediğim güzel pilicin adı Sheila; elinde mandallı bir bloknot var. 16, 31 ve 211 numara diye bağırıyor ve bu numaraların sahibi heriflerden sete çıkan merdivene gelmelerini ve kendisini takip etmelerini istiyor.

Herifler spor ayakkabı giyiyorlar. Top-Sider marka. Bir de slip don. Baldırlara kadar, eski zaman jartiyer lastiğiyle yukarıya çekilmiş lacivert renkli çorapların üzerine geçirilmiş, klasik deri ayakkabılar. Üzerinde kum olan parmak arası plastik terlikler, ki bunlar her adımda kumdan iz bırakıyor.

Şu eski espriyi bilirsiniz: Bir pilici porno filmde oynatmak istiyorsanız, ona bir milyon dolar teklif etmelisiniz. Bir herifi oynatmak istiyorsanız, ona sadece sormanız yeter... Aslında bu gerçekten bir espri değildir. Ha-ha diye güleceğiniz bir espri değildir en azından.

Piyanın gediklileri olan biz hariç, hiç kimsenin tanımadığı bu heriflerin çoğu, Yetişkin Video Haberleri dergisinin arka kapağındaki ilanı görmüş olmalı, ilan, herkese açık bir seçmeydi. Ereksiyon olmak ve herhangi bir virüs taşımadığınıza dair doktor raporu, seçmeyi geçmeniz için yeterliydi. Çocuk pornosu çekilmediği için katılımcıların on sekiz yaşın üzerinde olması gerekiyordu.

Down sendromlu beysbol takımıyla sırada ayakta beklerken göğüs

kıllarımızı tıraş ediyoruz, kasıklarımıza ağda yapıyoruz.

Sırada bekleyenler arasında Asyalı, siyahi ve Latin herifler de var. Tekerlekli sandalyeli bir herif de. Yani piyasada ne varsa hepsinden bir örnek bulmak mümkün.

72 numaralı oğlan elinde yaprakları kıvrılmış, boynu bükülmüş, rengi solmaya başlamış beyaz güllerden bir buket tutuyor. Oğlan elini öne uzatıyor; elinin üzerine mavi tükenmezkalemle bir şeyler yazılmış. Harflere bakıyor ve, "Ben hiçbir şey istemiyorum; sadece seni hep sevdim..." diyor.

Diğer herifler, üzerindeki fiyonklar ve fiyonkların uçlarından sarkan kurdelelerle kabarık görünen ambalajlı kutular taşıyorlar. Bu kutular insanın avcuna sığacak kadar küçük. Hatta o kadar küçükler ki parmaklar yüzünden görünmüyorlar bile.

Emektar oyuncular, çağrılmayı beklerken, saten birer ropdöşambr, daha doğrusu beline bir kuşak doladıkları profesyonel boksör pelerini giyiyorlar. Porno filmlerde ilaç almadan ereksiyon olmasıyla ve bunu uzun süre korumasıyla ünlü profesyonel adamlar bunlar. Bu heriflerin yarısı Cassie'yle çıktı, ona evlilikten söz etti ve porno sektörünün Lunt'ları, Desi ve Lucy'si oldu.

Cassie Wright'ı sevmeyen ve onun tarih yazmasına yardım etmek istemeyen tek bir oyuncu yok bu çekimde.

Diğer herifler ellerinin dışında başka hiçbir şeyle cinsel temasta bulunmuyorlar; Cassie Wright'ın filmlerinin dışında başka hiçbir şey de izlemiyorlar. Onlara göre bu, bir çeşit sadakat demek. Evlilik demek. Minik hediyelerini elinde sıkıca tutan bu heriflere göre bugün, bir çeşit balayı demek. Nikah akdi sonrası cinsel temasla evliliği tamamlamak demek.

Bugün Cassie son kez oynayacak. Bir bakirenin çıktığı yolculuğun tam tersi bir şey bu. Ellinci heriften sonra o merdiveni çıkan her herife, Cassie Wright, bombanın açtığı, vazelinle yağlanmış bir çukur gibi görünecek. Canlı ve kanlı ama sanki içinde bir şey patlamış gibi.

Bize şöyle bir baksanız, tarih yazdığımızı asla tahmin edemezsiniz. Tüm rekorları sonlandıracak bir rekor kıracağımızı da.

Oyuncu asistanı yanımıza gelerek, "Beyler!" diye sesleniyor. Sheila pilici

gözlüğünü yukarı itip, "Sizi çağırıldığımda, kameranın önüne çıkmaya hazır olmalısınız," diyor.

Adamakıllı sertleşmeyi kastediyor. Prezervatif takmaya hazır olmayı.

Bugünün bana hissettirdiği şeye en yakın durum, kıcınızı arkadan öne doğru sildiğiniz zamanlar. Tuvalettesiniz. Düşünmeden hareket ettiğiniz için, aşağıya doğru sarkan buruşuk taşak derisine bok bulaştırıyorsunuz. Silerek temizlemeye çalıştıkça deri geriliyor ve pislik daha da büyüyor, incecik bok tabakası kıllarınıza ve kalçanıza bulaşıyor. Bunun gibi günler işte aynen böyle hissettirir insana; sanki sır tutuyor gibisinizdir.

Altı yüz herif. Bir porno kraliçesi. Yüzyılların dünya rekoru. Erotik şeyleri toplayan zeki bir koleksiyoncunun alması gereken bir film.

Hiçbirimiz ölüm pornosu çekme niyetiyle buraya gelmedi.

2

Bay 72

Yanımda gül getirmek gerçekten saçma sapan bir fikirmiş. Ne bileyim. Kapıdan içeri adım attığın anda eline, kenarına 1 ila 600 arasında bir numara yazılmış, kahverengi kâğıttan bir alışveriş poşeti tutuşturuyorlar. "Eşyalarını buraya koy evlat," diyorlar. Üzerinde, siyah kalemle yazılmış numaranın aynısının bulunduğu tahta bir mandal veriyorlar. "Bunu donuna iliştir; yoksa verdiğin eşyayı geri alamazsın," diyorlar. Ekipten bir kız, kalbinin olması gereken yerde sallanan kronometreyi bir kordonla boynuna bağlamış.

Elbiselerimizi çıkardığımız yerde, masanın gerisindeki duvara, yine aynı siyah kalemle kahverengi kağıda yazılmış bir uyarı levhası yapıştırmışlar; prodüksiyon şirketinin insanların beraberinde getirdiği değerli eşyalardan sorumlu olmadığı yazıyor levhada.

Başka bir uyarı levhasında ise "Maske Takılmaz" yazıyor.

Herifler poşetlere ayakkabılarını, ayakkabılarının içine de çoraplarını koyuyorlar. Sıkıca kendi etrafına doladıkları kemerlerini de ayakkabılardan birinin içine yerleştiriyorlar. Ütü çizgisine dikkat ederek katladıkları pantolonlarını ayakkabılarının üzerine yatırıyorlar. Kırışmasın diye, gömleklerini çenelerinin altına sıkıştırıp önce kollarını denkleştiriyor, sonra da yaka ve eteğini katlıyorlar. Atletlerini de katlıyorlar. Kravatlarını dürüp, takımlarının ceketinin cebine sokuşturuyorlar. Bunlar, şık kıyafetler giymiş adamlar.

Diğer herifler kot pantolonlarını veya eşofmanlarını çıkarıp, tersyüz edip, yumak haline getiriyorlar. Aynı şekilde, kısa ya da uzun kollu tişörtlerini de. Nemli iç çamaşırlarını çıkarıp poşetlerin içine tıkiştırıyorlar, en üste de berbat kokan spor ayakkabılarını koyuyorlar.

Siz soyunduktan sonra kronometreli kız, içinde kıyafetlerinizin bulunduğu poşetleri alıp beton duvarın kenarına bırakıyor.

Herkes etrafta donuyla dikiliyor ve cüzdanını, araba anahtarlarını, cep telefonunu ve ıvır zıvırını nereye koyacağını bilemiyor.

Ben ise solmaya yüz tutmuş gül buketini getirmekle, daha da fazla ıvır zıvıra yer bulmak için uğraşmak zorunda kalıyorum. Kesinlikle aptalcaymış.

Soyunurken, tam gömleğimin düğmelerini çözdüğüm sırada, kâğıt poşetleri dağıtmakta olan kronometreli kız göğsümü işaret ediyor ve, "Çekim sırasında o şeyi takacak mısın?" diye soruyor.

Elinde "72" numaralı bir poşet var. Poşetin kâğıt sapına mandal tutturulmuş. Üzerinde numaram yazılı. Kronometreli kız işaretparmağıyla göğsümü göstererek, "Şunu," diyor.

Bakmak için çenemi canım acıyana kadar aşağıya eğiyorum; ancak sadece, altın zincirle boynuma taktığım istavrozu görebiliyorum.

Sorun olur mu, diye soruyorum. Bir istavroz.

Kız elindeki mandalla ileriye uzanıyor ve basarak mandalı açıyor. Göğüs ucuma mandalı tutturmaya çalışıyor ama ben geri kaçıyorum. "Bu işi uzun zamandır yapıyoruz biz," diyor. "Senin gibi İncil tüccarlarını hemen fark ederiz." Yüzüne bakınca kızın liseye gittiğini ve aşağı yukarı ben yaşlarda olduğunu anlıyorum.

Kronometreli kız, aktris Candy Apples'ın 721 cinsel birleşmede bulunarak rekor kırdığında aslında prodüksiyon boyunca sadece elli adamdan oluşan aynı grubun kullanıldığını söylüyor. Bu, 1996 yılında gerçekleşti ve Los Angeles polisi stüdyoyu basıp prodüksiyona son verene kadar Candy işini yapmaya devam etti.

"Harbiden doğru," diyor kız.

Annabel Chong 251 cinsel birleşmede bulunarak ilk rekorunu kırdığında, görüşmeye sadece seksen adam geldi ve bunların neredeyse yüzde 66'sı yarağını bile sertleştiremediği için görevini yerine getiremedi, diye anlatıyor kronometreli kız.

Aynı yıl, yani 1996'da, Jasmin St Claire kesintisiz tek bir video kaydında 300 cinsel birleşmeye girerek Chong'un rekorunu geride bıraktı. Spontan Ekstaz bu rekoru 551 birleşmeyle tarihe gömdü. 2000 yılında aktris Sabrina Johnson video kaydını iki bin adamla gerçekleştirdi ve sikişmekten canı o kadar çok yandı ki, o, oyuncuların geri kalanının aletini ağzına alırken, ekiptekiler bacaklarının arasına

buz kalıpları koymak zorunda kaldı. Telif ücretinin çekleri karşılıksız çıkınca, Johnson kamuya o kaydın sahte olduğunu açıkladı. En fazla 500 cinsel birleşmeye girmişti ve seçmelere iki bin adam değil, otuz dokuz adam başvurmuştu.

Kronometreli kız boynumdaki istavrozu işaret ederek, "Burada kimsenin ruhunu kurtarmaya çalışma," diyor.

Masada yanımızda duran başka bir adam üzerindeki siyah tişörtü çıkarıyor; yüzü, kolları ve göğsü aynı bronzlukta. Meme ucunda sallanan bir halka altın renginde parlıyor. Göğsündeki kıllar yassı görünüyor; her biri aynı boyda kesilmiş. Bana bakıyor ve, "Hey ahbab," diyor. "Ben yakın plan çekime çağrılmadan kadının ruhunu falan kurtarma, tamam mı?" diyor. Gözünü öyle güçlü kırıyor ki yüzünün yarısını bir kırışıklık kaplıyor. Kirpikleri o kadar gür ki yelpaze olarak kullanılabilir.

Yakından bakınca alnına ve yanaklarına pembe allık sürdüğü nu görüyorum. Üç tonlu kahverengi pudra, gözlerinin etrafındaki minik kırışıklıkların arasına dolmuş. Kolunun altına, yani dirseği ile bronzlaşmış kaburgalarının arasına beyaz renk bir topak sıkıştırmış; bu topak, kıyafetleri olmalı.

Masanın diğer tarafında duran kronometreli kız etrafına bakmak için kafasını bir sağa bir sola çeviriyor. Elini kot pantolonunun ön cebine sokup, "Hey İncil tüccarı, sigorta ister misin?" diye soruyor bana. Cebinden test tüpü kadar minik ancak daha kısa bir şişe çıkarıyor. İçindeki mavi hapları tıkrıdatmak için şişeyi sallıyor. "Her biri on papel," diyor ve mavi hapları kulağının yanında tutup sallıyor "Yüzde 66'lık grubun bir parçası olma."

Kronometreli kız, makyaj yapmış adama "137" numaralı poşeti uzatıyor ve, "Oyuncak ayını poşete koymak ister misin?" diye soruyor.

Adamın dirseğinin altındaki beyaz bohçayı işaret ediyor kafasıyla.

137 numaralı adam kolunun altındaki, beyaz kıyafetlerinden oluşan topağı bastırıyor ve, "Bay Toto, oyuncak ayı kadar sıkıcı bir şey değil..." diyor. "Bay Toto bir imza köpeği." Onu öpüyor ve, "Ne kadar yaşlı olduğunu bilerseniz, şaşırırsınız," diyor.

Doldurulmuş hayvan beyaz kanvas kumaştan yapılmış. Hayvanın sosis köpeklere benzeyen uzun bedenine beyaz kanvas kumaştan yapılmış dört güdük

bacak tutturulmuş. Siyah düğmeden gözleri ve kanvas kumaştan sarkık kulakları olan bir köpek kafası dikilmiş bedenın üst kısmına. Mavi, siyah ve kırmızı kalemle yazılmış kelimeler beyaz kanvasın üzerinde birbirine girmiş. Bazı harfler yuvarlak, bazıları bloklu. Bazılarında tarih var. Sayılar var. Gün, ay ve yıl yazılmış. Herifin köpeği öptüğü yer, sürdüğü ruj yüzünden kırmızı oluyor.

Köpeği sanki bebek tutuyormuş gibi, büktüğü kolunun üzerinde tutuyor. Diğer eliyle yazıları gösteriyor, imzaları. El yazılarını. Bize Carol Channing'i gösteriyor. Bette Middler'ı. Debbie Reynolds'ı. Carole Baker'ı. Tina Turner'ı.

"Bay Toto, benim asla canlı kalmak istemeyeceğim bir yaşta," diyor.

Elinde hâlâ mavi hapların şişesini tutmakta olan kronometreli kız, "Bayan Wright'ın, köpeğini imzalamasını ister misin?" diye soruyor.

Herif, porno film piyasasında Cassie Wright'ın gelmiş geçmiş en sevdiği yıldız olduğunu söylüyor bize. Ve becerilerinin, meslektaşlarının çok üzerinde olduğunu.

137 numaralı adam, Acil Servisin Arka Kapısında Köpek Sürüsü isimli çığır açan porno filmde doktor rolünü oynamadan önce Cassie Wright'ın altı ayını bir endokrinoloji uzmanını gölge gibi takip ederek geçirdiğini, uzmanın çalışmalarını öğrendiğini, tavır ve vücut dili üzerinde çalıştığını söylüyor. Büyük bir destan olan Titanik'in Arka Kapısında Köpek Sürüsü isimli porno filmin setine adım atmadan önce, kurtulanlara mektup yazarak, mahkeme evrakını inceleyerek altı ay boyunca araştırma yaptı. Tek cümlelik diyalogunda, "Bu gece bu gemiyle birlikte başka bir hanımefendi de aşağılara kayacak..." derken, Cassie Wright'ın Batı İrlanda aksanı kusursuzdu ve üçüncü mevkide herkesle beleş seks yapmanın insanlığın bu en korkunç deniz kazası sırasında ne kadar ateşli olacağını tam anlamıyla betimliyordu.

"Acil Servis filminde," diyor, "iki şehvetli laboratuvar asistanıyla çekilmiş lezbiyen sahnesinde, doğru şekilde spekulum takmayı bilen kişinin Cassie Wright olduğu çok barizdir."

137 numaralı adam, İç Savaş destanı olan Ford'un Tiyatrosunun Arka Kapısında Köpek Sürüsü isimli filmde Cassie'nin Mary Todd Lincoln tasvirini eleştirmenlerin haklı olarak övdüğünü söylüyor. Sonra Özel Kutu adıyla tekrar piyasaya sürüldü. Daha sonra da Başkanlık Kutusu adıyla. 137 numaralı adam, Cassie Wright'ın aynı anda hem John Wilkes Boothe hem de Honest Abe

Lincoln'le birlikte çekim yaptığı için, Amerikan tarihini canlandırıldığını ve yaptığı araştırmalardan ötürü ona teşekkür etmek gerektiğini söylüyor bize.

Adam, kanvas köpeğini sallamaya devam ediyor ve köpeğin siyah renkli düğme gözleri, meme ucundaki altın halkaya çarpıyor. Adam, "Haplar kaç para?" diye soruyor.

"On papel," diyor kronometreli kız.

"Hayır," diyor adam. Köpeğini tekrar kolunun altına kısıtıyor ve pantolonunun durduğu poşete uzanıyor. Cüzdanını çıkarıyor, içindeki yirmi, kırk ve yüz dolarları karıştırıyor ve, "Şişenin tamamı kaç para demek istemiştin," diyor.

Kronometreli kız, "Öne doğru eğil de numaranı koluna yazayım," diyor.

Ve 137 numaralı adam bana göz kırpmıyor; sürdüğü kahverengi pudra yüzünden gözü daha da büyük görünüyor ve, "Gül getirmiştin," diyor. "Ne kadar da nazıksın."

3

Bay 137

Spor salonunda yaşanan şu gibi zamanları siz de bilirsiniz. Altı ağırlık diskiyle göğüs idmanı veya vücut ağırlığını tek kolla taşıyarak pazı idmanı yaparken, bir tekrardan sonra heveslenip, kürek aletinin kollarını geniş açıyla çekip bırakır, tekrarları ve setleri, ağırlık disklerini sınıra dek zorlayacak kadar hızlı yaparsınız ve derken, bir sonraki set gelir ve siz aniden bitersiniz. Yaptıklarınız boşa gider. Yapacağınız her çekme veya itme hareketi için daha fazla çaba sarf etmeniz gerekecektir. Tempoyu artıracığınıza içinizden saymaya ve terlemeye başlarsınız. Nefes nefese kalırsınız.

Bu durum şeker koması değildir. Bilmiyor muydunuz yoksa? Kayıt masasındaki, kaslarından başka bir şeyi olmayan salak herif müziğı kapattığı için büyük bir değışim meydana gelir. Belki müziğı dinlemiyorsunuzdur bile ama o müzik durunca, idman yapmak sıradan bir iş olup çıkar.

Sabahın üçünde, müzik kesilip ManRod veya Eagle'ın kapanma saati geldiğinde ve siz orada tek başınıza, sikilmemiş bir halde kalakaldığınızda da aynı akıbeti, yani tansiyonunuzun düştüğünü hissedersiniz.

Bir film çekerken yaşayacağınız büyük hayal kırıklığı da böyledir: Fon müziğı yoktur. Atmosfere uygun müzik yoktur. Koridorun sonundaki, Cassie Wright'ın bulunduğu odaya girince, porno türü, voa-voa diye elektro gitarla çalınmış caz müziğı bile yoktur. Montajdan sonra, eğer varsa diyalogların bağlanmasıdan sonra, akıcılığı artırmak için bir müzik parçası eklenir.

Bilmiyor muydunuz yoksa? Bay Toto'yu buraya getirmek berbat bir fikirmiş.

Ama ağzına kadar Viagra dolu bir şişeyi içmek, beni kendime getirebilir.

Bekleme salonunda, gerçek hayatta özgün bir kişilik olan Branch Bacardi, solmuş gül buketini getirmiş olan Bay 72 ile sohbet ediyor. Aynı aktörün önceki ve sonraki hali gibi görünüyorlar. Bacardi'nin üzerinde kırmızı saten bir baksır var; tek eliyle yavaş yavaş daireler çizerek göğsünü ovuşturuyor ve bir yandan da konuşuyor. Diğer elinde tek kullanımlık mavi renkli bir tıraş bıçağı var.

Ovuşturan eli durduğu anda, diğer eli aynı bölgeye gidiyor ve yeni uzamış, görünmeyen kılları tıraş ediyor. Plastik tıraş bıçağı, bahçedeki otları çapalıyormuşçasına kısa ve hızlı hareketlerle bölgeyi temizliyor. Branch Bacardi konuşmasını sürdürüyor ve ovalayan eli başka bir bölgeye kayarken, o bölgeyi hissederken ve tıraş bıçaklı eli o bölgeyi her açıdan tıraş edebilsin diye bronzlaşmış teni germek için çabalarken, başını asla öne eğip oraya bakmıyor.

İşte tam şuracıkta: Da Vinci Şehveti, Bülbülü Düzmek, Postacı Kapıya İki Kere Boşalır ve ilk şarkılı danslı porno film olan Chitty Chitty Çoklu-Giriş filmlerinin yıldızı Branch Bacardi.

Bacardi, Cord Cuervo, Beamer Bushmills gibi, porno film endüstrisinin tüm erkek dinozorları, burası gibi kapalı yerlerde bile güneş gözlüğü takıyorlar. Yumuşak dokunuşlarla saçlarını düzeltiyorlar. Onlar, özgün sahne aktörleri neslinden; becerilerini Kaliforniya veya New York Üniversitesi'nde kazanmışlardı ama meşru roller alırken aynı zamanda kiralarını da ödemeleri gerekiyordu. Onlara göre porno film çekmek eğlenceliydi. Radikal bir politik davranıştı. Alacakaranlık Çubuğu veya İki Memenin Hikâyesi filmlerinde başrol oynadıklarını özgeçmişlerinde belirtmek ancak bir şakadan ibaretti. Sağlam bir meşru yıldız olduktan sonra, eskiden yaptıkları o işleri, gece yarısı yayımlanan sohbet programlarında anlatacakları anekdotlar için malzeme olarak kullanıyorlardı sadece.

Branch Bacardi veya Post Campari gibi aktörler, bronzlaşmış ve tıraşlanmış omuzlarını silkerek, "Aman canım, Sly Stallone bile faturalarını ödemek için porno çekti..." diyorlardı.

Dünya çapında tanınan bir mimar olmadan önce Rem Koolhaas da porno çekti.

Bekleme salonunda, siyah bir kordonla boynuna kronometre asmış olan genç hanımefendi, Bacardi'nin yanına gelip, koluna "600" yazıyor. Altı rakamı en üstte olacak şekilde, onun altına bir sıfır, onun altına da bir başka sıfır koyarak bunu yapıyor ve numara, triatlona katılan sporcuların kalın, siyah keçeli kalemle yazılmış numaraları gibi görünüyor. Bacardi, oyuncu koordinatörünün, pazının dış tarafına olmak üzere her iki koluna da "600" yazdığı zaman zarfında bile güllü çocukla konuşmaya devam ediyor, yeni çıkmış kılları bulmak için parmaklarıyla karın kaslarını kontrol ediyor ve hazırda bekleyen plastik tıraş bıçağı da oralarda gezinip duruyor.

Patates cipsi yemekle meşgul olmayan adamlar tenlerinde plastik tıraş bıçağı gezdiriyorlar. Sivilcelerini sıkıyorlar. Veya bir tüpün içindeki yapışkan bir maddeyi önce avuçlarına sıkıyor, sonra ovuşturarak yaydırıyor ve sonra da bu kahverengi maddeyi yüzlerine, kalçalarına, boyunlarına ve ayaklarına sürüyorlar. Bronzlaştırıcı krem bu. Avuçlarının içi kahverengi oluyor. Tırnaklarının etrafındaki deri, pis ve koyu kahverengi görünüyor. Bu aktörlerin ayaklarının dibinde spor salonu çantaları duruyor ve onlar saç jölesi, bronzlaştırıcı krem, plastik tıraş bıçağı ve katlanan cep aynalarını almak için bu çantalara doğru eğiliyorlar. Şınav çekiyorlar. Temiz iç çamaşırlarında yol yol kahverengi izler oluşmuş. Altı yüz aktörün ortaklaşa kullandığı tek helaya giriyorsunuz ve içeride bir tane delik, lavabo ve ayna var ve sıraya dizilmiş kıçlar, tuvaletin beyaz yüzeyine kat kat kahverengi lekeler bırakmış. Lavabonun üzerinde bronz rengi el izleri var. Porno dinzorları taktıkları güneş gözlüğü yüzünden sanki körmüşçesine sendelediğinden, tuvaletin kavradıkları beyaz kapısında kahverengi parmak ve avuç izlerinden oluşan bir kirlilik göze çarpıyor.

Cassie Wright'ı sette hayal etmek zor değil. Beyaz saten çarşafı yatağa gömülmüştür ve içeri giren oyuncular onu kavrayıp, sürtünerek kahverengi kreme buladığı için daha koyu tenli görünüyordu. İğrenç porno.

Haplardan bir tanesini yutuyorum.

Oyuncu koordinatörü yanımda duruyor ve, "Tamam, istiyorsan kör ol; ama durumu çözelim diye bize gelme," diyor.

"Ne?" diye soruyorum ona.

"Sildenafil," diyor genç hanım ve elindeki keçeli kalemi, elimde tuttuğum mavi hap şişesine vuruyor. "Şeyin sertleşir ama aşırı dozda alırsan, nonarteritik anterior iskemik optik nöropati olabilirsin."

Yürüyüp uzaklaşıyor. Ve ben de mavi haplardan bir tane daha yutuyorum.

Branch Bacardi, güllü çocuğa, "Oyuncuları çekime sırayla almıyorlar," diyor. Sarkmış göğüs kaslarından birini eliyle alttan destekleyip havaya kaldırıyor ve altındaki deriyi tıraş bıçağıyla tıraş ediyor ve, "Aslında böyle yapmalarının sebebi ellerinde Gestapo üniformalarından sadece üç tane bulunması. Bir küçük, bir orta ve bir de büyük boy üniforma varve bu kostümleri giyebilecek herifleri çağırdılar," diyor. Tıraş etmeye devam ederken arada bir gözlerini yukarı kaydırıp, tavana monte edilmiş, porno film gösteren ekrana bakıyor. "Sıra sana

gelince, o üniformanın kuru ve az çok temiz olmasını bekleme..." diyor.

Tavanın bütün köşelerine ekran monte edilmiş ve hepsinde hard porno film oynuyor. Filmlerden biri Göt Büyücüsü. Diğerinde klasik bir film olan Gazap Büzükleri var. Bunların hepsi de Cassie Wright'ın en iyi filmleri. Ve hepsi de en az yirmi yıllık. Branch Bacardi'nin izlediği ekranda Dünya Sürtüğü I: Çukurun Dibinde filmi oynuyor ve filmde daha genç görünen Bacardi, Cassie Wright'ı köpek pozisyonunda beceriyor. Bu video kaydında Branch Bacardi'nin göğüsleri sarkık değil. Kolları tıraş etmekten kızarmamış veya batıklar yüzünden tahriş olmamış. Elleri Cassie Wright'ı kavırıyor; parmak uçları ince belinin etrafında neredeyse birbirine değecek. Tırnaklarını çevreleyen ölü deride ise bronzlaştırıcı krem artıkları göze çarpıyor.

Ekрана gözlerini dikmiş bakarken, canlı Branch Bacardi'nin hem gezici hem de tıraş bıçağını tutan eli duruyor. Tıraş bıçaklı eliyle güneş gözlüğünü yukarı itiyor. Donmuş bir halde öylece duruyor; sadece gözleri hareket ediyor ve film ile oğlanın yüzü arasında gidip geliyor. Gözlerinin altında buruşmuş ve çökmüş, mor renkli bir deri katmanı var. Bronz teninin altındaki mor damarlar burnuna doğru tırmanıyor. Daha fazlası ise baldırlarına doğru iniyor.

Kumar aleti misali, mangır yerine tüm spermini önündeki amın pembe dudaklarına boşaltan genç Branch Bacardi, solmuş güllü oğlana tıpatıp benziyor. Oyuncu koordinatörünün, üzerine 72 numara yazdığı oğlana.

Güllerini özenle kucaklayan 72 numaralı oğlan sırtı dönük olduğundan ekranı görmüyor. Bacardi'nin arkasındaki ekranı izliyor. O ekranda, Cassie Wright'ın, genç Hirohito'nun sertleşmiş aletini tümüyle ağzına aldığı sahnenin Enola Gay isimli uçağın ölümcül kargosuyla birlikte Hiroşima'ya yaklaştığını gösteren çekimlerle ara ara kesildiği, Dünya Sürtüğü II: Adada Kucak Sefası filmi oynuyor.

Dünya Sürtüğü II, Cassie Wright ve Rosie the Riveter'ın Winston Churchill'e sakso çektiği erkek-kız-kız sahnesiyle Porno Film Haberleri ödülünü kazandıktan sonra Cassie uzun bir ücretli izin almayı hak etti. İzni bir yıllıktı.

Daha sonra, her ay iki proje gerçekleştirdiği normal programına döndü. Moby Sik adlı destanını çekti. Bir Yaz Gecesi Riyası filmindeki anal sahnesiyle PFH ödülünü bir kez daha kazandı ve film piyasaya çıktıktan sonraki bir yıl boyunca milyonlarca kopya sattı. Otuzlu yaşlarında film çekmekten vazgeçip,

"100 Vuruş" adlı bir şampuanın tanıtımını üstlendi. Leylaklı şampuanın uzun şişesi bir tarafa doğru fazlaca eğikti. Cassie bu ürünü iki filmde kullanmadan önce mağazalar böylesi yamuk şişeleri bulundurmaktan nefret ediyordu ve hiç kimse ürünü internet sitesinden dahi sipariş etmiyordu. Kuru Gayret filminde aktris Casino Courvoisier şişeyi içine soktu ve şişenin uzun, eğimli şeklinin rahim boynuna nasıl hızla ve kuvvetle vurduğunu ve her seferinde mükemmel vajinal orgazm sağladığını gösterdi. Aktris Gina Galliano aynı numarayı On İkinci Şövalye filminde yaptı ve, "100 Vuruş" tüm perakende satış noktalarında yok sattı.

Buna rağmen, Wal-Mart market zinciri, dış macunu ve ayak pudrasının yer aldığı bölümde seks oyuncaklarını bulundurmak zorunda kalmaktan hoşnut değildi. Tepkiler oldu. Ardından da boykot geldi.

Bundan sonra Cassie Wright geri dönüş filmleri yapmaya çalıştı; ama buradaki ekranların hiçbiri o filmleri göstermez. Japon piyasası için çekilmiş Pony Kız filmlerinde kadınların üzerinde eyer ve dizgin var; kırbacını vuran bir adam ise bu kadınlara at terbiyesi veriyor. Cıvık filmler kategorisinde yer alan bir tür olan, Lokma Tecavüzü gibi fetiş filmlerde ise güzel kadınlar striptiz yapıyor ve onlara yaş günü pastası, krem şanti ve üzerine bal ya da çikolata şurubu gezdirilmiş çilek mus atılıyor. Hayır, burada hiç kimse onun son çektiği, Lassie Hemen Boşal adlı özel filmi izlemek istemiyor.

Film sektöründeki güvenilir kaynaklar, bugün çekmekte olduğumuz filme, Dünya Sürtüğü III: Tüm Sürtükleri Bitiren Sürtük adının verileceğini söylüyor.

Dünya Sürtüğü I'deki domaltma sahnesi sona erip, üç askerin Alsas'taki, Fransız rahibelerin bulunduğu manastırı kurtardığı sahneye geçildiği anda, yani yeni sahne başlar başlamaz, Bacardi gözlüğünü tekrar takıyor. Üzerinde rahibe kıyafeti ve atkısı olmayan rahibelerden hiçbirinde güneşlenmekten oluşmuş tanga izi yok. Hiçbirinde tüy yok. Bacardi'nin parmağı meme ucunu çevreleyen deriyi gerdiriyor ve tıraş bıçağı orayı kazımaya başlıyor.

Kronometre takmış ve elinde siyah bir kalem olan oyuncu koordinatörü yanımdan geçerken, "Bunlar yüz miligramlık haplar; o yüzden baş dönmesine dikkat et," diyor. Parmaklarıyla da sayarak, "...mide bulantısına, bilek ve bacakların şişmesine..." diye ekliyor.

Haplardan bir tane daha yutuyorum.

Odanın karşı tarafında duran Branch Bacardi birazcık öne doğru eğiliyor ve ellerini bel çukuruna götürüyor. Tek eliyle baksırının esnek bel kısmını aralıyor. Diğer elinde tuttuğu plastik tıraş bıçağını kırmızı saten donunun içine sokup götünü tıraşlamaya başlıyor.

Benden uzaklaşmaya başlayan oyuncu koordinatörü saymaya devam ediyor: "... kalp spazmına, düzensiz kalp atışlarına, burunda tıkanıklığa, baş ağrısına, ishale..."

Oyunculuk kariyerinin zirvesindeyken Cassie Wright tam tamına bir yıl boyunca film çekmeyince sektörün güvenilir kaynakları, Cassie çocuk doğurdu, diye dedikodu çıkardı. Bir bebekten söz ediyorlardı. Tersten adamın üzerine bindiği sırada, Benito Mussolini aniden içine boşaldığı için Cassie hamile kalmıştı. Bebeği evlatlık verdiğini duymuştuk.

Bilmiyor muydunuz yoksa? Mussolini'yi Branch Bacardi oynuyordu.

Ve ben haplardan bir tane daha yutuyorum.

4

Sheila

Ter birikiyor.

Üst üste taktığım lateks eldivenlerimin içindeki ter, solgun su kabarcıkları gibi topluyor. Eşcinsel pornosunda gördüğüm, alınması gereken eski bir tedbiri uyguluyorum: Sıradan pembe bir prezervatifin altına mavi bir prezervatif geçirin; böylece, eğer anal seksin ortasında yarağınız mavi bir renk alırsa, bilin ki dışarıdaki kaput yırtılmıştır. Bu, tehlikeyi önler. Harbiden doğru. Mavi eldivenin üzerine pembe eldiven giydiğim için parmaklarım fazla ısındı ve kalbimin her atışında zonkluyor; lateks derimin altında gezinen ter, baloncuklara karışıyor, diğer ter kabarcıklarıyla birleşiyor ve birlikte eriyorlar. Büyüyorlar. Ter şişliği, avcumda tampon gibi kabarıyor. Lateksin içindeki ter eklemlerimi geçerek parmak uçlarıma ulaşıyor, orayı şişiriyor ve yumuşatıyor. Uyuşturuyor.

Hiçbir şey hissetmiyorum. Nabzım ve tenimin üzerinde sürünen ter dışında.

Lateks eldivene kahverengi bronzlaştırıcı şey bulaşmış. Portakal rengi patates cipsi veya beyaz renkli pudra şekeri veya kokain yüzünden eldiven tozlanmış gibi görünüyor. Barbekü sosu veya kan bulaşmış paralardan ötürü üzerinde kırmızı lekeler var.

Bir tükenmezkalemi tutmak için elimi içe doğru kıvırdığımda veya parmaklarımla bir doları kıstırdığımda, diğer kabarcıkları hissediyorum ve bu kabarcıklar eldivenin bilek kısmına doğru akıyor ve sıcak, aynı zamanda da ıslak bir halde koluma püskürüyor. Zamanla soğuyan ter damlaları dirseğimden yere damlıyor.

Bir mastürbasyon delisi elindeki elli dolarlık banknotu düzleştirmek için iki ucundan tutuyor. Parayı birkaç kez çekip bırakıyor ve pat pat diye bir ses çıkıyor. Bir kez daha pat pat sesi duyuluyor. Mastürbasyon delisi bana o kadar yakın duruyor ki damlamakta olan yarağının başı kalçama dokunuyor. Öpücük kadar yumuşak. Minik bir koçbaşı.

Pat sesi birkaç kez daha duyuluyor ve ben ona bakıyorum. Ondan bir adım

uzaklaşıyorum. Giydiğim kot pantolonun bacak kısmı ile onun yarağının başı arasında sarkan parlak şerite bakıyorum.

Mastürbasyon delisi elindeki elliliği, benim mandallı bloknotun üzerine koyup kaydırıyor ve, "Beni bir dinle bebeğim. Öğle yemeği için sadece bir saatlik iznim var," diyor. "Patronum şimdiden beni öldürme planları kurmaya başlamıştır..."

Omuz silkiyorum. Islak dirseklerimi, üzerimdeki bluzun ter lekeli eteklerine silerek temizliyorum.

Günümüzde en önemli şey özgür irade.

Yetişkin bireylerin kendilerine ilişkin yasal seçimler yapmasına izin veriyor musunuz?

Ah şu mastürbasyon delileri. Ah şu otuz birciler. Akıllarından geçeni anlamak için bir kez yüzlerine bakmanız yeter. Mesela kolları güllerle dolu çocuğa bakın. Kendini Beyaz Atlı Prens sanıyor. Bugün, trajik hayatı boyunca kötü seçimler yapmış Cassie Wright'ı kurtarmak için buraya gelmiş. Oğlan, kadının çocuğu yaşımda. Ona bir öpücük verince, kadının uyanıp, minnettarlık hisleriyle ağlayacağını düşünüyor.

Bunlar, gözünüzü üzerinden ayırmamanız gereken kaybeden herifler.

Annabel Chong oynayacağı ilk filmin çekimine gittiğinden beri, çoklu-giriş protokolünde, bütün heriflerin malafat ortada olacak şekilde cırılçıplak beklemesi gerektiği yazıyor. Bayan Chong, aralarında bıçak veya silah taşıyan bir çılgının bulunmasından korkuyordu. Dolaysız emirlerini sadece Tanrı'dan alan bir Hristiyan sofunun, oyuncu seçmelerine katılıp onu öldürmesinden. Harbiden doğru. Böylece altı yüz mastürbasyon delisi, götü başı açık bir halde ortalıkta gezmek zorunda.

Günümüzde en önemli şey serbest ticaret.

Bir insanın kazanç elde etme ve nüfuzunu kullanma yönündeki yeteneğini sınırlıyor musunuz?

Olası acıları çekmesinler diye insanların davranışlarını sınırlıyor musunuz? Yarış arabalarının pilotlarına ne demeli? Rodeo yapan kovboylara?

Ah şu tavşana niyet ektirenler. Andrea Dworkin'in demode boş laflarının dışında hiçbir feminist teoriyi okuma zahmetine girmemişler. Sekse ilişkin olumlu bir şey okumamışlar. Naomi Wolf'un şu szneyakın bir şey de: Geliyorum, yleyse varım... Hayır, kadın ister sikilecek bir metres olsun ister satın alınan bir genç hanım, her halükarda bir adamın amacına hizmet edecek pasif bir objeden öteye gitmez.

Ah şu maymunu tokatlayanlar. İçlerinden bir tanesi elini bana doğru sallıyor, başparmağıyla ortaparmağını yukarı kaldırıp sanki restoranda garson çağırıyor muş gibi şıklatıyor. Gözümü adamın gözüne dikiyorum. Yanına gidiyorum. Ezik herif diğer elini açıyor ve avcuna sakladığı elli dolarlık banknotu bana gösteriyor. Para buruşmuş ve üzerine bulaşmış patlamış mısır yağı yüzünden yarı saydam görünüyor. şişe suyu yüzünden nemli. Bir kenarına bulaşmış kırmızı ruj yüzünden yağlı. Ezik herif elindeki elliliği, benim mandallı bloknotun üzerinde kaydırıyor ve, "Listene bir bakarsan, göreceksin ki sıradaki kişi benim, tatlım..." diyor.

Rüşvet parası.

Resmi olarak bize söylenen şu ki, rasgele numara seçen bir sayı makinemiz var. Bir numara seçildiğinde, o numaranın sahibi olan oyuncu sete gönderiliyor.

Arkadaki cebimden floresan kalem çıkartıyorum. Sahte olup olmadığını anlamak için paranın üzerine bir çizgi çekiyorum. İçinden emniyet şeridi geçip geçmediğini görmek için parayı bir ekranın ışığına tutuyorum. Arka planda, filmdeki Bayan Wright'ın gtnn kıvranışını görüyorum.

Elliliği, isimlerin yazılı olduğu kâğıdın altına sokuyorum ve ezik herifin numarasını yazıyorum. Malafatı 573. En üstte duran dümdüz olmuş kâğıdın altında elli ve yirmiliklerden kalın bir tomar var. Birkaç tane de yüzlük. şişkin nakit tomarı.

Bana sorarsanız. Bayan Chong'un en büyük ustalığı kalabalığı ynetmesiydi. Adamları sete beşer beşer almak onun fikriydi. O beş adamdan hangisi ilk önce ereksiyon olursa kadını o dzyordu. Her grup ve boşalabilen her kimse o, sette on dakika kalıyordu. Bazıları ona dokunamamış bile olsa gruptaki beş adamın beşi de sayılıyordu ve toplam adam sayısı 251'di.

Asıl deha rneği ise durumu rekabete dönüştürmekti. Bir ereksiyon yarışına. Artı, yapılan çalışmalar sonucunda, herhangi bir cinsel ilişkiden hemen önce

erkekleri çok yakın bir şekilde bir arada tutarsanız, o erkeklerin sperm sayısının arttığı saptanmıştır. Bu araştırmalar, boğaların, doğurgan bir ineğin yanına grup halinde alındığı mandıralarda yapılmıştır. Neticede daha fazla canlı sperm bıraktığı görülmüştür. Pelvik tabanın daha güçlü kasılması, fışkırtılan sıvının irtifa ve uzaklığını maksimuma ulaştırmıştır.

İyi para kazandıran çekimin arkasındaki bilim.

Çoğaltılmış çekim ve yüzey gerilimi. Daha fazla kıvam. Yüze doğru düzgün boşalmanın fiziği.

Sadece biraz daha iyi olan biyolojik bir şart. Porno filmleri, çağdaş mandıra ürünlerine dayandırmak. Herhangi iyi bir çoklu-girişin romantizmini yok edecek ticaret sırları.

Harbiden doğru.

Bütün ezik tipleri, cinsel ilişkiyle ilgili sorunları olan sapıkları, kendilerini kesinlikle ifşa edemeyen ve reddedilmekten ödü patlayan adamları arayıp bulmak istiyorsanız –bu asalakların bir profilini istiyorsanız– birkaç gazeteye çoklu-giriş sahnelerinden ibaret bir filmde rol alacak erkek oyuncular arandığına ilişkin bir ilan verin yeter.

İngiliz antropolojist Catherine Blackledge, insan cenininin mastürbasyona doğumdan bir ay önce rahimde başladığını söylüyor. Otuz ikinci haftada meydana gelen o kıpırdanmanın, rahimdeki o çekilmenin sebebi, bebeğin tekme atması değil. Edepsiz minik şey üçüncü üç aylık dönemde attırmaya başlıyor ve sonrasında da asla ama asla durmuyor.

Mastürbasyon delilerinden oluşan bu ekip, şu popo şaplakçıları, Sony Betamax'ı ortadan kaldırdı. VHS'nin, Beta teknolojisinden iyi olduğuna karar verdiler. Evlerine, o zamanlar pahalı olan ilk jenerasyon interneti getirdiler. Bütün internet ağını mümkün kıldılar. Yalnızlık paralarını internet sunucularına yatırdılar. Çevrimiçi porno filmleri satın aldıkları için satın alma teknolojisi ve tüm o güvenlik duvarları oluşturuldu, ki bu duvarlar eBay ve Amazon sitelerinin kurulmasını olanaklı kıldı.

Bu, yaraklarıyla oy veren yapayalnız otuz bir manyakları, dünyadaki en üstün yüksek çözünürlük teknolojisinin Blu-ray değil, HD olduğuna karar verdi.

Elektronikçiler bu insanlara "ilk uygulayıcılar," dedi. Bu insanlar patolojik birer yalnızdı. Duygusal bir bağ kurmaktan yoksundu.

Harbiden doğru.

Bu mastürbasyon delileri, bu otuz bir manyakları, geri kalan bizi yönlendiriyor. Milyonlarca çocuk önümüzdeki Noel, bu heriflerin boşaldığı şey neyse onu isteyecek .

Odanın diğer tarafında duran ezik bir herif bana bakıyor; kolunu kaldırmış, iki parmağının arasına sıkıştırdığı elliliği havada sallıyor.

Üçüncü dalga feminizmden söz etmek istiyorsanız, Ariel Levy'den alıntı yapabilir, kadınların erkek baskısını içselleştirdiğini savunan fikirden söz edebilirsiniz. Bahar tatilinde Fort Lauderdale'e gidip sarhoş olmak ve memeleri göstermek, kendinize yetki verme eylemi değildir. Ataerkil toplum kavramları size şekil verip, sizi programladığından, sizin için en iyi olanın en iyi farkına varamayan olursunuz anca.

Felakete sürüklenmekte olduğunun bile farkına varamayan budala bir genç kız olursunuz.

Gerçek adı Grace Ouek olan ve bir kereliğine de olsa bir kadının "damızlık" olmasını istediği için 251 ezik herifle sikişerek dünya rekoru kıran Annabel Chong'tan alıntı yapabilirsiniz. Çünkü Chong seksi seviyordu ve dişi porno oyuncularını ya aptal ya da kurban olarak gösteren feminist teorisinden bıkmıştı, 1970'lerin başında Linda Lovelace. Derin Gırtlak isimli filminde tamı tamına aynı felsefi sebepleri öne sürüyordu.

Günümüzde son olarak en önemli şey kişisel gelişim, insanların mücadeleye girme ve içindeki gerçek potansiyeli keşfetme hakkına saygı gösteriyor musunuz? Çoklu-giriş yapmakla, Everest Dağı'na tırmanarak insanın hayatını riske atması arasında ne fark var? Ve seksi, tutarlı duygusal bir terapi olarak kabul ediyor musunuz?

Sonradan, Linda Lovelace'in rehin tutulduğu ve kendisine işkence yapıldığı ortaya çıktı. Öte yandan, Londra'da dört adam ve on iki yaşındaki bir oğlanın, porno yıldızı olmadan önce Grace Ouek'e tecavüz ettiği de.

İlk uygulayıcılar Annabel Chong'u çok sever. Eee, ne de olsa arızalı, arızalıyı

eker.

Harbiden doğru.

İsim listemi şişiren parayı sayıyorum; kâğıt paralara dokunmaktan parmağımın lateks ucu simsiyah oluyor. Başka bir ezik herif yanıma yaklaşıyor; o kadar yakın duruyor ki yarağı bana değiyor. Tişörtleri soruyor, tişörtler nerede, diye soruyor. Ben beton zeminde yürüdükçe, o da kıcımın dibinden ayrılmadan hızıma ayak uyduruyor.

Ona, "Otuz dolar, nakit," diyorum. Binadan ayrılırken tişört satın alma şansı olacak. Hediyelik şapkalar ise yirmi papel. Filmin imzalanmış kopyasını sipariş etmek için de 150 dolar alıyoruz.

Bayan Wright filmlerin kutularının kapaklarını, kutunun içindeki kartonları imzaladı zaten. Olur da Tanrı ilahi bir emirle, kadını boğsun diye Malafatı 573'ü gönderir diye bu işi önceden yaptık. Veya Tanrı olur da Bayan Wright'ı felç eder diye. Olur da deprem veya tsunami gönderir diye.

Günümüzde son olarak en önemli bir başka şey de gerçeklik.

Bütün kimliğiniz bir anda yok olursa ne yaparsınız? Bütün hayat hikâyeniz bir yanlıştan ibaret oluverirse, bu durumla nasıl başa çıkarsınız?

Rengi hâlâ pembe olan eldivenlerimin içinde ter baloncukları var ama iki kat lateks bozulmamış. Parmaklarım ter içinde kalmış ve buruş buruş olmuş. Tenim salamuraaya dönmüş ve pörsümüş. Savunma mekanizmam bozulmamış. Sağlam ve temizim ama hiçbir şey hissetmiyorum. Bedenimin geri kalan kısmı yirmi yaşında ama ellerim o bedene göre çok yaşlı.

Gösterilen bir düzine porno filmin ışığında, odanın diğer tarafından iki parmak şıklıyor. Parmakların boğumlarında kıvrıcık tüyler var. Yanına gitmem için beni çağırıyor. Katlanarak avcun içine gizlenmiş rüşvet parasını tutuyor.

5

Bay 600

Saçmalamıyorum; 72 numaralı çocukcağıza üniformalarla ilgili bir yalan söyledim. Ona ellerinde sadece üç adet Gestapo üniforması olduğu için bizi sırayla çekime almıyorlar, dedim. Oğlan yukarıdaki ekranlarda gösterilen filmleri izliyor. Filmin adı Altın Sarışının Üstünde ve o film hakkında konuşuyoruz. Oğlanın gözleri, sanki iki minik görüntü monitörümüşçesine, ikiz Cassie Wright'ın yansımasıyla kıpır kıpır. Öte yandan, ağzı beş karış açık ve söyleyeceklerim sikinde bile değil.

"O kadar güzel görüneceğini sanma..." diyorum.

72 numaralı çocuğun açık kahve gözleri, eskiden benim gözlerim nasıl görünüyorsa öyle görünüyor.

Yukarıdaki ekranda Boodles Absolut'un klitorisini emen kız, eskiden, bir gün film sektörüne hükmedeceğini söylüyordu. Görüntüdeki tatlı ve genç Cassie Wright dünyadaki herkesi yalayabileceğini söylüyordu.

Ama şimdi tam da bu odada etrafıma bakınca, seçmelere çağrılmış her türden yarak çeşidini gördükten sonra, Cassie'nin kariyerinin nasıl da ters yönde ilerlediğini söylüyorum ona.

72 numaralı çocuk gözlerini döndürüp Cassie ve Boddles'a bakıyor.

Ona, "Şaka yaptım," diyorum ve dirseğimle onu dürtüyorum. Bugün dünyadaki hiç kimse Cassie'yi yalayamaz...

Odanın diğer tarafında duran ve kolunun altına bir çeşit oyuncak ayı kıstırmış olan herif sürekli bana bakıyor. Herifin numarası 137 ve meme ucunda altın bir halka var. Sapıkların kullanacağı türden bir eşyadan bahsediyoruz .

Çocuğa sete hemen çağrılmak için dua et, diyorum. Prodüksiyon şirketinin bu filmin adını Bütün Sürtükleri Bitiren Sürtük koymasının bir sebebi var elbet Bugünden sonra hiç kimse rekor kırmaya çalışmayacak. Burada yaptığımız şey

insanlık tarihinin sonuna kadar baki kalacak. Bu çocuk, ben, gözlerini bize dikmiş olan 137 numaralı adam... Bugünden sonra rekor kitaplarında adımız geçecek.

72 numaralı oğlanın gözleri ekranda gezinip duruyor. Çiçekler çoktan sürpüntü olmuş; ama o, gülleri çenesine yakın bir hizada tutup göğsüne bastırıyor.

Ona, "Cassie Wright'ın bu işten sağ salim çıkmasını bekleme..." diyorum.

Durumun, sette sadece üç Nazi üniforması bulunmasıyla alakası yok. Asistan 45, 289 ve 6 numarayı çağırıyor. Saçma bir sıralama; ama o kameralar Cassie Wright komaya girdikten sonra da kayda devam edecekve bu durum bu gerçeği gizleyecek. Burada, Cassie'nin uyuduğunu düşünerek vazifesini yapacak bir sürü herif var. Altı yüz sertleşmiş aletin vuruşunu kaldıracak insan bedeni yoktur.

Amcığın ta derinlerine kadar giden bir osuruktan bahsediyoruz. Veya amın içine etmekten. Bedenine biraz hava girer ve kan dolaşımına bir hava kabarcığı kaçır. Damar tıkanır. O hava kabarcığı zikzaklar çizerek kalbine veya beynine ulaşır ve bu da Cassie Wright için her şeyin karanlığa gömülmesi demektir. Bunu söylerken diğer ekranı izliyorum. Cassie, Dünya Sürtüğü I filminde herifin tekine sakso çekiyor. Herifin dudakları etli ve kalın; bir ibnenin göt deliği gibi kırmızı görünüyor. Kolların arka kasları fazlasıyla belirgin. Testislerinde tüy yok. Gözlüğümü çıkarıp bakıyorum; ekrandaki o herif, benim.

72 numaralı çocuk Altın Sarışın'ı izlemeye devam ediyor. 137 numaralı adam ise bizi izlemeye.

Herifleri numara sırasına göre filme çekmemelerinin sebebi, yayımcının 600 çekimden her birini kesebiliyor olmasıdır. Böylece, Cassie 1 numaralı oyuncuyla seks yaparken ne kadar inliyorsa, 599 numaralı oyuncuyla da o kadar inleyecek. Aralarda sanki uyuyormuş gibi orada yatacak ancak komada olacak. Veya daha kötüsü. Buradaki hiç kimse, yani bir aptal herifler ordusu oluşturan biz, resmi basın bülteninde yazılardan fazlasını bilemeyeceğiz: "Porno Filmlerin Süperstarı Dünya Seks Rekorunu Kırdıktan Sonra Öldü."

Cassie elbette idman yaptı. Kegel ağırlıklarını kullandı. Aerobik yaptı. Pilates. Hatta yoga bile. Manş Denizi'ni yüzerek geçmek isteseydi bu zor olabilirdi; ama arkadaki o odada, lanet olası altı yüz adamın altında şilte rolünü oynamaya kalktı ya, Cassie anca Manş Denizi'nin kendisi olur.

"Bu da şaka," diyorum çocuğa ve dirseğimle onu dürtüyorum. Ama gerçek şu ki, çekim bitip bu proje tamam olana kadar hiç kimse ambulans çağırmayacak.

Hayır, olur da soruşturma açılırsa, buradaki bütün yaraklar, onu götürürken kadının canlı olduğuna yemin eder. Büyük bir inkârdan bahsediyoruz. Bundan sonra, Amerikan halkı mızızızlanıp ağlar. Saftirikler, basında yer almak üzere sürüye katılır. Bağnaz feministler türer. Hükümet olaya el koyar ve herhangi bir pilicin 601 kişiyle yeni bir dünya rekoru kırmasına izin vermez.

Cassie ölecek ama burada bulunan altı yüz yarak tarih kitaplarına girecek. Yarımız bu durumu sıçrama tahtası olarak kullanacak: Acemiler yeni bir kariyere adım atacak, kıdemliler ise kariyerlerine geri dönüş yapacak. Hepimiz, "Cassie Wright'ı Öldüren Yarak Bendim" yazan tişörtler giyeceğiz.

Cassie Wright ölecek ama onun mevcut video listesi; Göt Koleksiyonu, yüze boşalmakla ilgili toplama bir eser olan Gözüne Bak ve bir klasik olan Farklı Bir Parça da dahil olmak üzere bütün filmleri kapışılacak. Kıça Yavaşça Vur. Kutu içindeki özel koleksiyon-baskı setleri Porno endüstrisinin ezeli kurban tanrıçası olan Marilyn Monroe'su.

72 numaralı bu çocuk, sanki ekrana yapışmış gibi.

Şu asistan Sheila pilici yanımıza gelip koluma "600" yazıyor. "Meme ucunu tıraş etme," diyor ve başıyla elimdeki tıraş bıçağını, göğüs kasımın altındaki gölgeyi parlatan üçlü bıçağı işaret ediyor.

Ona, "Akbaba kim?" diye soruyorum. Oyuncak ayılı herif. 137 numara bana bakıp duruyor.

Sheila pilici, mandallı bloknotun sayfalarını karıştırıyor, tırnağıyla takip ederek isim ve numaraların yazılı olduğu listeyi kontrol ediyor. "Vay be!" diyor. "Hayatta tahmin edemezsin." Tırnağıyla karın kaslarımı göstererek, "Bir yeri tıraş etmeyi unutmuşsun," diyor.

Göbek deliğimle pipim arasındaki tüy şeridini kastediyor; simetrik değil.

Bir yandan tıraş etmeye devam ederken, "Onu tanıyor muyum?" diye soruyorum.

Sheila, "Televizyonda prime time'da yayımlanan programları takip ediyor musun?" diye soruyor.

Elimde tutmakta olduğum tıraş bıçağıyla, kolumdaki "600" rakamının üzerine hafifçe vurup ondan daha kıdemli olduğumu söylüyorum ve gıcıklık yapmayı bırak da herifin adını söyle, diyorum. Buradan çıkıp gidersem bu projeye ne olacağını hatırlatmama gerek bile yok. Cassie Wright altı yüz herifi sikerse dünya rekoru sahibi olur ve şirket de sezonun en çok satan ürününe. Ama Cassie 599 herifle yatarsa anca kevaşe olur. Ve şirket de pazarlayacak bir bok bulamaz.

Ve bu gıcık karı bana göz kırpmıyor. Asistan piliç, "Zeki bir adamsın. Kendin bul..." diyor. Ve gıcık karı yürüyerek yanımdan uzaklaşıyor.

137 numaralı adam bana bakmaya devam ediyor. Ayısı elinde. Adı sanı ve bir de yüzü ekranlarda gezip duran büyük bir oyuncu.

Yanımda duran 72 numaralı çocuk, "Hey!" diyor. Ekranı değil, artık bana bakan çocuk, "Sen şey değil miydin?.." diyor. Kafasını eğip, açık kahve gözlerini kırıştırıyor ve, "Sen eskiden Branch Bacardi'ydin, değil mi?" diyor.

Başımın, 137 numaralı adamın durduğu tarafı işaret edip, "Onun adı ne?" diye soruyorum.

72 numaralı çocuk o tarafa bakıyor ve, "Vay be! O herif Perşembe geceleri yayımlanan dizideki dedektif," diyor.

Tıraş bıçağını karın kaslarımın üzerinde gezdiriyorum; kimsenin şimdilik göremediği minik kılları ortaya çıkarmak için tenimi geriyorum. Çocuğa dizinin adı ne, diye soruyorum.

Herifin adı ne?

Bana niye bakıp duruyor?

Ama çocuk gözlerini ekrana kaydırıyor. Başıyla ekranı işaret ederek, "Sence ona benziyor muyum? Cassie Wright'a? Sence biz birbirimize benziyor muyuz?" diye soruyor.

Kahverengi gözleriyle Cassie ve Boodles'ı izleyen çocuk bana bakmıyor bile.

"Bir sebebi yok," diyor. "Öylesine sordum."

Odanın diğerk tarafında duran 137 numaralı adam göğsündeki bir yere parmak ucuyla dokunuyor: meme ucundaki altın halkaya. İşaretparmağıyla beni gösteriyor ve sonra aşağıya bakıp göğsüne dokunuyor.

Ve aşağıya bakınca meme ucumdan, uzun siyah bir hat halinde kan akmakta olduğunu görüyorum.

6

Bay 72

Açık büfenin önünde durmuş, patates cipsi tıkmakla meşgul olan adamın yanına başka bir adam geliyor. Gelen adamın arkasındaki numara "206" ve keçeli kalemle yazılmak şöyle dursun, dikenli, geniş, mavi rakamlarla dövme yapılmış. Kürekkemiğinde iki, omurgasının üzerinde sıfır, diğer kürekkemiğinde de altı rakamı var. Herif, ağzına doldurduğu patates cipslerini çiğneyip yutuyor; bir yandan da masadan biraz daha cips alıyor... Sanki birisi çakılda yürüyormuş gibi sürekli çatır çatır sesler çıkıyor. Cipsleri aşırı kolunun pazısına "206" yazılmış.

Dövmeli herif birazcık eğiliyor, dizlerini kırıyor, sonra da hızlıca doğrulup, birinci herifin yüzüne elinin tersiyle vuruyor. Var gücüyle vurduğu için, şırak sesi çıkaran darbesiyle birlikte, birinci herifin ağzından çıkan tükürük ve patates cipsi kırıntıları, geride uzun bir iz bırakarak tavana doğru fırlıyor. Eklemlerdeki sert kemik, doğrudan kafatası kemiklerine çarptığı için, vuruşun sesi tok bir şekilde yankılanıyor. O eklemler, eldiven gibi görünen bir kıl yumağıyla kaplanmış. Vuruşun kafatasındaki etkisini, çiğnenmiş patates parçaları ve tuzdan oluşan ağız dolusu lokma hafifletiyor.

Patates cipsli herif yerde öksürüyor; dövmeli herif ise omuz kaslarını oynatıyor. Vurduğu el hâlâ havada, parmağıyla, neredeyse tüm sırtını kaplayacak şekilde yazılmış numarayı işaret ediyor. "İki, sıfır, altı, benim numaram," diyor. Yerdeki adamın gözlerine bakmak için eğiliyor ve, "Kendine başka bir numara al," diyor. Arkasındaki numarayı bir kez daha göstermek için dönüyor ve, "O numara benim," diyor.

Patates cipsi çiğnemeye devam eden herifin burnundan kan akıyor. Çiğnediklerini yutuyor. Eliyle dudaklarını silerken yanağına kırmızı kan bulaştırıyor. Eliyle bir kez daha aynı hareketi tekrarlayınca yüzünde kandan bir bıyık oluşuyor.

Mandallı bloknot taşıyan ve boynuna bir kordonla kronometre asmış olan kız, heriflerin yanına gidip. "Beyler!" diyor. Açık büfeden peçete alıp burnu kanayan herife uzatıyor ve, "Sorunu ben çözeyim," diyor.

Burnu kanayan herif burnundaki kanı içine çekiyor ve elini uzatıp biraz daha patates cipsi alıyor. Dudakları tuz yüzünden şişmiş; yanı sıra yarılmış ve yarıktan kan sızıyor.

Kız elindeki kâğıtları karıştırırken. 137 numaralı adam yanıma geliyor. Televizyona çıkan herif, imza köpekli herif, "Birileri helal süt emmemiş," diyor.

Kronometreli kız, patates cipsli herifin kolundaki numaranın üzerini çiziyor. Yerine başka bir numara yazıyor.

Dövmeli herif elini indiriyor ve onları izliyor. Bir elinin avcuyla, diğer elinin eklemlerini ovuşturuyor.

"Şu dövmeli herif," diyorum, "Seattle'daki Sureno sokak çetesinden değil mi?" 137 numaralı adama, "Birini öldürüp on iki yıl hapis yattı. Geçen yıl da hapisten çıktı," diyorum.

173 numaralı adam, sarılıp imza köpeğini göğsüne bastırıyor ve, "Herifi tanıyor musun?" diye soruyor.

Herife, "Eline baksana," diyorum .

Dövmeli herif, başparmağıyla işaretparmağının arasına, iki paralel çizgi ve bu çizgilerin üzerindeki üç noktadan oluşan bir dövme yaptırmış. Bu, Azteklerde on üç rakamının sembolüdür ve Güney Kaliforniya'nın Sureno çetesinde Aztek numerolojisi ve Nahuatl dili popülerdir. Baksırının bel kısmının hemen üstüne, cafacalı ve helezonik bir "187" rakamı dövdürmüş. Kaliforniya Ceza Kanunu'nun cinayete ilişkin maddesi bu. Göbek deliğinin hemen yanında, üzerinde iki tarih bulunan bir mezar taşı dövmesi yer alıyor. Tarihlerin arasında on iki yıl var, ki bu hapiste geçirdiği zamanı gösteriyor.

137 numaralı adam, "Çeteden misin?" diye soruyor.

Bunları beni evlat edinen babamdan öğrendim.

Odanın her yerinde herifler var. Dövmelerini işaret ediyorum. Asyalı bir herif, pazısına siyah çizgilerden bir dövme yaptırmış; Japon mafyası Yakuza'nın üyesi olmalı. Pazısının etrafına yaptırdığı çizgilerin her biri işlediği suçları temsil ediyor. Başka bir Asyalı herif, sırtına "NKİ" dövmesi yaptırmış ve bu dövme herifin, Ninja Klanının İntikamı adlı, sabıkalı bir ailenin üyesi olduğunu

gösteriyor. Dikilen, dolaşıp duran, sırasını bekleyen heriflerin içinde, başparmağıyla işaretparmağının arasına minik haç dövmesi yaptırmış olanlar var. Haçın üzerindeki, dikey inen üç kısa çizgi bunun Amerika'da yaşayan Meksikalıların kurduğu Pachuco çetesinin haçı olduğunu gösteriyor ve bu, İspanyol çetelerinin işaretidir. Diğer heriflerde, minik bir üçgen oluşturan üç nokta göze çarpıyor. Herif Meksikalıysa, o üç nokta "Mi vida loca" anlamına gelir "Çılgın Hayatım." Herif Asyalıysa, noktalar "To own gica" anlamına gelir "Hiçbir şey umurumda değil."

137 numaralı adam, "Baban bir sokak çetesinin üyesi miydi?" diye soruyor.

Üvey babam, en büyük servete sahip 500 şirketten birinde muhasebeciydi. O, ben ve üvey annem banliyöde, İngiliz Tudor tarzı bir evde yaşıyorduk ve üvey babam evin altındaki kocaman bodrumda tren maketleriyle oyalanıyordu. Diğer babalar ya avukat ya da araştırmacı kimyagerdi ama onların da tren maketleri vardı. Her hafta sonu ailelerden birinin minivanına doluşup, araştırma yapmak üzere şehre inerlerdi. Çete üyelerinin fotoğraflarını çekerlerdi. Çetelere ait duvar yazılarının. Kendi işinde gücünde seks işçilerinin. Çerçöpün ve kirliliğin ve evsiz eroin bağımlılarının. Bütün bunları araştırıp tartışırlardı ki, bodrumda HO ölçekli tren maketini yaparken, şehrin çürümesini gösterecek en gerçekçi ve en cesur dekoru yaratabilsinler.

Üvey babam, maketteki minyatür sokak çetesi üyesinin çıplak sırt kısmına "312" rakamını boyamak için tek bir vizon kılı kullanırdı. Figürü, Vice Lords of Chicago çetesinin üyesi yapmak için yazmıştı o rakamı. Çeteciler ait oldukları bölgeyi bu şekilde ifşa ederler; kullandıkları alan kodunu genellikle sırtlarının üst kısmına dövme yaptırırlar. Bazen bu dövme göğüslerinde veya karın kısımlarında yer alır. Patates cipsli herife vuran herif, Seattle'ın alan kodunu dövme yaptırmış. Norteno bölgesi olsa gerek. Bence bu kadar saldırgan olmasının sebebi bu.

Blood çetesi üyeleri herhangi bir dövmelerinde "C" harfi varsa, mutlaka o harfin üzerini çizdirirler. Böylece, rakip Crip çetesine bağlı olmadıklarını kesinkes ortaya koymuş olurlar. "B" harfinin üzeri çizilmiş dövmesi olan kişiler ise Crip çetesi üyesidir.

"Baban sana bunları mı öğretti?" diye soruyor 137 numaralı adam.

Üvey babam. Tren maketiyle uğraşıyordu. Üvey annemi hiç aldatmadı ama

günlerce uğraşıp fahişelerin fotoğraflarını çekti ve onların minyatürlerini boyadı. Asla yasadışı uyuşturucu kullanmadı ama yaptığı minicik uyuşturucu müptelalarının veya amfetamin bağımlısı ucubelerin hepsi birer şaheserdi. Üvey babam, minicik fabrikaların ve terk edilmiş, minyatür harap apartmanların ve berduşların kaldığı ucuz otellerin duvarlarını, iğne ucu kadar ince fırçalar kullanarak boyadı.

137 numaralı adama, oynadığı televizyon dizisinin bu sezon yayından kaldırılmasına üzüldüğümü söylüyorum.

137 numaralı adam omuz silkiyor. "Yani sen evlatlıksın, öyle mi?" diye soruyor.

"Doğduğumdan beri," diyorum ona.

Uzun sakallı, zayıf, sarışın bir herif, kollarını göğsünde kavuşturmuş, Cassie Wright'ın yanına gitmek için sırasını bekliyor. Sarı sakalı o kadar sert ve kaba ki çenesinde çıkan tüyler yerçekimine rağmen aşağıya sarkmıyor. Belki de pis olduğu için öyledir. Solgun kollarında bulanık ve siyah renkli "A"lar ve, "B"lerden, gamalı haçlar ve yoncalardan lekeler var. Bunlar, yakılan plastik çatal veya kaşıklardan çıkan kurumla şampuanın karıştırılması sonucu elde edilen mürekkeple, kopmuş gitar teli kullanılarak yapılmış hapisane dövmeleeri. Mesela The Aryan Brotherhood. Bunların iri ve çilli dirseklerinde örümcek ağı dövmeleeri var.

Aryan herifin yanında duran Bay Bacardi boynundaki altın zincire parmağını takıyor. Zincirin ucunda, göğüs kaslarının arasında sallanan, altından bir kalp var. Cassie Wright bu madalyonu, zilyon tane farklı sahnede kullandı. Bacardi baş ve işaret parmağıyla altın madalyonu tutup, zincir boyunca sağa sola kaydırıyor.

"Öz annem," diyorum, "büyük bir film yıldızı ama kim olduğunu bilmiyorum. " Ona tonlarca mektup yazdığımı, mektupları prodüksiyon şirketine ve dağıtımcılarına, hatta hakları elinde bulunduran ajansına bile gönderdiğimi ama onun bana asla yazmadığını söylüyorum.

137 numaralı adam elimdeki çiçeklere bakıyor.

"Derdim para veya onun beni sevmesi değil," diyorum. "Derdim onunla tanışmak. Sanırım, beni başkasına verdiği zaman annem ben yaşlardaydı..."

Menajeri veya başka biri mektuplarımı alıp çöpe mi atıyor, bilemem. Ama onunla bir ara tanışmak için gizli bir plan yaptım. Öz annemle tanışmak için.

137 numaralı adam, "Öz babanı tanıyor musun?" diye soruyor.

Omuz silkiyorum.

Odanın karşı tarafında duran siyah bir herif saçlarını kazımış ve kafasında, dalgalanan bir bayrak dövmesi var. Bayrağın üzerinde ise "415" rakamı. Kumi Afrika Ülkesi'nin sembolü, Siyah Gerilla ailesinin ürünü. En azından, bir elinde büyütecisi diğer elinde fırçası, bu detayları aktaran, Almanya'dan doktor, çöpçü, polis ve ev hanımı olarak gelmiş tren minyatürlerini değiştiren üvey babama göre böyle olmalı. Yeni boyalarla küçük dokunuşlarda bulunarak onları Meksika mafyası La eMe'ye, Aryan Savaşçılara, 18. Sokak çetelerinin bir üyesine dönüştürüyordu. Eğer yanına gider ve bodrumda bulunan tezgâhına elimi koyup hiç kıpırdamazsam, üvey babam boyayla başparmağımın ucuna Beyaz Güç (White Power) anlamına gelen "WP" harflerini ve, "666" rakamını yazardı Sonra da bana, "Hadi git de yıka ellerini," derdi.

"Annen görmesin," derdi.

Üvey annemden bahsediyordu.

Şu an, yukarıya giden basamakların sonunda yer alan kapının ardındaki hanım, tarafsız bir bölge gibi. Sırf ona hürmet etmek adına dizlerinin üzerinde binlerce kilometre kutsal yolculuk yapacağın bir tapınak gibi. Kudüs veya herhangi bir kilise gibi. Beyaz üstünlük yanlıları, Blood'lar, Crip'ler ve Ninja'lar için özel olan, iktidar için yapılan çete savaşlarının ötesine geçen bir hanım. Irk, milliyet ve ailenin ötesine geçen. Buradaki herkes diğerinden nefret edebilir, dışarıya çıkınca birbirimizi öldürebiliriz; ama hepimiz onu çok seviyoruz.

Bizim Kutsal Bölgemiz. Cassie Wright bizim barış meleğimiz.

Yanımda duran 137 numaralı adam, satın aldığı hap şişesinden mavi bir hap çıkarıyor, imza köpeği hâlâ kolunun altında, hapı eline koyup ağzına götürüyor.

Biri, burundan beton zemine akmış kana basıp geçiyor. Farklı boyutta, kanlı çıplak ayak izleri her yöne doğru uzayıp gidiyor.

Ona, TV kariyerine devam etmek adına ne yapıyorsun diye soruyorum.

Aslında, şu an ne yaptığını sormaya çalışıyorum.

137 numaralı adam, "Bunu," diyor. Ve elindeki hap şişesini sallıyor.

Bay 137

Dev gibi görünen bir Meksikalı, servis masasında duran bir şişko hödüğe karı gibi tokat atıyor ve elinde solmuş çiçek buketi olan 72 numaralı aktör yanıma gelip, bu kavgayı anlatmaya başlıyor. Kavganın sebebi tren maketleri ve Seattle şehriyle alakalı. Meksika mafyası ve Vatikan'la alakalı. Yerinde duramayan 72 numara bana, "Üzgünüm," diyor.

Önemli değil, diyorum ona.

"Oynadığın TV dizisinin yayından kaldırılmasını kastediyorum," diyor.

Boş ver, diyorum.

"Şu dedikodu dergilerini kastediyorum," diyor.

Unut gitsin, diyorum.

Ve 72 numaralı aktör. "Ne yapıyorsun? Yani burada?" diyor.

600 numaralı Branch Bacardi, kanayan meme ucuna tuvalet kağıdı bastırıyor ve ne zaman onun bulunduğu tarafa baksam, o da bana bakıyor. Her an yanıma gelebilir ve aklımda ona söylebileceğim güzel bir başlangıç cümlesi yok. O Kışımın Karayip Korsanları ve Smokey ve Göt Haydutu filmlerinin yıldızı ve bana yazıyor.

Bilmiyor muydunuz yoksa?

Herhangi bir insan basitçe, "Merhaba Bay Branch, dildonuza tapıyorum..." diyebilir.

İster kadın olsun ister erkek, tanıdığım her insan aletinizi komodininde saklıyor, ister pilli vibratör olsun ister elle çalıştırılan normal dildo. Sizin ki bütün dildoların hası. Ron Jeremy'nin sertleşmiş aletinden kopyalanmış, uzun bir kurşunkalem gibi görünmüyor insana, tıkanmış tuvalete yaptıkları gibi pompalanmış hissi veren şu eşek kadar geniş olanlardan da değil. Ünlülerinkinin

kopyası seks oyuncaklarının içinde hem uzunluğuyla hem de genişliğiyle herkese uyan standart dildo, Branch Bacardi'ninkidir.

Ama hayır; ister iltifat olsun ister olmasın, bu türden bir diyalogdan herhangi bir sonuç çıkmaz...

Bedenlerinde dövme ve yaralardan bir derya olan bir sürü çıplak adam etrafımızda dolanıp duruyor. Kızarıklık ve yara kabuğundan geçilmeyen bedenler bunlar. Çatlak ve güneş yanığından geçilmeyen. İnsanın derisinin maruz kalabileceği her türlü şeyin kataloğu gibiler. Branch Bacardi, sivrisinek ısırtığı ve sivilcelerin ötesinde, Cord Cuervo'yla kafa kafaya vermiş, dikiliyor. Bacardi beni gösteriyor, Cuervo bakıyor. Cuervo kafasıyla onaylayıp Bacardi'nin kulağına bir şeyler fısıldıyor ve ikisi birden kahkaha atıyor.

Bırakın gülsün. Cord Cuervo Süper Delüks uca doğru çok fazla inceliyor: Sünnetli başı, silgi boyutunda; parmak kadar olan gövdesi, kutu bira kadar büyük bir tabandan çıkıyor. Ergonomik açıdan kabus gibi.

Birisi, Bacardi'ye seri üretim ile ilgili durumu, Çin'deki fabrikalarda az para verilip çok çalıştırılan işçilerin, Bacardi'nin sertleşmiş aletinin bitip tükenmek bilmeyen silikon-lastik replikalarını, paslanmaz çelik kalıp yüzünden hâlâ çok sıcak olmasına rağmen kutulayıp paketlediği seri üretim hattıyla ilgili durumu sorabilir. Veya o işçiler, kalıbı Cassie Wright'ın tıraşlanmış amcığından alınmış, pembe plastik vajinalardan oluşan titrek orduları paketleyip naklediyorlar. Çinli köle işçi sınıfındakiler ellerine aldıkları cımbızla cinsel organın etrafına tüy ekliyor ya da farklı tonlarda kırmızı veya pembe veya mavi renkleri hava fırçasıyla boyuyorlar. Cassie'nin epizyotomi yarasına uygun bir hale getiriyorlar. Bacardi'nin hiçbir damarı ve siğili atlanmıyor. Eksiksiz yapılıyor. Eskiden insanlar nasıl ölmüş birinin yüzünün kalıbını alıyorsa, onlar da aynı şekilde, ölüm saati ile çürüme saati arasında ünlülerin yüzünün alçıdan kalıbını çıkarıyorlar.

Cassie Wright yaşlanıp bunadıktan, ölüp çürüdükten sonra bile, vajinası aklımızdan çıkmayacak; o vajinayı yataklarımızın altına, iç çamaşırlarımızın durduğu çekmecelere, banyodaki dolaplara ve sayfa köşeleri kıvrılmış dergilerin yanına saklayacağız. Veya Bacardi'nin lastik aletini antika dükkânlarının vitrinine koyacağız ve o, Nantucket'lı^[1] balina avcılarının çoktan ölmüş dul karılarının el yapımı, fildişi oyma vibratörleriyle aynı fiyata satılacak.

Bir çeşit ölümsüzlük.

Bir insan her zaman şunu sorabilir: Branch Bacardi'nin penisi, Cassie Wright'ın vajinası nasıl olur da hiç haline getirilir? Duchamp'ın pisuvarı veya Warhol'un çorba kutusu gibi bayağı bir obje haline?

Bir insan şunu sorabilir. Branch Bacardi Göt Tıpası iyi ki var, var olmasına da, dünyadaki insanların, anüslerine sikiniz sıkıştırılmış bir halde işe, okula, kiliseye gittiğini bilmek nasıl bir histir?

Sikiniz ile taşaklarınızın veya klitorisiniz ile amcık dudaklarınızın zilyon kere klonlanmış olduğunu ve porno dükkânında sakız çiğneyen tezgâhtar kızın arkasındaki raflarda durduğunu görmek nasıl bir histir? Daha da kötüsü, tıpkı insanların süpermarkette avakadolarla yaptığı gibi, yabancılar, ucuzluk selesine yığılmış en özel bölümlerinizi tutarken, sıkarken, çimdirirken ve bir tarafa atıverirken sizin ne hissettiğinizdir.

Ama bu diyalogdan da bir şey çıkmaz.

Birisi, yakın bir arkadaşı hakkında komik ama gerçek bir hikâye anlatabilir. Arkadaşın adı Carl'dır. Branch Bacardi Süper Delüks'ün büyük bir hayranıdır. Bir sabah Carl tuvalete bakar ve dışkısında pembe renkli, kısa, eğri büğrü şeyler görür. Kurtlar. Ödünü patlatan askaritler. Lakin, dışkısını numune kutusuna koyup teste götürdüğünde, laboratuvar sonuçları negatif çıkar. Pembe lifler parazit değildir. Lastiktir. Kullandığı Süper Delüks'ün pembe lastikten sünnat derisi aşınmıştır ve soyulmaktadır. Carl'ın proktoloğu o kelimeleri kullanınca, Carl da kendini aynen öyle hisseder: Pul pul. Aşındırılmakta olan. Aşınmış.

Birisi, Carl'ın kendine taktırdığı hikayeyi paylaşma riskini göze alabilir; ama şu da bilinmeli ki, bu hikaye yıllar önce yaşandı. İki adam, sırf kendilerinin edilgen birer göt olduğunu keşfetmek için birlikte eve gitti. Herkes memnun olsun diye, çift başlı özel Branch Bacardi'yi paylaştılar. Büzgen kasların bu mutlu çarpışması, Carl kendisine ayrılan kısımdan oynaşı kadar zevk almadığını hissedene kadar sürdü; bilmiyor muydunuz yoksa? Sıradan, anonim bir karşılaşma olarak başlayan durum, götten-seksli, barbar bir halat çekme oyununa döndü; ama ne halatta düğüm vardı ne de ortaklardan birinin paylaşılan arazinin tamamını kapmasını engelleyecek bir bayrak. Hırslı bir gardiyan da yoktu. Herkesin dürüst olmasını sağlayacak silikon lastikten Berlin Duvarı da.

Evet, herhangi bir insan bu türden bir hikâyeyi anlatma riskini göze alabilir;

ama ünlü ve iyi bir sikici olan Branch Bacardi'nin duymak isteyeceği en son şey, kendisine ait ürünün bozuk olduğuna ilişkin gerçektir.

Ve lütfen Tanrım, sen koru da, Bacardi benim Carl olduğumu düşünmesin. Kendimi gizlemek için bir arkadaş uydurduğumu da.

O kadar terliyorum ki kolumun altına sıkıştırdığım Bay Toto'nun kanvas derisi sıırıslıslam oluyor ve Bette Midler'ın yazdıkları –"Hep Birbirimizin En İyi Dostu Olalım! Sevgiler, Bette"– siliniyor ve kelimelerden geriye, mavi renkli bir leke izi kalıyor. Ya mavi haplardan ya da sinirli olduğumdan o kadar çok terliyorum ki Carol Channing ve Barbra Streisand'i de siliyorum: "Paris'te Geçirdiğimiz Hafta Sonu Bana Cennet Gibi Geldi. Sonsuza Kadar Seninim, Barbra."

Buketi bir kolundan diğerine geçiren 72 numaralı aktör, Bay Toto'ya bakıyor ve, "Goldie Hawn nasıl bir şeydi?" diye soruyor.

Ağlamaya gerek yok çünkü Bette Midler sahteydi. Carol Channing de öyle. Jane Fonda da. Tamam; işin aslı, hepsi sahteydi. Farklı el yazıları ve farklı renklerde mürekkep kullanarak bunların hepsini ben yazdım.

Hiç kimse, Cassie Wright gibi bir yıldıza, üzerinde hiç imza olmayan bir köpekle yaklaşamaz. Cassie'nin, bir dolu yıldızinkinin arasına kendi imzasını atmasını istedim. Sanki hepimiz sıkı fıkı dostmuşuz gibi.

İşin aslı, ben bu kadınlardan hiçbirisiyle tanışmadım.

Bayan Wright imzaladıktan sonra onun el yazısını kopyalayıp şu cümleyi eklemeyi düşünüyorum: "Hayatımda Yaşadığım En İyi Sikiş İçin Teşekkürler!"

Hiç kimse Cassie Wright gibi büyük bir yıldızdan böyle bir ibare yazmasını isteyemez. Özellikle de o ibare yalansa.

Ve Branch Bacardi gibi bir aktöre, Süper Delüks sayesinde prostatınızda nasır oluştuğunu söyleyemezsiniz. Doğru olsa bile.

Meme ucu kabuk tutmuş olmalı çünkü Bacardi artık oraya tuvalet kâğıdı bastırmıyor. Bunun yerine, parmağını geçirmiş, kolyesiyle oynuyor. Pandantifiyle. Boynuna taktığı zincirin ucunda altından bir şey sallanıyor. İki elini birden kullanarak pandantifi parmaklarının arasına alıyor. Tırnağını

kullanarak pandantifi açıyor ve içine bakıyor. Ya bir madalyon ya da bir kutu. Şüphesiz, içine minik bir fotoğraf veya bir tutam saç gizlenmiş.

Ölümsüzlüğün başka bir çeşidi.

Bay 600 bana bir kez daha bakarsa, yanıma yaklaşırsa, belki de ona Vatikan'ı, kibarca sorarsanız küratörlerin bütün çekmeceleri açarak içindeki kutsal emanetleri size nasıl gösterdiğini anlatabilirim. Carl, çekmecelerin içinde oyma mermer yaraklar olduğunu söylüyor. Penisler olduğunu. Mermer, akik, kalker penisler. Dizi dizi, çekmeceler dolusu, her birine numara verilmiş ve kilit altına alınmış, hadım edilmiş bir başyapıta ait, kadim yaraklar olduğunu. Numaralandırılmış yüzlerce yaraktan oluşan bu koleksiyon, Yunan ve Roma heykellerinden, Mısır ve Bizans heykellerinden keskiyle kopartılmış ve yerine alçıdan incir yaprağı yapıştırılmış.

Girit Medeniyeti'ne ait bronz yaraklar yontularak çıkarılmışlar ve mermi kadar ufaklar. Etrüsk Medeniyeti'ne ait pişmiş topraktan yapılmış yaraklar toz haline gelmiş. Erdemlilerin görmenizi istediği bu paha biçilmez sosisler aslında bir bok değil; ama buna rağmen gözden çıkarılamayacak kadar da önemli.

Bütün komodin ve torpido gözlerindeki, bütün Branch Bacardi dildoları ve Cassie Wright vajinaları gibi.

Bacardi'ye, elektrikli vibratörün ilk kez 1890'da pazarlandığını söyleyebilirim. Elektrikle çalışan ilk ev aletleri, dikiş makinesi, vantilatör ve vibratördü. Amerikalılar on sene boyunca elektrikli vibratörün keyfini sürdürdüler, sonra da elektrikli süpürge ile ütüyu icat etti. Vibratörden yirmi yıl sonra elektrikli kızartma tavası piyasaya sürüldü.

Ev işlerinin canı cehenneme; önceliğimiz daima iki bacağımızın arasından yana.

Yanımdan geçip giden oyuncu asistanının elinde, dudağı yarılan aktörün elinden aldığı kanlı peçeteleri içine doldurduğu patates cipsi poşeti var. Kırmızı kan ve portakalrengi barbekü sosu beyaz peçeteye bulaşmış. Genç hanım, Branch Bacardi'nin yanında bir dakika duruyor ve adam elindeki, meme ucundan kan bulaşmış tuvalet kâğıdını kızın elindeki poşete atıyor.

Gözleriyle genç hanımı takip eden çiçekli oğlan, yani 72 numaralı aktör, "Ondan nefret ediyorum," diyor ve gülleri sarmalayan şeffaf plastik huniyi

çatırdatıyor, eziyor, buruşturuyor. Yumruğunu gittikçe daha da fazla sıktığı için huniden keskin uğlar fırlıyor.

Gözleriyle oyuncu asistanını takip eden 72 numaralı aktör, "Bu orospunun, içindeki şeyin önemine veya bir herifin sadece, ne kadar değer verdiğini Cassie'ye söylemek istiyor olmasına bakmaksızın, Cassie Wright'a gönderilen tüm mektupları çöpe attığına iddiaya girerim," diyor.

Eğer yanıma gelirse Bacardi'ye anlatacağım şu: Vatikan küratörleri ve içinde paha biçilmez, meçhul, numaralı yaraklar olan tozlu çekmeceler.

Madalyonun içinde bir şey var ve kimse bunu göremiyor. Öte yandan, Branch Bacardi ona uzun süre bakıyor. Hesabı yukarıdaki ekranlarda gösterilen filmlere göre yaparsak, sakladığı sırra bir üçlü seks... iki saksofon... ve bir klitoris orgazmı süresince bakıyor.

Bilmiyor muydunuz yoksa? Derken, Bacardi kafasını kaldırıp bana bakıyor. Madalyonunu kapatıyor.

8

Sheila

Bayan Wright ile yaptığımız ilk iş görüşmesinde ondan Roma İmparatoriçesi Messalina hakkında bana bir şey anlatmasını istedim.

İş görüşmemiz için ilk kez yüz yüze geldiğimiz gün, bir kafede buluştuk, kapuçino içtik ve mermerden zarif bir masanın altında dizlerimiz birbirine çarpıp durdu. Bayan Wright camdan dışarıya bakmak için yan dönüp oturdu. Varise sebep olacak şekilde bacak bacak üstüne attı. Gözleri, yürüyerek önümüzden geçen insanları takip etmiyordu. Tasmalı köpekleri veya bebek arabasındaki bebekleri izlemiyordu. Bana da bakmıyordu. Sonra, aktris Norma Talmadge'ı tanıyıp tanımadığımı sordu.

Veya Vilma Banky'yi? John Gilbert'ı? Kari Dane veya Emil Jannings'i?

Bayan Wright'ın takma kirpikleri rimel sürdüğü için daha da bir ağırlaşmıştı, gözlerini kırpamıyordu. Norma Talmadge'ın sessiz filmlerin yıldızı olduğunu söyledi. 1923 yılında gişe hasılatında bir numaraydı. Her hafta üç bin hayran kendisine mektup gönderiyordu. 1927 yılında Grauman Çin Tiyatrosu'nun önündeki yaş çimentoya yanlışlıkla ayak basan işte bu Norma'ydı ve ondan sonra bütün film yıldızları el veya ayak izlerini bırakmaya başladı.

Çimento olayından birkaç yıl sonra Hollywood sesli filme geçti. Bir yıl boyunca ses koçuyla birlikte çalışmasına rağmen, Norma Talmadge ağzını her açtığında, kulak tırmalayıcı Brooklyn çığlığı atıyordu. Hollywood'un en ünlü erkek yıldızı John Gilbert ses tonunu tıpkı bir kanarya gibi en tiz noktalara taşıyabiliyordu. Kızları ve genç hanımları oynayan Mary Pickford, kamyon şoförlerinin gibi boğuk bir sesle adeta havlıyordu. Macar aksanıyla konuştuğu için Vilma Banky'nin diyalogları anlaşılmıyordu. Emil Jannings'inki de Alman aksanında kayboluyordu. Kari Dane'in diyalogları kalın Danimarka aksanında boğuluyordu.

Dışarıdaki alçak bulutlar havayı karartmıştı. Pencerenin üzerindeki tente de bir işe yaramıyordu. Bayan Wright orada kendi yansımasına odaklanmış bir halde oturdu. Gözleri ve dudakları kafenin vitrinine yansıyor. "John Gilbert

başka bir film daha yapamadı. Kari Dane, otuz yedi yaşında kendini vurana kadar tam bir içki batağındaydı," dedi.

Bütün bu yıldızlar, film sektöründeki en güçlü aktörler, bir anda ortadan kaybolmuştu.

Harbiden doğru.

Sesli filmler, bu kariyerlere ne yaptıysa, Yüksek Çözünürlük de şimdi aynısını yeni jenerasyon oyunculara yapıyor, dedi Bayan Wright. Çok fazla bilgi veriyor. Gerçeklerden oluşan aşırı bir doz. Artık sahne makyajı, ten gibi görünmüyor. Ruj, kırmızı yağ gibi görünüyor. Fondöten, sıva gibi. Tıraş bıçağının sebep olduğu tahriş ve batık kıllar, pekâlâ cüzam olarak algılanabilir.

He-man gibi görünen film yıldızları meğer eşcinselmış... veya sessiz film oyuncularının sesi, kaydedilince meğer berbatmış, izleyici, gerçekleri bir noktaya kadar bilmek istiyor.

Harbiden doğru.

Geçen yıl Bayan Wright'a sadece ama sadece bir film teklifi geldi. Düşük bütçeli bir müzikaldi; tatlı ve saf bir genç kızın Dünya Fuarı'na gitmesi ve orada yakışıklı, genç bir sadiste âşık olmasını konu eden, Judy Garland-Vincent Minelli'nin klasik filminden uyarlanmış bir fetiş aracıydı. Filmin adı Bana St. Louis'de Koy'du.

Bayan Wright bütün şarkıları falan öğrendi. Dans dersi aldı. Ancak onu bir daha aramadılar bile.

Pencereden dışarıya bakarken, şarkı söylemeye yetecek kadar gözlerini kapadı. Sesi fısıldıyor gibiydi, neredeyse ninni tonundaydı. Yüzünü birazcık kaldırdı; sanki sahne ışığını yakalamaya çalışıyordu ve Bayan Wright, "...Tramvayda bana koydular, koydular, koydular," dedi.

Gözlerini araladı ve sesi giderek azaldı. Yutkundu. Yerde duran çantasına uzanmak için öne eğildi. Çantasından siyah güneş gözlüğünü çıkardı. Saplarını açıp gözlüğü taktı.

Kafe penceresinden dışarıya boş gözlerle bakmaya devam eden Bayan Wright ne sokaktan gelip geçen arabaları ne de yürüyen insanları izliyordu.

Adsız karakterler, yağmurdan korunmak için ya şemsiyelerini açıyor ya da ellerindeki gazeteleri kafalarının üzerinde tutuyorlardı. Bunların hiçbirini izlemeyen Bayan Wright, "Eee, parlak fikrin nedir bakalım?" diye sordu.

Satacağım fikir. Onun ajansını aramamın nedeni buydu. Son beş yıldır iş yaptığı bütün prodüksiyon şirketlerini aradım. Mektuplar yazdım. Israrımın sebebi sapkın olmam değildi. Mastürbasyon delisi değildim.

Ona şişme bebeği icat eden kişinin Adolf Hitler olduğunu bilip bilmediğini sordum.

Ve Bayan Wright siyah güneş gözlüğünün ardındaki gözlerini bana çevirdi.

Birinci Dünya Savaşı sırasında Hitler yaya haberciydi; bir Alman siperinden diğerine mesaj iletliyordu ve silah arkadaşlarının Fransız genelevlerini ziyaret ettiğini görünce midesi bulandı. Aryan soyunun saf kalmasını sağlamak ve zührevi hastalıkların bulaşmasını engellemek için Nazi bölüklerinin savaşa giderken yanına alabileceği şişirilebilir bir bebek yapılması yönünde talimat verdi. Bebeği Hitler tasarladı. Bebeğin saçları sarıydı ve kocaman memeleri vardı. Müttefikler Dresden'i bombalayınca, fabrika yıkıldı ve bebekler dağıtılamadı.

Harbiden doğru.

Bayan Wright cımbızla alınmış kaşlarını, koyu renk güneş gözlüğünün üzerinden görünecek şekilde yukarı kaldırıyor. Gözlüğün siyah camlarında kendimi görüyorum. Ve içtiği kahvenin, kenarına kırmızı ruj bulaşmış kâğıt bardağını. Dudaklarından, "Ben anneyim, biliyorsun değil mi?" sözleri dökülüyor.

Güneş gözlüğüne, tüvit tayyör içindeki görüntüm yansıyor. Parmaklarım evrak çantamın kilit mandalını açıyor; öne uzanıyorum ve saçlarım enseme topuz yapılmış.

Satacağım fikir için, ilk üretilen şişme bebeği baz alarak yeni bir proje geliştirmeyi planladım. Nazi bakış açısını çalıştım. Tarih bakış açısını çalıştım. Bu hikâyeye sahici bir eğitim değeri kattım.

Bayan Wright'ın dudaklarından, "Evet, bebeğimi senin yaşındayken doğurdum" sözleri dökülüyor.

Bu Hitler şişme bebek projesini gerçekleştirebilirsek, projeyi doğru düzgün gerçekleştirebilirsek, o bebek için çok fazla para kazanabiliriz. O bebek nasıl biri olursa olsun, Bayan Wright ona üniversite bursu sağlayabilir, alacağı evin peşinatını ödeyebilir, iş için sermaye verebilir. Eninde sonunda o bebek Bayan Wright'ı sevmeye mecbur kalacaktır.

Bayan Wright penceredeki yansımasına bakmak için o tarafa doğru dönüyor. Pencereyle siyah renkli güneş gözlüğü arasındaki yansımasının yansımasının yansımasında Cassie Wright, sonsuzlukta gözden yitene dek küçülüyor, küçülüyor, küçülüyor.

Bayan Wright, büyüme çağına gittiği dini okulda bütün kızların kulaklarını örtecek şekilde eşarp taktığını söyledi. Kitabı Mukaddes'e göre Kutsal Ruh, Meryem Ana'nın kulağına fısıldadığı anda Meryem Ana hamile kaldı. Ona göre, kulaklar vajinaydı. Tek bir yanlış fikir duyduğunda, masumiyetini yitiriyordu insan. Tek bir detay, çok şey demekti ve insanın hayatı kararıyordu. Bilgi yüzünden insan aşırı dozdan ölüyordu.

Harbiden doğru.

Yanlış bir fikir insanın içinde kök salıp büyüyordu.

Bayan Wright'ın güneş gözlüğüne görüntüm yansıyor. Bir dosyayı açan benim. Anlaşmayı çıkaran benim. Kapağını açıp kalemi masanın diğer tarafına uzatan benim. Özgüvenimden ötürü suratım ifadesiz ve pürüzsüzdü. Gözlerimi kırpmıyordum. Tüvit tayyörüm üzerimdeydi.

Dudaklarından, "100 Vuruş şampuanının kokusunu mu alıyorum?" sözleri döküldü. Gülümsedi ve, "Neyse, kimdi şu...?" dedi.

Roma İmparatoriçesi Messalina.

Bayan Wright, "Messalina," diye tekrar etti ve uzattığım kalemi aldı.

9

Bay 600

Ŗu 72 numaralı oğlanı bulmak çok kolay; çünkü gl buketi dağılmaya, solmuŖ çiçeklerin taçyaprakları yere dŖmeye baŖladı ve böylece biz de o yaprakları takip ederek kendisini bulabiliyoruz. Beyaz gl yaprakları, Sheila'nın kışından köpek gibi ayrılmayan ve, "Yakında çekime girebilecek miyim?" diye soran 72 numaralı adamı, yani oğlanı takip ediyor. Elindeki çiçeğe bakıp, "Doğru mu bu?" diye soruyor ve ekliyor: "Sence de ölecek mi o?"

137 numaralı adam, yani TV'ci olan, "Evet, genç hanım, bedeni ne zaman göreceğiz?" diye soruyor.

72 numaralı oğlan, "Bu söylediğin hiç komik değil," diyor.

Ve Sheila pilici, "Bayan Wright niye ölmek istesin ki?" diye soruyor.

Altı yüz adam tek bir odada bekliyoruz ve aynı havayı üçüncü veya dördüncü kez soluyoruz. Odada oksijen falan kalmadı; sadece sa spreyinin tatlı kokusu alınıyor. Stetson parfümünün. Old Spice'ın. Polo'nun. Bir de, marihuananın ufacık, bir nefeslik pipodan çıkan mayhoŖ dumanı var. Herifler açık büfenin yanında durmuŖ, pudra Ŗekerli reklerin, acı biberli ve peynirli bir Meksika atıştırmalığı olan "nacho"ların ve fıstık ezmesinin kokusunu bastırıyorlar. Aynı anda hem tıkınıyor hem osuruyorlar. Sade kahvenin bağırsaklarında bıraktığı gazı geçirerek çıkıyorlar. iğnedikleri meyveli sakızın kokusunu her nefeste etrafa yayıyorlar. iğnemen ağız dolusu balonlu cikletin ve yağlı patlamıŖ mısırın. Sheila'nın siyah keçeli kaleminin kimyasal kokusu baskın bir de. Ve oğlanın gl buketinden artık nasıl bir koku kalmıŖsa geriye, iŖte o.

Heriflerden birinin çıplak ayakları soyunma odası gibi kokuyor ve hepimiz, lisedeyken beden dersinde bütün yıl yıkamadan giydiğiniz lastik pabuçların kokusunu, Fransız peynirlerinininkini anımsatan o kokuyu soluyoruz.

Cuervo, bronzlaŖtırıcı kremi o kadar kalın bir tabaka halinde srmŖ ki kolları bedeninin iki yanına değdiğinde yapış yapış oluyor. Ayakları beton

zemine yapışıyor. Adım attıkça, yere dokunan teni vıcık vıcık, sanki birisi bir bandajı yapıştırdığı yerden hızlıca çekiyormuş gibi bir ses çıkıyor.

Altı yüz adam tek bir tuvaleti paylaştığı için, tuvalete giren herifler yere düşmemek için ya lavaboyu ya da tuvaleti kavıyorlar çünkü zemin çiş yüzünden ııslak. Kapıdan içeriye yayılan koku o kadar berbat ki, dışarıdayken adımını attığında, ayağı yere basmayıp da kaydığı vakit, sonradan ayakkabısının tabanından temizlemek zorunda kalacağı köpek kakasının kokusunu alan insanın pıslığe bastığını anlamasına benziyor.

Cuervo kollarından birini havaya kaldırıyor ve bronzlaştırıcı kremden ötürü yapış yapış olmuş kolundan o bandaj sesi geliyor tekrar. Dirseğini kaldırıp, koltukaltını koklamak üzere kafasını oraya götürüyor ve, "Daha fazla Stetson getirseydik keşke," diyor.

Yanımıza gelen 72 numaralı oğlanın kullandığı sabunun çimen kokusu havaya yayılıyor. Ağz gargarasının keskin nane kokusu da.

137 numaralı adama, ilk kez mi kamera karşısına geçiyorsun, diyerek bir yem atıyorum.

Koltukaltındaki terden ııslak olmuş içi doldurulmuş oyuncak ayısından yayılan kokunun yanı sıra, 137 numaralı adamın saçlarındaki sigara kokusu, hayır anlamında başını salladığında havaya karışıyor.

Herife, o ereksiyon haplarına dikkat et, diyorum. Şu an onu odanın diğer tarafından izleyen herifler adamın ne zaman felç geçireceğı konusunda iddiaya giriyorlar. Yüzünün ne kadar kırmızı göründüğünü, alındaki damarların aydınlatma fişegi kadar belirgin olduğunu fark etmiş olmalılar. Ya dikkat et buna ya da git sen de sıraya gir ve süre iddiasına para yatır, diyorum ona. En azından aşırı dozdan ölürken biraz para kazanırsın.

72 numaralı oğlan, "Cassie Wright gibi bir yıldız niye kendini öldürmek istesin ki?" diye soruyor.

Üç yılda elli dörtten fazla film çekip annesine yarım milyon dolarlık bir köşk alan süperstar Megan Leigh'inkıyla aynı sebepten ötürüdür belki de. Hemen sonra da Ali Bubi ve 40 Haramiler ve Robofox filmlerinde başrol oynadı ve kendini vurarak intihar etti.

Hangi çocuk, ailesini ödüllendirmenin veya cezalandırmanın düşünüyü kurmaz ki?..

Nasıl oldu da, porno filmlerde ilaç almadan ereksiyon olmasıyla ve bunu uzun süre korumasıyla ünlü, efsanevi Cal Jammer, eski eşinin garajına giden yolda, yağmur altında durdu ve namluyu ağzına sokarak kendini vurdu?

Amcık kraliçesi Shauna Grant'ın 22 kalibrelik tüfeğiyle kendi işini bitirmesinin sebebi de aynı. Ve porno sektöründe sarışın tanrıça "Savannah" olarak bilinen Shannon Wilsey niye bir gece garajına gidip kafasına kurşun sıktı dersiniz? Bence Cassie Wright, uzun zaman önce doğurduğu bebeğinin geleceğini hazırlamak istiyor. Cassie bu kaydı bitirirse, bunu başarır, Dünya Sürtüğü III'ten elde edilecek kazanç ve dört bir yana pazarlanmış olan tişörtleri, iç çamaşırları ve oyuncaklarından sağlanacak gelir akışı, uzun bir liste oluşturan eski filmlerinden söz etmeye bile gerek yok, ne zamandır kayıp olan çocuğunu, bok gibi zengin edecek. O kadar zengin edecek ki kart Cassie'yi affedebilecek. Hamile kalışından ötürü. Bebeği verişinden ötürü. Yanı sıra, içine ederek, sıçırp batırarak, üzücü bir şekilde heba ettiği hayatından ve ölümünden ötürü.

Cassie Wright altı yüz herifle kefareti yerine getirirse affedilecek.

137 numaralı adama, dildolarıma kabartmalı bir slogan eklettirdiğimi söylüyorum. Dildonun dip kısmında, bir hayli dolgun kabartmayla, "Cassie Wright'ı Öldüren Sik..." yazacak. Bu cümle en kalın yerinde yer alacak ve dildoyu döndürdüğünüz takdirde, yazının harfleri klitorisi uyaracak.

"Senin dildon mu var?" diye soruyor 137 numaralı adam. Nefesinden kaçak viski kokusu yayılıyor. Rujlardaki mum kokusu. Herif renkli dudak parlaticısı sürmüş.

Herhalde, diyorum ona. Altı farklı renkte dildo, bir göt tıpası, çift başlı bir babafingo. Artı, doğal boyutlarda şişme bebeğim üretiliyor.

137 numaralı adam, "Kendinle gurur duymalısın," diyor.

Ona, eskiden ayda on bin ürün satıyordum, diyorum. Liste fiyatı üzerinden yüzde on alıyordum. Diğer herifler, mesela Cuervo, ürünlerine birkaç santim ekliyor. Cuervo gerçek kalıp yaptırsa bile, raflara konan ürünler onun hayal ettiğinden bile uzun ve kalın oluyor. Cuervo buna estetik "lisans," diyor; ama buna anca yanlış reklam denir. Ebat doğru değilse, ürüne gerçek boyutlarda

demeye gerek yok.

72 numaralı oğlan orada öylece duruyor ve elindeki çiçeklerden beyaz taçyaprakları dökülüyor. Bir elinin parmaklarıyla, boynundaki zincirin ucunda sallanan minik, gümüş istavrozu ovalıyor.

Nefes aldıkça, Cassie'nin bana verdiği altın madalyonun göğüs kaslarımın arasında hareket ettiğini ve cildimi aşındırdığını hissediyorum. O minik, altın kalbin içinde bir hap var ve tıngırıyor. Altın, meme ucumdan akan kan yüzünden yapış yapış.

"O adam gerçekten Cord Cuervo mu?" diye soruyor 137 numaralı adam. Esrar dumanı ve kolonya sisinin arasından ileriye bakmak için gözlerini kısıyor ve, "Misty'yi Benim için Düdikle ve Ernest'e Kaymanın Önemi'nin yıldızı mı?" diye soruyor 137 numara.

Kafamı sallıyorum. Leydi Windermere'nin Kukusu filminin de yıldızı, diyorum. Hepsi de klas, entelektüel projeler. Cord'a el sallıyorum ve o da karşılık veriyor.

49 numara. 567 numara. 278 numara. Sheila bu numaraların sahibi herifleri çağırıyor. Hepsi de kıyafet poşetlerini alıp onu takip ederek bir odaya giriyor. Odadan sadece Sheila dışarı çıkıyor. Bahse girerim, işleri bitince herifleri diğer taraftaki çıkıştan yolcu ediyorlar. Bir herifin içeriye geri dönüp odada bizi neyin beklediğini söylemesini istemiyorlar. Bir çoklu-giriş sahnesinin yasal standardına "seks anları" denir; yani her türlü delik –onun amı, götü veya ağzı– ve her türlü alet –sikiniz, parmağınız veya diliniz– vardır ama birleşme sadece bir dakika sürer. Evet, Sheila'yı takip ederek o odaya girersiniz ve bir dakika sonra da oradan çıkarsınız. Boşalıp boşalmadığınıza bakmadan, çıplak bir halde sizi yangın çıkışından dışarı atarlar ve siz pantolonunuzu anca koridorda giyersiniz.

Gözlerini kısmış, hâlâ Cord'dan yana bakmakta olan 137 numaralı adam, "Ama bu acınacak bir durum," diyor. Başıyla Beamer Bushmills ve Bark Bailey'i işaret ederek, "Erişkin kafa yapısına sahip ve hayatını ağırlık kaldırmaya adanmış, kuyrukta beklerken bile boşalan bir adam düşünün. Sarkmış, gevşemiş, orta yaşlı bir enkaz olarak uyanana kadar, saldırgan bir geri zekalı olmaya devam etmek için yeniyetmelerin değerlerine eli mahkûm," diyor.

Herif "enkaz" kısmını söylerken yemin ederim doğrudan bana bakıyor. Ama

kim bilir, belki de sadece bakıyor. Daha beter şeyler de olabilir, diyorum. Herifin teki televizyonda prime time'da yayımlanan çok sevilen bir dizide birkaç sezon rol kapar; ancak pis bir seks skandalı yüzünden işini kaybeder ve sonra da rolüyle –ki bu esrar çekmiş özel bir dedektif olabilir– kendisi arasında öyle bir özdeşlik kurar ki kariyerinin sonuna kadar bir daha doğru düzgün bir rol kapamaz. Bu gerçek bir trajedidir diyorum.

Ve 137 numaralı adama, kelini kapatmak istiyorsan çantamda işe yarayan bir spreys var, diyorum. Çekimlerde hep tokyo giyerim; ayak başparmağımla herifin dökülmüş saçlarının oluşturduğu izi işaret ediyorum, ister taçyaprağı, ister bronzlaştırıcı krem, ister saç olsun, hepimiz arkamızda bir iz bırakıyoruz.

Önce beton zemin üzerindeki saç tellerine, sonra bana, sonra da odanın diğer tarafındaki, mandallı bloknotu kontrol eden Sheila'ya bakan 137 numaralı adam, "Marş marş!" diye bağıyor. "Olayı biraz hızlandırmak ister misin, tatlım?" diye bağıyor.

Gidecek daha iyi bir yerin mi var, diye soruyorum ona. Belki de seni bekleyen izleyiciler vardır. Ben böyle iyiyim, diyorum ona. Ben bekleyebilirim. Oradaki kadına yaptığımız şey yüzünden, onunla hiç tanışmamış bir çocuk hayatının sonuna kadar bir gün bile çalışmayacak, diyorum. Bugün benim Bay Sonuncu olmam gerek.

Herif, 72 numaralı oğlana bakıyor ve, "O filmleri yapan adamların kaç çocuğun babası olduğunu merak ediyorum," diyor. Bana bakan 137 numaralı adam, "Aslında hepimiz geride iz bırakıyoruz," diyor.

Asla öyle bir şey olmadı, diyorum.

Ve 137 numaralı adam, "Güzel madalyon," diyor. Elini Cassie'nin kolyesine, göğüs kaslarımın arasındaki, kan bulaşmış minik, altın kalbe uzatıyor. Tırnakları parlıyor çünkü tırnaklarına parlak ve şeffaf bir cila sürmüş.

10

Bay 72

O heriflere "Porno bebekleri," diyorum ben. Güllerimi 137 numaralı adama ve Branch Bacardi'ye doğru sallayarak. "Bu bebekler mevcut," diyorum. Taç yaprakları uçuşarak etrafa saçılırken. "Porno filmler sırasında hamile kalınması sonucu doğan bebekler var. Yani o filmler yapılırken oluyor bu," diyorum.

Bay Bacardi kafasını hayır anlamında sallıyor ve, "Bu bir şehir efsanesi," diyor.

137 numaralı adam, "Aşk çocuğu," diyor.

Bay Bacardi, "Baştan ayağa deri giymiş, köpek sürüsü kadar insanın rol aldığı bir çoklu-giriş filmi çekilirken hamile kalınmış bir bebeğe 'aşk çocuğu' demek biraz zorlama olur," diyor.

Ve onlara, bu hiç komik değil, diyorum.

137 numaralı adam, "Hayır, durun," diyor. "Madison County Saksafonları filminde bir oyuncunun hamile kaldığı söyleniyor," diyor.

Bay Bacardi, "Hayır," diyor. Başını sallıyor ve, "Kadın o işe son verdi," diyor.

137 numaralı adam, "Sektörde, 'filmde gösterilmeyen sahneler' dedikleri şey bu işte," diyor.

Onlara, bu sahiden de komik değil, diyorum. Ellerim öyle çok titriyor ki taçyaprakları ayağımın etrafına yığılıyor.

Ve Branch Bacardi bana, "Kim o zaman? Porno bebeği doğurmuş bir tane oyuncu adı söyle bana," diyor.

Yanaklarına pirinç pudrası sürmüş, siyah mürekkeple geyşa makyajı yapmış Cassie Wright'ın güzel, cilveli Japon-Amerikan kadın kahramanı oynadığı Çüklere Kar Yağar isimli filmin gösterildiği ekranı işaret ediyorum. Onlara,

Cassie Wright, diyorum. O, çocuk doğurdu .

Ailesi Montana'da oturuyor; annesi evinin civarındaki bir okulda çalışıyor, babası ise kuru temizleyici, diyorum. Söylediklerine göre, yirmi yıl önce Cassie eve geldi ve onlara hamile olduğunu söyledi. Aslında hamile gibi görünmüyordu. Saçlarını sarıya boyatmıştı ve rejim yaparak mevcut kilosunun yarısını vermişti. Camaro kullanıyordu. Araba o kadar yeniydi ki geçici plakası hâlâ üzerindeydi ve kuzguni siyaha boyanmıştı. Ailenin küçük kızı, annesiyle babasına ilk banyoyu yaptırdığını, adının Dünya Sürtüğü I olduğunu söyledi ve onlara kadının içine boşalmayı kaydeden çekimi anlatmaya çalıştı. Bu yöntem zaman zaman düzgün işlemiyordu. Cassie âdet kanamasının üç ay geciktiğini ve gebelik test çubuğuna işediğini söyledi. Bebeği doğurana kadar onların evinde kalıp kalamayacağını sordu ve onlar Cassie'ye hayır dediler. Dünya Sürtüğü, Cassie'yi bir anda yıldız yapmıştı ve doğup büyüdüğü kasaba, bu hovarda kızı tanımayacak kadar küçüktü.

Annesi her hafta gizlice Cassie'ye para gönderiyordu. Babası da. Bu şehirde bir adrese gönderiyorlardı parayı. Ama bebeği hiç görmediler.

137 numaralı adam ve Branch Bacardi bana bakıyor. 137 numaralı adam, elinden bırakmadığı, içi doldurulmuş köpeğini okşuyor. Bay Bacardi, baş ve işaret parmakları arasında döndürüp durarak boynundaki altın madalyonla oynuyor.

"Aileler," diyor Bay Bacardi, "daima çocuklarının içine eder zaten."

Bu bir şaka falan değil, diyorum. Porno bebekleri, seks sektörünün yan ürünü olmaktan öte bir şey. Porno sektörünün artığı veya Hepatit ve uçuğun yeni bir türü gibi yan ürün olmaktan öte.

137 numaralı adam elini havaya kaldırıyor ve ben susana kadar parmaklarını havada kımıldatıyor.

"Dur biraz," diyor. "Şunu sormam lazım: Kadının içine boşalma çekimi nedir?"

Gözlerimi dikip ona bakıyorum .

Bay Bacardi, "Buna ben cevap verebilirim," diyor.

Kafamı sallayarak onay veriyorum.

Branch Bacardi yukarı bakıyor ve genzini temizliyor. Sanki bir kitaptan okuyormuş gibi boğuk ve sakın bir sesle, "Erkek oyuncu kadın oyuncunun içine boşalır ve prezervatif kullanmaz. Erkek oyuncu organını çıkardıktan sonra kadın oyuncu vajina ağzındaki meniye kuvvetli bir şekilde atmak için, ıkınarak pelvik tabanı güçlü bir şekilde kasar," diyor.

137 numaralı adamın yüzü akıyor, renk renk. Sararıp solmuş ve gözlerini kocaman açmış bir halde, "Doğum kontrolünün en kötü yöntemi..." diyor.

Benim anlatmak istediğim de tam olarak bu.

"Ama," diyor Bay Bacardi, "prezervatif kullanmazsanız ürünün Avrupa'da satmasını da beklemeyin. " Hala yukarı bakmakta olan Bacardi, Cassie Wright'ın süngüler eşliğinde zorla yürütüldüğü ve Japon-Amerikan esir kampına yollandığı Çöklere Kar Yağar'ı izliyor. Madalyonuna parmaklarıyla dokunmayı sürdüren Bay Bacardi, "O, çok güzeldi..." diyor.

137 numaralı adam iç çekiyor ve, "Üzerine bin kere boşaldıkları bir surat," diyor.

Anlatmak istediğim şu ki, o çocuklar şaka falan değil. Ya da şehir efsanesi.

Gül taçyapraklarından bir serpinti döne döne yere düşüyor.

Branch Bacardi, "En azından bir isim söyle," diyor.

Ekranlarda Cassie'nin nakışlı kimonosu, Nevada Çölü'ndeki kışlanın tozlu zeminine düşüyor. Arka planda, yüzüne pirinç pudrası sürülmüş, kıkırdayan kadınlardan geçilmeyen, köpüklü sıcak su dolu bir küvet var. Birbirlerinin çıplak göğüslerine sake döküyorlar. Esir kampı komutanı kışlaya giriyor; elinde sarılı bir kırbaç var.

Güllerimden geriye sadece sap ve dikenler kaldı.

Mandallı bloknotlu ve kronometreli kız yürüyerek odanın diğer tarafından yemeklerin bulunduğu kısma geliyor. Boşta olan elimi sallayıp Bay Bacardi ve 137 numaralı adama bana yaklaşmalarını işaret ediyorum. Şaklayan kırbacın sesi, benim sesimi bastırsın diye fısıldıyorum.

İşaretparmağımın ucuyla göğsüme vuruyor ve, "Ben," diyorum, sadece dudaklarımı oynatarak.

Ben, şaka veya efsane değilim.

Ben, şu porno bebeklerden biriyim.

11

Bay 137

Bilmiyor muydunuz yoksa? Şu lanet olası şampuan. Cassie Wright'ın lanse ettiği "100 Vuruş" saçmalığı. Şişesi şey yapmaya çok uygun ama birkaç gün bu şampuanla saçınızı yıkarsanız kesin kel olursunuz. Bu kadar zarar veriyor olmasına rağmen, Bayan Wright saçında şampuanın kokusunu alırsa bunu bir iltifat kabul edebilir.

Gerçi bir şey koklayacağından değil. Zira burası ağıl gibi kokuyor.

Kafasını sallamakta olan Branch Bacardi yerinde duramayan çıplak adamlar sürüsünün arasından ileriye bakıyor. Parmağıyla, odanın diğer tarafında, beyaz taçyapraklarından oluşmuş göletin ortasında duran 72 numaralı aktörü işaret ederek, "Oradaki herif," diyor Bacardi, "o küçük herif her şeyiyle büyük bir hata." Branch, Ahbap kullandığı elini bu kez çeviriyor, avcunu açıyor ve, "Ahbap, bana da birkaç ereksiyon hapi ayır," diyor. Kahverengi elinin avcu da tıpkı parmakları gibi bronzlaştırıcı krem renginde. Bacardi eliyle beni dürtüyor. Kahverengi gözleri bana bakıyor. Açık eline bakıyor. Bana bakıyor. Bacardi, "Bir hap versene, ahbap?" diyor.

Git, kendininkilerden al, diyorum ona.

Kafasını sallayan Bacardi, "Yanımda hiç getirmemişim," diyor.

Ben de kafamı sallıyorum ve bunlara ihtiyacım var, diyorum. Anca kızların takacağı türden güzel, minik, kalp şeklindeki madalyonunun içindeki hapi hatırlatıyorum. Onu iç, diyorum.

Branch, tıraşlı göğüs kaslarının arasında duran altın madalyona dokunuyor ve ağız hafifçe aralanıyor. Yutkunduğu için âdemelması hareket ediyor. Madalyonun üzerine vurarak, "O öyle bi hap değil ki," diyor. "Ahbap," diyor.

Binadan çıkmadan gidebileceği en uzak mesafeye yürüyen 72 numaralı aktör odanın diğer tarafında ayakta duruyor ve tek eliyle, boynundaki zincirin ucunda sallanan minik, gümüş istavrozu ovalıyor, istavrozu baş ve işaret parmağıyla

ovalıyor. Yeşil gözleri, Bacardi ve ben hariç her yere bakıyor. Diğer eli ise gül buketini sarmalamaya devam ediyor.

"Ayrıca..." diyor Bacardi ve madalyona o kadar sert vuruyor ki göğsünden boğuk, yankı yapan bir ses çıkıyor. "...bu, bir arkadaşımın. Onun adına saklıyorum bunu."

Sen Branch Bacardi'sin, diyorum ona. Gerekeni yapmak için herhangi bir desteğe ihtiyacın yok.

"Sen Dan Banyan'sın," diyor Bacardi.

Dan Banyan'dım, diyorum ona.

72 numaralı aktör doğumuna ilişkin çok gizli bombayı ortaya atıyor, sonra da mahcup bir şekilde o bombayı bizden uzaklaştırıyor. Hızlıca giderken çıplak ayakları beton zeminde ses çıkarıyor. Soğuk betona herkes kadar sert basıyor ve attığı her adımda gülün taçyaprakları saçılıyor.

"Banyan'ın haplara ihtiyacı yok," diyor Bacardi ve elini uzatmak için bronz tenli kolunu büküyor; pazısı ve kolunun arka kasları hareket ediyor. Kolunu sıkıp gevşettiği için numarası olan "600" rakamı bir büyüyor, bir küçülüyor; kolu bedeninden bağımsız, ayrı bir canlı sanki. Kendi kendine nefes alan. "Özel bir dedektifi canlandıran, her bölümde en az on tane figüranı döven Dan Banyan değil misin sen? Her bölümde fıstık gibi bir müşterisi veya şahidi veya ne bileyim avukatı olan," diyor Bacardi. "Herif piliçleri sıraya sokuyordu..."

Başımla 72 numarayı işaret ederek, "Onun Cassie'ye benzediğini itiraf et," diyorum.

Tavandan aşağıya sarkan ve genç adamın başından yukarıda kalan ekranda, Bayan Wright'ın ırkçılık konusunda verdiği çığır açan insan hakları beyanatı gösteriliyor: Noel'de eve gelip, onun üzerine titreyen ailesine Siyah Panterler'den biriyle çıktığını anlatan körpe yüzlü üniversite ikinci sınıf öğrencisinin seks komedisi. Filmin adı Bil Bakalım Akşama Kim Geliyor. Sonradan Kara Yarak Düştü adıyla tekrar piyasaya sürüldü.

"Ahbab," diyor Bacardi, "sana sonra öderim." Elini uzatıp, "Söz," diyor.

Haplardan bir tanesini daha dudaklarımın arasına yerleştiriyorum; yani

şışedeki haplardan bir tane daha eksiliyor.

"Elli papel," diyor Bacardi. "Nakit."

Ve yutuyorum. Başımın 72 numarayı işaret ederek Bacardi'ye, "O dertli delikanlı sana da fazlasıyla benziyor," diyorum.

Bacardi bakıyor. Güllü aktöre. Sonra da, siyah, iri bir aleti ağzına almak üzere dudaklarını aralayan Bayan Wright'a bakıyor ve, "Öyle bir şey olmadı," diyor.

Göğsündeki madalyona, meme ucundaki kurumuş kan lekesi yüzünden pembe pembe parlayan altına bakarak, "Kendi hapını iç," diyorum.

"Ahbab, o kadar uzun zamandır bu isteyim ki," diyor Bacardi. "Hayatım boyunca boşaldım ama hiç kimseyi hamile bırakmadım." Bacardi parmaklarını kütürdeterek, "Bana bir hap verirsen oyuncak ayını imzalarım," diyor.

Bay Toto'yu kastediyor. Kalem. Toto'nun kulağının arkasında takılı hâlâ. Omuz silkiyor ve olur, diyorum. Ve onu Bacardi'ye uzatıyorum. Kahverengi parmaklar kanvas köpeği kavırıyor ve ben bekliyorum.

Bacardi yazıya odaklanıyor ve köpeğin kanvas bacağına kalemle bir şeyler karalıyor ve, "İvana Trump'la tanıştın mı?" diye soruyor. Kafasını kaldırıp bana bakıyor. "Ve Tina Louise'le? Gilligan Adası'ndaki Tina'yla? Neye benziyordu?" diye soruyor.

Dişleri karlı dağlar kadar beyaz. Metro istasyonundaki çiniler ve polis arabaları kadar beyaz. Umumi tuvaletler kadar beyaz. Bir nesil boyunca diğer bütün insanların kendisiyle kıyasladığı adam. Porno filmlerde ilaç almadan ereksiyon olup bunu uzun süre korumasıyla ünlü en büyük isim.

Sen kısır mısın yoksa, diye soruyorum.

Bacardi, elinde tuttuğu Bay Toto'yu çevirerek bütün isimlere bakıyor "Lizbeth Taylor," diye okuyor. "Deborah Harry... Natalie Wood..." Köpeği bana uzatıyor ve, "Hayran kaldım," diyor. Bay Toto'nun kanvas derisinde kahverengi parmak izleri bırakmış. Bacardi'nin imzası iki koca "B" harfinden oluşuyor; iki harfin ikisi de okunmayacak şekilde, siyah mürekkeple kargacık burgacık yazılmış.

Bay Toto'yu ondan alıyorum ve, "Şimdi de elli doları ver," diyorum.

Bacardi homurdanıyor; omuzları çöküyor ve ağzı öyle bir açılıyor ki kare şeklindeki kocaman çenesi madalyonu saklıyor, neredeyse tıraşlı göğüs kaslarının üzerine uzanıyor. "Ahbap..." diyor Bacardi. "nasıl olur?"

Artık avcunu açmış, ileriye uzatan kişi benim. "Çünkü eskiden Dan Banyan çok fazla ev taksidi, araba taksidi ve kredi kartı faizi ödedi. Çünkü şu an senin hapa ihtiyacın var, benimse nakit paraya," diyorum.

Odanın diğer tarafındaki 72 numara bize doğru geliyor. Hemen değil ama. Açık büfeye doğru birkaç adım atıyor, orada biraz patates cipsi yiyor. Oyuncu asistanının hemen yanındaki standı doğru bir adım atıyor ve kızın kulağına bir şey söylüyor, kız da mandallı bloknotun sayfalarını karıştırıyor. Bütün bu zaman zarfında. Bacardi ve bana doğru gelmek için kocaman bir daire çiziyor.

Oyuncu asistanı, "Beyler, bir dakikanızı rica edebilir miyim?" diye bağıyor. Mandallı bloknota bakarak tekrar bağıyor: "Şu üç oyuncuyu buraya alabilir miyim..."

Büfedeki adamlar bir şeyler çiğnemeye son veriyorlar. Emektarlar plastik tıraş bıçaklarını baldır ve kalça kaslarında gezindirip durmayı bırakıyorlar. Cep telefonlarını kulaklarına dayamış veya kablosuz mikrofonlu kulaklık takmış adamlar artık konuşmuyorlar, sessizler, asistanı dinlemek üzere kafalarını kaldırıyorlar.

"21 numara..." diye bağıyor asistan. "283 numara... ve 544 numara." Mandallı bloknotun üzerindeki kâğıtları düzeltiyor ve bir kolunu yukarı kaldırıp sallıyor "Bu taraftan beyler!" diyor.

Artık yarısı boşalmış olan hap şişesini sallıyorum, içindeki haplar tıkırdıyor. "Teğet geçti," diyorum ve ekliyorum: "Şimdi ya elli dolar ver ya da sakladığın hapi kullan."

Branch Bacardi nefes alıyor; göğüs kasları, kanat kasları ve oblik kasları balon gibi şişiyor ve Bacardi uzun, nane kokulu bir iç geçirişle nefes veriyor. "Bu arada," diyor, "gerçekten Dolly Parton'la takıldın mı?"

Nabzım kulaklarımda atıyor. Gözlerimden birini kapatıyorum. Açıyorum. Diğer gözümü kapatıyorum. Açıyorum. Kör olmamışım; en azından şimdilik.

Ve bir ses. "Seninle konuşabilir miyim?" diyor. Bir erkek sesi.

Bilmiyor muydunuz yoksa? 72 numara, yakınımızda bir yerde, Bacardi'yle benim birkaç adım arkamızda, ayakta duruyor.

Bacardi kahverengi parmaklarından biriyle altın madalyona vuruyor; vurduğu parmağının tırnak çevresi koyu kahverengi bir renk almış. "Bu hap, mucizevi ilaçlardan biridir," diyor. Madalyona vurmaya devam ederek, "Neyin bozuk olduğunun önemi yok ahbap; bu hap kesinlikle seni tedavi eder," diyor. Gülümseyişi düz bir çizgi halini alıyor ve takma dişleri bronzlaşmış dudaklarının arkasına gizleniyor ve Branch Bacardi, "Bu bebek her şeyi tedavi eder," diyor.

Genç adamdan, yani 72 numaradan yana meylediyorum, görsün diye parmaklarımla saçımı tarıyorum ve, "Saçım gerçekten dökülüyor mu?" diye soruyorum.

12

Sheila

Bayan Wright, dizlerini beline kadar çekerek kaldırımında tempolu koşuyor; bisikletçilerin giydiği türden siyah tayt butlarını sımsıkı sarmış. Göğüsleri beyaz renkli spor sutyeni içinde zıplayıp duruyor, sağa sola sallanıyor. Dirseklerini kırıp kollarını L şekline getirmiş; elleri gevşek ve bileğinden sallanıyor. Her adımda, spor ayakkabıları beton kaldırıma çarpıyor.

Karın kasları gergin ve teni bronz. Çatlak yok. Anne olduğuna dair hiçbir iz yok.

Siyah tayt, apış arasındaki küçük şişliği kapatacak şekilde esniyor. Deve toynağından büyük bir şey. Geyik mafsalından daha çok şişiyor. Klitoristen de büyük. Bayan Wright'ın apış arası büyüyor, şişiyor, hopluyor. Bir adım daha atıyor, ayağını yere sağlam basıyor ve apış arasındaki şişlik aşağıya, taytın sıkıca sardığı bacağına iniyor.

Çimenli bir parkın kaldırımında tempolu koşuyoruz. Bayan Wright, taşıdığım üç halkalı klasördeki safyalara göz atıyor. Her sayfada, içinde altı Polaroid fotoğraf bulunan şeffaf seperatörler var. Her fotoğrafta bir adamın kafası ve omuzları görünüyor; altına siyah keçeli kalemle numara yazılmış. Altı yüz adamdan bahsediyoruz. Artı, projemize başvurmuş sidiklilerden. Şu baldırı çıplaklardan, şu bebek kusmuklarından Hepatit testini geçmiş iribaş mastürbatörlerinden. Elimle bir köşesini kavrayıp klasörü göbeğime yaslıyorum. Diğer elimle sayfayı çeviriyorum; parmaklarımda da bir kalem var.

Her adımında, klasör göbek deliğimi deşiyor. İçinde yüzden fazla sayfa olduğu için klasör ağır.

Bayan Wright'ın taytının içindeki şişlik bir an için hareket etmiyor, taytın bacak kısmındaki lastiğe takılıp kalıyor. Lastik esniyor, açılıyor ve pembe renkli bir top pat diye düşüyor, ıslak olduğu için parlıyor, gri beton üzerinde bir, iki, üç koyu leke bırakıyor.

Bayan Wright, "Hassiktir," diyor. Kelimeyi fısıldarken, topun kayıp gittiği

bacağına vuruyor.

Pembe top kaldırımın üzerinde dört, beş, altı leke bırakarak arkamıza doğru zıplıyor. Yedi, sekiz, dokuz ıslak leke bırakıyor ve çimenlerden çıkan bir köpek dişleriyle topu yakalamak üzere öne doğru fırlıyor. İncecik bacakları üzerinde fok gibi, parlak ve sivri kulaklarından ötürü de kedi gibi görünen bu siyah köpek, siyah ağızıyla pembe topu kavrayıp ısıyor ve çimenli parkta koşarak uzaklaşıyor.

Durup, gittikçe uzaklaşan, uzaklaştıkça küçülen köpeği izleyen Bayan Wright. "Oz Büyücüsü filmini biliyorsun, değil mi?" diye soruyor. "Toto'yu oynayan köpek, Terry adında bir teriyerdi," diyor. Pembe topun uzaklarda gözden kayboluşunu izleyen Bayan Wright. "Toto'nun kaleden kaçtığı ve cadının muhafızlarının onu kovaladığı sahne son kez çekiliyorken, kalenin asma köprüsünün tam ortasına gelmiş olan muhafızlardan biri ayağı takılarak uçtu ve zavallı Terry'nin üzerine çakıldı. Toto rolündeki köpeğin arka bacağı kırıldı," diyor.

Köpek haftalarca çekimlere gelememi. Harbiden doğru.

Tempolu koşmaya başlıyoruz. Bayan Wright'ın dizleri tulumba gibi kalkıp iniyor; ellerini kanat gibi gevşek bırakmış ve durmadan konuşuyor. Yine o aynı Oz Büyücüsü'nde, aktör Bubby Ebsen, alüminyum tozuna alerjisi olduğundan, Teneke Adam rolünde giydiği kostüm yüzünden neredeyse ölüyordu. Aktrist Margaret Hamilton, Munchkinland'ten ayrılırken neredeyse bir ateş topuydu: Aniden parlayan bir alev bakır oksitten yapılmış yeşil makyajını tutuşturdu ve kadının yüzüyle sağ eli yandı.

Buddy Ebsen rolünü Jack Haley'e kaptırdı. Margaret Hamilton, bedeni anestezi krem ve gazlı bezden geçilmeyen bir halde altı hafta yatmak zorunda kaldı.

Bayan Wright elimde tuttuğum altı Polaroid fotoğrafa bakıyor. Sıradaki sperm manyaklarına ve mastürbasyon delillerine. Koşmaya devam ederken, "Oyuncular hünerlerimi göstereceğim derken daha da beter şeyler yaptılar," diyor.

Pembe top, kalıba dökülmüş silikondan yapılmış, diyor. Ağırlığı yedi yüz gram. Çapı yirmi milimetre. Kegel egzersizi. Topu içine sokuyorsun ve pelvik tabanını kasıyorsun. Eskiden Asyalı kadınlar deliklerine cıvadan yapılma iki top

sokuyorlarmış. Cıva bütün gün yön değiştirip topları hareket ettiriyormuş. Böylece, topların ağırlığı amcıklarındaki kasları güçlendirirken, uyarılan kadınları ateş basıyormuş. Kocaları eve gelir gelmez, kızışmış ev hanımları onları kapının önünde beceriyormuş.

Harbiden doğru.

Ne kötü ki cıva akıp gitmeye meyilliydi, diyor Bayan Wright. Kadınları çıldırtıyordu. Zehirleyerek onları öldürüyordu.

Bugünlerde Asyalı kızların çoğu içlerine yeşim taşlı topar sokuyorlar. Ne kadar güçlüyseniz o kadar ağırını taşıyabiliyorsunuz.

Koşmaya devam ederken, giydiği taytın apış arası tekrar şişmeye başlıyor. Tayt esneyerek inceliyor, siyah renk koyu gri oluyor. Bir adım daha atıyor ve taytın elastik bacak kısmından bir şey fırlıyor. Kaldırırna düşüyor, sekiyor, sıçırıyor, kayıyor ve oluğa düşüyor. Tenis topu gibi yuvarlak ve beyaz, öte yandan mermer veya akik gibi pürüzsüz ve damarlı.

Kegel egzersiz taşı, diyor Bayan Wright ve almak için eğilip iki elini birden uzatıyor. Ağırlığı bir kilo. Bayan Wright taşı taytının bacak kısmına siliyor, üzerindeki kuru yaprak ve pisliği temizliyor ve, "Bunu birkaç ay kullanırsam amcığım Olimpiyatlara bile katılır..." diyor.

Bunların hepsini Dünya Sürtüğü III'e hazırlanmak için yapıyor.

Gerçek bir film yıldızı acı çekmeyi istemeli, diyor: 1952 yılında çekilen Singin'in the Rain filminde aktör Gene Kelly, filme adını veren şarkıda dans etti ve günlerce süren çekimlerde aynı dansı defalarca tekrarlarırken 39 derece ateşle yanıyordu. Filmde yağmur doğru düzgün görünsün diye prodüksiyon suya süt karıştırdı ve yorgan döşek yatacak kadar hasta olan Gene Kelly, ekşi sütle iliğine kadar ıslanmış bir halde, su sıçratarak dans edip, sanki hayatının en güzel gününü yaşıyormuşçasına mutlu bir şekilde gülümsüyordu.

Oliver Reed 1973 yılında rol aldığı Üç Silahşor filminde, yel değirmeninde kılıçla dövüşüyordu ve birisi kılıcı onun boğazına sapladı. Reed kan kaybından neredeyse ölüyordu.

Dick York 1959 yılında çekilen They Came to Cordura (Cordura'ya Geldiler) adındaki filmde omurgasının içine etti. Acıya rağmen 1969 yılına kadar

oyuncululuğu sürdürdü ve Tatlı Cadı'da cadının eşini oynadı. Dizinin on dört bölümü boyunca hastanede yattığı için rolünü kaybetti.

Bayan Wright omuz silkiyor, koşmaya devam ediyor, egzersiz taşıni bir elinden ötekine atıp tutuyor ve taşı tuttukça, taşın ağırlığı pazılarını şişiriyor. Başıyla sayfayı çevirmemi işaret ediyor. Eli şeyinde altı adamı geçmemi ve sıradaki, tavana boşalanlardan oluşan altı adamı göstermemi istiyor.

Plastik sayfayı çevirirken ona Annabel Chong'un bir çoklu-giriş sahnesini nasıl da maratona dönüştürdüğünü anlatıyorum. İnsan zaman zaman enerji dolu olur. Zaman zaman da bitkin. Sonra ikinci bir rüzgârla, enerjisinin yükselmeye başladığını hissederek.

Bonanza dizisinde oynayan aktör Lorne Greene, diyor Bayan Wright, yıllar sonra Lorne Greene's New Wilderness adlı diziyi çekti ve bir timsah, adamın meme ucunu ısırarak kopardı.

Bunu söylerken Polaroid fotoğraflara bakıyor. Dizleri tulumba gibi kalkıp iniyor, göğüsleri zıplıyor ve gözlerini bir fotoğrafa dikmiş bakıyor. Halılara boşalan bir genç. Numara 72. Gözleri Bayan Wright'a benziyor; ağzı da. Hoş biri. Kadının meme ucunu ısırarak tiplerden değil.

Kendi hesabıma ben, çoklu-giriş işini Messalina gibi belirli bir düzene soktum; çirkin otuz bir müptelalarını, yaşlı ve obez yarak emicileri, pis ve biçimsiz taşak sevicileri mümkün olduğunca sepetledim. Sekiz veya on tane sıradan bamyanın arasına bir azman yerleştirdim.

Bayan Wright başıyla tanıdık bir yüzü. 137 numaralı sık ustasını işaret ediyor ve, "Çok çekici..." diyor. Önüne gelen pilici becermek isteyen hapı yutmuş bir TV artisti.

Bayan Wright'ın apış arasında, siyah taytın altında yeni bir şey daha şişiyor. Şişlik kadının bacağına iniyor. Elastiki şeyin altından fırlıyor. Kaldırıma düşerken yeşil yeşil parlıyor ve rögara giriyor, karanlıktaki metal borularda takırıyor, hızla çarpıyor, tilt gibi sesler çıkarıyor.

Kayboluşunu izleyen Bayan Wright, "Hassiktir," diyor. "hakiki yeşimdi."

İkimiz birden rögarın demir ızgarasından aşağıya bakmak için kafamızı eğiyoruz ve ben Aristo'nun felsefe yazarken bir elinde nasıl ağır bir demir top

tuttuğundan bahsediyorum. Uyamaya başladığı an parmakları gevşiyor ve top yere düşüyormuş. Çıkan ses onu uyandırıyor ve o da çalışmaya devam ediyormuş.

"Aristo mu?" diye soruyor Bayan Wright Gözlerini rögardan kaldırıp bana bakıyor.

Evet, diyorum. Harbiden doğru.

Bayan Wright gözlerini iyice kısarak bakıyor ve, "Jackie O'yla evlenen adam değil miydi o?" diye soruyor.

Ve ben de, evet, diyorum. Üç halkalı klasördeki plastik sayfayı çeviriyorum. Ona sıradaki altı Floridalı kırbaççıyı gösteriyorum.

Bayan Wright, eskiden, ünlü âşık Kazanova'nın beraber olduğu hanımların içine nasıl iki gümüş top sokuşturduğunu anlatıyor bana. Gümüşün hamilelikten koruduğunu iddia ediyormuş; çünkü gümüşün içinde azıcık da olsa zehir varmış. Milletin yemeğini gümüş sofrta takımlarında yemesinin sebebi de bu; gümüş bakterileri öldürüyor.

Bayan Wright bunlara vajinal ağırlık diyor. Bazısı, içinde zil olduğu için ses çıkarıyor. Bazısı minik oklava şeklinde oluyor. Bazısı ise tavuk yumurtası şeklinde. Koşarken veya bisiklete binerken veya ev işlerini yaparken bunları içinizde taşıyorsunuz.

Koşmaya devam ederken taşı bir avcundan diğerine fırlatıyor ve taş ele değdiğinde tok bir alkış sesi çıkıyor. Bayan Wright, "Koşarken bir tek takırdamaktan şikâyetçiyim," diyor. "Bazen kendimi sprey boya kutusu gibi hissediyorum."

Taş diğer avcuna çarpıyor ve alkış sesi çıkıyor.

Üç halkalı klasörün bir sayfasını daha çeviriyorum. Orada, sanki oltayla balık tutuyormuş gibi sikini sallayan altı kişi daha var.

Plastik sayfa üzerindeki numarası 600 olan fotoğrafa bakan Bayan Wright, "Hey gidi Branch Bacardi..." diyor. Uzaklara bakıyor; köpeğin gözden kaybolduğu yerde çimen yeşili bir ufuk uzanıyor. Bayan Wright, "O teriyer var ya? Oz Büyücüsü'nde Toto'yu oynayan minik köpek? O köpekcik h    buralarda,

biliyor musun?" diyor.

Ölünce sahipleri Terry'nin içini doldurtmuş ve onu bir yere monte ettirmiş. Köpek 1996'da bir müzayedede sekiz bin dolara satılmış.

Harbiden doğru.

"Toto, erkek bir köpek bile değildi. Dişiydi," diyor Bayan Wright. "Ölüsü bile insanlara para kazandırdı."

Yuvarlak ve ağır bir şey, şimdiden Bayan Wright'ın taytının bacak kısmından aşağıya kaymaya başladı bile.

13

Bay 600

Sheila pilici, herkes çenesini kapatsın diye bağıyor. Elindeki kâğıtlara bakıp, "21 numara... 21 numara gelsin," diyor.

Nefeslerimizi tuttuk, içimizden dua ediyoruz; söyleyeceği numaraları duymak için kulak kabartıyoruz.

Mandallı bloknotunu kontrol eden Sheila, "283 numara ve 544 numara," diyor. Herifler kendisini takip etsin diye tek elini havada sallıyor ve, "Bu taraftan beyler!" diyor.

Ekranlarda, beyaz kombinezon giymiş ve kocası olacak herifin zengin çiftlik hayatına ayak uydurmaya çalışan, hayal kırıklığına uğramış Güneyli bir dilberi canlandıran Cassie Wright'ı izliyoruz. Herif eskiden yarı profesyonel beysbol oyuncusuymuş; ama artık çok içiyor ve uzun süredir kendisini becermediği için kadın onun nonoş olmasından endişeleniyor. Cassie, adı Süper Baba olan kayınpederi ve boyunsuz canavarlar diye adlandırdığı yeğen ve kuzenleriyle sürtüşüyor. Cassie ellerini beyaz kombinezonun üzerinde, kalçalarında gezdirerek, "Kendimi..." diyor. "Kendimi kızgın damdaki bızır gibi hissediyorum."

Bu film sonradan Kızgın Damdaki Kevâşe adıyla piyasaya sürüldü.

Sonra da Kızgın Damdaki Am adıyla tekrar piyasaya sürüldü.

Nonoş olup olmadığı belirsiz kocayı Cord oynuyor; tekerlekli sandalyede oturuyor ve, "Öyleyse atla Maggie! Haydi atla!" diyor.

Ama filmi hiç kimse izlemiyor. Hepimiz gözlerimizi kısmış, Sheila ve üç herifi izliyoruz; merdivenlerin tepesine çıkmalarını ve Sheila'nın manyetik kartını geçirerek sete açılan kapıyı açmasını bekliyoruz. Bakınca insanın gözünü acıtacak kadar parlak ışığı, spotları ve dolgu ışığını, halojen ampulleri ve Mylar projektörlerin parıltısını engellemek için hepimiz ellerimizi yüzümüze siper ediyoruz. Ama herifler her halükarda oraya bakıyor. Sheila ve üç herif parlak

beyazın içinde gözden kaybolurken, yüzlerin hepsi flaş patlamış gibi parlıyor.

Kamaşmış gözlerini kısıp bekleyen herifler kipriklerinin arasından dikizlemeye devam ediyor; ama parlak, beyaz mı beyaz yakıp kavuran ışıkların altında rengi atmış beyaz çarşafların üzerinde beyaz bir ten, beyazımtırak sarı saç ve tırnaklar dışında hiçbir şey göremiyoruz. Çamaşır suyu, amonyak gibi bir temizlik maddesinin kokusu yayılıyor içeriye. Ve klimadan soğuk bir esinti.

O flaş gibi patlayan ışıktaki, hem çocuğun taktığı gümüş istavroz hem de Cassie'den aldığım altın madalyon parıldayıp ışık saçıyor ve tuttuğu ışıktan ötürü de bir an için ısınıyor.

Heriflerin gözleri duruma alışıyor ve kapı kapanıyor, kapanıyor ve kapandı. Beklemekte olduğumuz zemin katında, dökülmüş soda ve etrafa saçılmış patates cipsi kırıntıları heriflerin çıplak ayaklarına yapışıyor ve o bakıştan sonra içerisi çok daha karanlık görünüyor. Parlak olana baktığımızdan artık kör gibiyiz.

Cassie'nin bana verdiği kolyeye, madalyona dokunuyorum ve oyuncak ayılı televizyoncu herife bir şeyler söylüyorum.

Ve 72 numaralı oğlan kışımın dibinde bitiyor ve bir şey sormak istediğini söylüyor.

Oğlan, 137 numaralı adama, "Sana değil," diyor. Boynuna taktığı zincirin ucunda sallanan şeye, kilise tarzı minik gümüş istavroza dokunuyor ve, "Bay Bacardi'ye bir şey sormam gerek," diyor.

137 numaralı televizyoncu herifin aklında pis bir şeyler var. Omuz silkiyor ve gidiyor ama uzağa değil, birkaç adım öteye.

Oğlana dönüp, parmağımınla yüzünü dürtüyorum ve, "Ahbap, o yaşlı hanıma yardım etmeye mi yoksa ceza vermeye mi geldin buraya?" diye soruyorum.

Dudaklarını kımıldatıp hayır anlamında bir ses çıkaran oğlan, "Onu kurtarmaya geldim," diyor.

Bu işi yapan piliçlerin doğum kontrol yöntemine başvurmamalarının sebebi, hapların ciltte çatlaklara neden olmasıdır. Saçları yağlı ve tel tel yapar. Cord veya Beam veya sizinkiler gibi, iki profesyonel sik tarafından sandviç yapılacaksınız, diyaframınızın veya tamponunuzun olmasını istemezsiniz.

Oğlana, ikili penetrasyon yapan hiçbir pilicin, içinde telden bir şey olmasını istemediğini söylüyorum. Senin, Cassie Wright'ın çocuğu olma şansın yok gibi bir şey, diyorum.

"Beni evlatlık verdi," diyor oğlan. "Daha iyi bir hayatım olsun diye uğraştı. Ben sadece yaptığı iyiliğin karşılığını ödemek istiyorum," diyor.

"İçeriye basarak mı?" diyorum.

"Gerekirse evet," diyor oğlan ve çenesini kaldırıyor küstah bir tavırla.

Cassie tam da kariyerini canlandıracak dünya rekorunu kırmaya odaklanmışken seti basarak ve onu utandırarak mı? Bütün ekip ve onun profesyonel iş arkadaşlarının önünde mi? "Ona böyle bir iyilik yapma, evlat," diyorum.

Etrafımızda ayakta duran dört yüz, beş yüz herif, ağırlıklarını diğer tarafa vermek için ayak değiştiriyor. Tavandan sarkan ekranlara, tekerlekli sandalyesindeki Cord Cuervo'nun sertleşmiş aletinin üzerine tersten oturmuş ve kolunu adamın sözde kırılmış bacağına alçılı kısmına koyarak dengesini sağlamış Cassie Wright'a bakıyorlar. İşin aslı, kimse orayı terk etmedi; bir gıdım göt görmek için heriflerin katlanamayacağı durum yoktur ve işte bu da kanıtı. Everest'in tepesinde veya Ay'da beleş cinsel ilişki olsaydı çoktan en hızlı asansörü yaptırmıştık. On dakikada bir uçuş düzenlemiştik.

"Evlat," diyorum, "ister inan ister inanma..." Başımla merdivenleri, kilitli kapıyı, ışıkları ve ötesindeki seti işaret ediyorum ve, "Oradaki hanım kurtulmak falan istemiyor," diyorum.

Ve oğlan. "Anlamayacağını biliyordum zaten," diyor.

Elinde tuttuğu çiçeklerin yaprakları ve taçyaprakları bükülmüş ve kararmış.

Oğlan, küçükken internette sörf yaparken bir hanımın fotoğrafını gördüğünü, kadının çok güzel olduğunu ve her gün okuldan sonra onun fotoğrafına bakmadan internette gezinemez olduğunu söylüyor. Kadın fotoğrafta çıplakmış ve süper kahramanlar kadar kaslı ve çıplak heriflerle güreşiyormuş. Mahrem kısımları da görünüyormuş; ama bu kısımları birbirlerinin içine saklamaya çalışıyorlarmış. Bir çeşit oyun oynuyorlarmış. Fotoğrafın altına yazılmış ismi sesli olarak heceleyerek okumuş ve isim "Cassie Wright"mış. O harfleri internete

girmiş ve karşısına kadının daha pek çok çıplak fotoğrafı çıkmış.

Oğlan fotoğrafları ve videoları, milyon, zilyon kadar sonucu taramış.

"Ahbap," diyorum, "yasal standart, 'seks anları'dır." Ona, duygularını kadına nasıl açıklayacağını anlatmaya başlıyorum. "Teşekkürler annecim," de. Cassie'ye onu ne kadar çok sevdiğini söyle. Parmağını içine kaydırmış olabilirsin o sırada. Belki de eğilip ona sarılırsın ve küçük parmağını da kazara götüne sokarsın. "Ahbap, işte bu; alan memnun veren memnun," diyorum.

Oğlan sadece kafasını sallıyor ve nasıl kadının fotoğraflarıyla büyüdüğünü, bütün filmlerini bulduğunu, onunla ilgili her şeyi öğrendiğini anlatıyor. Çuvallayınca, takıntısı daha da beter bir hal almış.

"Ahbap," diyorum, "bencil olma. Bugün onun büyük günü."

Oğlan bir gün öğleden sonra boşalmaya çalışıyormuş ve odasının kapısını kilitlemeyi unutmuş. Üvey annesi işten erken dönmüş ve oğlanın odasına adımını atar atmaz haykırmaya başlamış. Oğlanı yakalamış.

"Ahbap," diyorum, "iş üstünde mi yakalandın?"

"Hayır," diyor oğlan "otuz bir."

Oğlanın üvey annesi, o kadının kim olduğunu biliyor musun, diye bağırılmış. Kimin fantezisini kurduğunu biliyor muymuş? O kevaşenin kimliğiyle ilgili herhangi bir fikri, herhangi bir tahmini var mıymış? Oğlan şeyi elinde öyle kalakalmış; ekranında ise dudaklarını ayırdığı amcığıyla poz vermiş Cassie Wright'ın fotoğrafı varmış ve üvey annesi de durmadan bağırıyormuş. "İşe bak," diyorum.

"Bağırıp duruyordu," diyor oğlan. "'O senin öz annen,' diye."

Üvey annesi, sana gebe kalmış birinin fotoğraflarına nasıl boşalırsın, diye bağırılmış.

"Ahbap," diyorum, "bugün Cassie'yi altı yüz adam sikmezse Cassie biter."

Ve 72 numaralı oğlan, "Yapamam," diyor. Gümüş istavrozuna dokunuyor ve, "Önce onunla konuşursam belki sonra yapabilirim," diyor, "Üvey annem bunları

söyledikten sonra, yani gerçeği öğrendikten sonra şey yapamadım," diyor.

Oğlan pörsük, solmuş çiçeklerine bakıyor,

Kolumu havaya kaldırdığım gibi parmaklarımı şıklatıyorum. Parmaklarımı şıklatıp televizyoncu adama sesleniyorum. "Hey sen, oyuncak ayılı, burada acil bir durum var," diyorum. "Bu oğlan hap içmeli; içmezse hiçbirimiz ünlü olamayacağız."

Bir ışık parlıyor, yükseliyor ve tek bir yönden yansıyor. Merdivenlerin tepesindeki kapı açılıyor ve karanlık bir suret çıkıyor dışarıya. Suret. "Beyler," diyor, "sıra şu numaralarda..."

Ve elim havada, parmaklarımı şıklatmaya devam ediyor, yardım almak için elimi sallıyorum.

14

Bay 72

Bay Bacardi'ye anlattıklarım,yaşananların tamamı değil. Hatta hikâyenin yarısı bile değil. Cassie Wright'ın filmlerinden sahneleri ilk kez indirdiğimde, onun sıradan bir şey ördüğünü, ne bileyim işte, yünden bir şey ördüğünü görmek istedim. Veya ocakta bir şey pişirdiğini izlemek istedim. Her tarafında galonlarca taze fişkırılmış sperm olmadan güzel bir odada, lambanın yanına çekilmiş bir sandalyede kitap falan okuduğunu görmek istedim.

Hayranlarının Cassie Wright'ın her bir beni ve kirpiği, sürdüğü her bir rujuyla ilgili tüm detayları yazdığı, heriflerin her türlü oral seksi dikkatle tahlil ettiği o bütün ilan panolarını, internetteki mesajları okumak, ne bileyim, üniversitede daha fazla puan almak için evde yapılan ödev gibiydi. Cassie Wright, Montana eyaletinin Missoula kentinde doğmuştu. Annesiyle babasının isimleri Alvin ve Lenni Wright'tı. Şu an Great Falls şehrinde oturuyorlardı. Ve, evet. Cassie Wright on dokuz yıl önce doğurduğu bebeğini evlatlık vermişti.

İnternette gezinirken, elektrikli süpürgeyle halı süpürdüğü fotoğraflarını aradım. Araba kullanırken çekilmiş fotoğraflarını. Üzerinde giysilerinin olduğu, içine herhangi bir şey sokulmamış fotoğraflarını.

Posta çeki gönderdim ama bana bir şey gönderilmedi. Fakat aldığım ilk paketten, hediye olarak verilen, sınırlı sayıda üretilmiş ve numaralandırılmış olan Cassie Wright cep vajinası çıktı. Numarası dört bin iki yüzdü. Kesinlikle müzelikti. Mükemmeldi. O kadar küçüktü ki kot pantolonumun cebine koyup onu okula götürüyordum; sol elimle onun kıvrımlarına ve yumuşak tüylerine dokunuyordum. Modern Amerika Tarihi dersinde en arka sıraya oturuyor, sol elimin parmaklarıyla, cebimin derinlerindeki o şeye hiç bakmadan dokunuyordum, ta ki bütün kıvrımlarını ve kırıksıklıklarını ezberleyene kadar. Bana Wyoming veya Phoenix'in başkentini sorsanız bilmem. Ama Cassie Wright'ın amcığının dudaklarını sorsanız size haritasını bile çizebilirim.

O cep vajinası, klitorisine basınca çıt diye açılıyordu. Tekrar basarsanız kapanıyordu. Bir daha basarsanız yine açılıyordu. Parmaklarımla uçları neredeyse kanayana kadar, kıpkırmızı olana kadar bunu yaptım. Uyurken onu

yastığımın altına koyuyordum.

Dinamik dersi öğretmeni Bay Harlan bir gün kâğıtlarımızı bize dağıtırken, parmak uçlarımdaki çatlamış, koyu pembe nasırları gördü ve gitar çalmayı mı öğreniyorsun, diye sordu. Ne bileyim. Saatlerce ve haftalarca süren bu daimi zevk, Cassie Wright'ın vajinasına da iyi gelmiyordu, diyelim.

Buradaki altı yüz herife bakıyor ve gerçeğinin, lateks versiyonundan daha dayanıklı olmasını umuyorum sadece. Vajina yırtılmaya başladığı anda, ikinci el, lateks, Cassie Wright göğüs replikasını almak için gazete dağıtarak para biriktirdim. Param yetmediği için sadece sol göğsünü alabildim; ama herkes sol göğsün diğerinden daha iyi olduğunu söylüyor. Elbette, cebimin içine veya yastığımın altına sığmayacak kadar büyüktü. O kadar büyüktü ki yatağımın altına sokup tozlanmaya bırakmaktan başka işe yaramadı.

Bu yüzden çim biçtim. Depozito almak için şişe topladım. Köpek gezdirdim. Araba yıkadım. Kurumuş yaprakları süpürdüm.

Bunları Bay Bacardi'ye anlatmadım. Nasıl anlatabilirdim ki?

Kışları kar küredim. Çıplak ellerimle, yağmur oluklarındaki simsiyah olmuş, berbat kokan çöpleri topladım. St. Bernard cinsi köpekleri yıkadım. Noel ışıklarını astım ve çitleri düzenledim.

Geceleri göğüs replikasını sıkıyordum. Tozlu meme ucunu dudaklarıma sürüyordum. Yalıyordum. Uyuyana kadar iki parmağımla çimdikliyordum.

Yaşlı hanımların dört kapılı, büyük, otomatik arabalarının motoryağını değiştiriyordum. Cassie Wright replikasını almak için o paraya ihtiyacım vardı; ki bu replika, insanı kasabadaki bütün yaşlı hanımların orospu kölesi yapabilecek, kesinlikle gerçeğe uygun bir yapay partnerdi. Ne bileyim.

Cadılar Bayramı'nda UNICEF için şeker topladım ve Bangladeş'teki, açlıktan ölmekte olan cılız çocuklar, milletin bağışladığı otuz papelin bir kuruşunu bile görmedi.

Kahverengi paket postayla geldiğinde ben okuldaydım ve üvey annem beni arayıp, paketi açayım mı, diye sordu.

Paniğe kapıldım diyebilirim. Bir çocuğun söyleyebileceği en berbat yalanı

söyledim. Ona, hayır, dedim. O bir hediye, dedim. Ona sürpriz yapmak için satın aldığım özel ve gizli bir Noel hediyesi olduğunu söyledim.

Telefonda üvey annemin kutuyu salladığını duydum. "Çok ağır," dedi "Çok para harcamamışsındır umarım," dedi.

Bana yazıklar olsun, yazıklar olsun!

Üvey anneme, biçtiğim o çimlerden, dolaştırdığım o köpeklerden, yıkadığım o arabalardan bahsettim ve sırf sana hayal edebileceğin en güzel hediye almak için yaptım tüm bunları, dedim; çünkü sen çok iyi, harika, sevgi dolu, mükemmel bir annesin.

Ve telefonda. "Ah, tatlım, yapmasaydın keşke..." derken üvey annemin sesi adeta eridi.

Eve gittiğimde paket yatağımın üzerindeydi. Tahmin edemeyeceğiniz kadar ağırdı; kütüphanelerdeki en büyük sözlük ile St. Bernard cinsi bir köpek arasında bir ağırlıktaydı. Üvey annem pasta süsleme kursuna gitmişti; üvey babam ise işteydi. Evde hiç kimse yokken paketi yırtarak açtım. İçinde, pembe bir mumya gibi görünen, katlanmış ve sıkıştırılarak tepilmiş bir şey vardı. National Geographic dergisinden fırlamış gibi görünen ve bataklık turbasında bulunmuş bir mummy andıran, kırışık bir deri.

İnternetteki açık artırma sitesi bunu yepyeni, yani bakire diye satmıştı; ama sarı renkli peruğu bira kokuyordu ve tutup çekilmiş gibi karman çormandı. Kalçası yapış yapıştı. Göğüsleri yağlıydı. Ayağının altında, plaj toplarındaki gibi bir delik vardı. Buradan üfleyip şişiriyordunuz.

Onu yatağımın üzerine açarak koydum ve üflemeye başladım.

Üfledim ve göğüsleri kalktı, indi, kalktı. Üfledim ve kırışıklıkların bazıları düzeldi, sonra yine eski haline döndü. Başım dönene kadar üflemeye devam ettim.

Şimdi burada çoklu-giriş numaramın okunmasını beklerken, kronometreli kız yanımdan geçiyor ve ben elimi uzatıyorum. Onu durdurmak için dirseğine dokunuyorum, sadece parmaklarımın ucuyla dirseğinin iç kısmına ve ona, bu doğru mu, diye soruyorum. Bay Bacardi'nin adamlara anlattığı şey doğru mu? Cassie Wright bugün ölecek mi?

"Vajina ambolisi," diyor kız. Bana bakıyor, sonra da gözlerini mandallı bloknotundaki, isimlerin yazılı olduğu sayfalara çeviriyor. Kalemikle isimlerin üzerinden geçip bir herifin adının yanına işaret koyuyor. Kolunu çevirip saatine bakıyor. Başka bir ismin de yanına işaret koyuyor. Bir balon şişirmek için, ne kadar gerekiyorsa o kadar hava üflersin; ama kadınların pelvik bölgesinde mevcut olan yoğun kan yüzünden kadının kan dolaşımına bir hava kabarcığı gönderebilirsin, diyor. "Kadın hamileyse," diyor, "bu daha da kolay olur."

2002 yılında yaşanan bir vakada, Virginia'da bir kadın tahrik olmak için havuç kullandı ve tıkanıklık yüzünden öldü, diyor; ama şekli tuhaf olan her şey hava kabarcıklarını hapsedip, kan dolaşımına gönderebilir. Diğer vaka dosyalarında pil, mum ve balkabağı gibi objeler var.

Kız, "Ucuna ip geçirilen sabundan," diyor, "söz etmeye bile gerek yok."

Vajina veya rektum; her iki delikte de bu gerçekleşebiliyor.

"Her yıl," diyor, "yaklaşık olarak dokuz yüzden fazla kadın bu sebepten ölüyor."

Kadınların her biri, birkaç saniye içinde ölüyor.

"Gerçeklere ve örneklere ihtiyacın varsa," diyor, "Violet Blue'nun Kadın Cinsel Organını Yalamanın Temel Kılavuzu adlı kitabını tavsiye ederim sana. Veya 1992 tarihinde Critical Care Medicine'nin Ağustos sayısında yayımlanan, 'Venöz Hava Ambolisi: Klinikve Deneyisel Hususlar' makalesini."

Kız saatine tekrar bakıyor ve, "Şimdi bana izin verersen..." diyor.

Ne bileyim... Balkabağı mı?

Yıllar önce, Cassie Wright yapay partnerime hava üflerken, pısss sesini duymadan önce neredeyse bayılıyordum. Kaçan havanın o baygın, fısıltı gibi çıkan sesini duymadan önce.

Küvete su doldurdum, partnerimin pembe derisini koridor boyunca sürükledim, sızıntı yerinden çıkacak baloncukları görmek için onu küvete yatırdım, ellerimi suyun içinde açtım, sarı saçları yüzünün etrafında yüzerken ve gözlerini yukarı dikmiş bakarken onu dibe batırdım. Öldürdüm. Boğdum.

Boynunun kenarından baloncuklar çıktı. Baloncuklar meme uçlarının ve amcığının dudaklarının etrafına doluştu. Minik deliklerden oluşan yarım daireler hava kaçırıyordu. Bunlar diş izleriydi. Pembe derisinin her yerinde görülen ısırlıklardı.

Üvey babam, tren maketi yaparken her türlü plastik ve yapıştırıcı kullanırdı. Bütün ısırik izlerini tamir edene kadar onun pembe derisini üvey babamın dağ ve köylerden oluşan plastik arazisine yatırdım ve kauçukla tutkalı karıştırıp, içine oje ve asetat kattım.

Üvey annemin şifoniyerine gidip, pelür kâğıda sarılarak alt çekmeceye kaldırılmış olan ve yıllardır orada duran, balayında giydiği dantelli geceliği ödünç aldım. Sadece Noel'de kiliseye giderken taktığı, diğer zamanlar hiç kullanmadığı inci kolyeyi de. Yapay partnerimi giydirdim ve o dakikaya kadar gördüğüm her bir Cassie Wright filminin açılış cümlesini söyledim. Sarı peruğu tararken. "Hey hanımefendi, pizza sipariş ettiniz mi?" dedim. Dudaklarına üvey annemin rujunu sürerken, "Hey hanımefendi, sırtınıza güzel bir masaj yapılırsa iyi olacak gibime geliyor," dedim.

Parfüm sıkarken, "Rahatlayın hanımefendi, ben sadece borularınıza bakmaya geldim..." dedim.

Bilgisayarında Dünya Sürtüğü I'n korsan kopyası oynuyordu ve Lloyd George ne yapıyorsa ben de aynısını yaptım. Pembe sıımlı külotu sıyırdım. Altan destekli sutyenin kancalarını açtım. Cassie'nin göğüs ölçüsü D'den C'ye düşürken, hem Neville hem de ben cinsel ilişkiye girdik. O ana kadar zaten sikim şilteyi pompalıyordu. O ise sızdırıyor, hava kaçırıyordu. Ben hızlandıkça o sönüyordu. Bedeni C'den A'ya düştü. Altımda kırışıyor, buruşuyor, telef oluyordu. Ben ne kadar çok bastırırsam Cassie Wright'ın yüzü o kadar çok çöküyor, içine göçüyordu. Teni bollaştı, sarktı ve gevşedi. Ben bastırdıkça o on yıl daha yaşılanıyor, ölüyordu ve öldü. Ben hızlandıkça o çürüyordu. Şilteye vurmaya başladım; boşalmak için acele ederken sikimin derisi soyuldu. Bu pembe hayaleti pompalıyordum, ikiz yatağımın ortasında yatan bu maktülü.

Kadınların her biri, birkaç saniye içinde ölüyor.

Arkamdaki kapının açıldığını duymadım. Hava akışını çıplak ve terleyen götümde hissetmedim. Üvey annemin sesini duyana kadar arkama dönmedim. Onun balayında giydiği geceliği Noel'de taktığı incileri... Ve bilgisayarında

Lloyd George, spermlerini Cassie Wright'ın güzel yüzünün bir kenarına boşaltıyor.

Üvey annem arkamdan, "Onun kim olduğunu biliyor musun?" diye bağırdı.

Döndüm; sikim havadaydı, pembe lateksle sarılıp sarmalanmış bir direk gibiydi ve şekli Cassie Wright'a benzeyen bir bayrağı havada sallıyordum.

Ve üvey annem, "O senin öz annen," diye çığlık attı.

İşte bu, boşalmadan inen son kalkmış yarağımdı.

Hayır, bu kısmını tabii ki Bay Bacardi'ye anlatmadım.

15

Bay 137

İlk fırsatta oyuncu asistanının yanına sokuluyor ve nasıl olup da vajina ambolisi hakkında bu kadar çok şey bildiğini soruyorum. Her yıl neredeyse bin kadının öldüğünü? Havuç veya pil kullanırken içlerine hava kaçırıp öldüğünü. Bu durum, rasgele alıntı yapan biri için gözle görülür bir şekilde seyrek olgular tespiti gibi görünüyor.

"Özür dilerim," diyorum, "ama istemeden kulak misafiri oldum."

Tükenmezkalemi bir ucundan tutan asistan, tıpkı bir değnek gibi, adamları tespit etmek için kullanıyor onu. Sessiz olmasına rağmen, dudakları 28... 29... numarayı söylüyormuş gibi kıpırdıyor ve mandallı bloknotuna bir şeyler yazıyor ve, "Bayan Wright'ın bana bu kadar fazla para ödemesinin sebebi işte bu," diyor.

Asistan, Cassie Wright'ın özel danışmanı, proje araştırmacısı, ayak işlerine bakan yardımcısı olduğunu söylüyor. Bileğindeki saate bakıyor, önündeki kâğıdın tepesine birkaç rakam ve bir denklem karalıyor ve bana, "Riski hesaplamamı istedi," diyor.

Doğru mu, diye soruyorum. Bayan Wright'ın yetişkin bir çocuğu mu var?

"Doğru," diyor asistan ve bana bakıyor. Balıkçı yaka siyah kazağının omuzlarına beyaz zerreler yapışmış. Kepek. Siyah, düz saçlarını at kuyruğu yapmış ve tek bir saç teli bile gevşek kalmamış. Saçının ucu kıvrımlı ve kırıklar yüzünden çalı gibi.

Boynumu biraz öne doğru yatırarak, başımla 72 numaralı oğlanı işaret ediyor ve, "Çocuğu bu mu?" diye soruyorum.

Ve asistan bakıyor. Gözlerini kırıştırıyor. Bakıyor. Omuz silkiyor ve, "Sanki bu mümkün olabilecekmış kadar Bayan Wright'a benziyor gerçekten de..." diyor.

Bayan Wright her hafta bin farklı genç adamdan kendisinin evlatlık verdiği bebek olduğunu iddia ettiği bir yığın mektup alıyor. İşinin bir parçası olarak

asistan bu mektupları açıyor, gruplandırıyor ve bazen de bu mektuplara cevap yazıyor. Mektupların en az yüzde 90'ı onun çocuğu olduğunu iddia eden adamlardan geliyor. Onunla tanışmak için yalvarıyorlar. Onu ne kadar çok sevdiklerini bizzat kendisine anlatmak amacıyla onunla yüz yüze bir saat geçirmek için. Tek gerçek anneleri olduğunu anlatmak için. Yerini asla bir başkasıyla dolduramayacakları sevgilerinden söz etmek için.

"Ama Bayan Wright salağın teki değil," diyor asistan.

Cassie Wright, bir adam için erişilebilir olduğunuzda, artık o adamın sizi çantada keklik gördüğünü biliyor. İlk karşılaşmalarında belki oğlu ona sevgi gösterir. Ama ikinci buluşmada Bayan Wright'tan para ister. Üçüncü buluşmada iş ister, araba ister, rüşvet ister. Hayatında yaptığı bütün hataların sebebinin o olduğunu söyler. Onu mahveder, yaptığı tüm hataları yüzüne vurur, istediğini vermezse ona orospu, der.

"Hayır," diyor asistan, "Bayan Wright bunun sevgiyle falan alakalı olmadığını biliyor."

Mektup yazan genç adamlar onunla buluşmak istiyor. Bir ay geçtikten sonra bir kez daha mektup gönderiyorlar, yalvarıyorlar. Sonra tehdit ediyorlar. Genetik geçmişlerini ve kalıtsal hastalıklara eğilimleri olup olmadığını öğrenmek istediklerini söylüyorlar. Diyabete. Alzheimer'a. Bazısı, kendisine daha iyi bir hayat verdiği için Bayan Wright'a bizzat teşekkür etmek istediğini veya en doğru olanı yaptığını görsün diye başarılarından bahsetmek niyetinde olduğunu söylüyor.

"Bayan Wright bu mektuplardan hiçbirine cevap yazmadı," diyor asistan.

Cassie Wright'ın izleyici kitlesinin büyük bir kısmı on altı ile yirmi beş yaş arası, gelişimini henüz tamamlamamış adamlardan oluşuyor. Bu adamlar onun mevcut filmlerini, göğüslerinin plastik replikalarını ve cep vajinalarını satın alıyorlar; ama erotik bir amaçla değil. Şişme bebeklerini ve imzalı iç çamaşırlarını, sanki kutsal emanetmişçesine topluyorlar. Hiç sahip olmadıkları gerçek annelerinin, mükemmel annelerinin yadigarlarını. Onları yeterince öven, yeterince destekleyen, yeterince seven annelerinin Frankeşteyn parçalarını veya dini totemlerini bulmak için hayatlarının sonuna kadar çabalamaya razılar.

Asistan, "Bayan Wright, o çocuğu bulsa bile bütün bu talepleri karşılayamayacağını biliyor," diyor.

Bay Toto'ya, beyaz kanvas derisindeki yazılara bakıyor ve, "Celine Dion'la nasıl tanıştın?" diye soruyor.

Yukarıdaki ekranlarda, uluslararası mücevher hırsızlarının Roma'daki bir müzeden milyarlık elmas çalmak için dolap çevirdiği İtalyan El İşi filminden özel bölümler gösteriliyor. Soygun sırasında Cassie Wright, onlarla aynı anda hem anal hem de vajinal seks yaparak bekçileri oyalıyor. Müzenin alarmları, gürültülü sirenler ve yanıp sönen ışıklar devreye girdiğinde, pelvik tabanını ve çenesini kenetleyerek kanlı canlı bir Çin kelepçesine dönüşüyor ve bekçileri bedeninin içine hapsediyor.

Asistan, tükenmezkalemi tutan elini havaya kaldırıp odadaki adamları saymaya başlıyor. "Bayan Wright'ın bu projeyi gerçekleştirmesinin sebebi işte bu," diyor.

Suçluluk duygusu.

Suçluluk duygusu ve telafisi.

Ve bir de ölecek olursa, Cassie Wright bu filmin türünün son örneği olacağını biliyor. Satışların ardı arkasının kesilmeyeceğini. Yasadışı olsa bile filmin kopyalarının internetten satılacağını. Tek varisini zengin edecek kadar satılacağını. Kendisinin tek çocuğunu zengin edecek kadar.

Asistan, "Hayat sigortasından gelecek paradan söz etmeye bile gerek yok," diyor.

Araştırmalarını yaptığı projenin diğer bir yönü de şu: Sigortacılar travmatik çoklu-girişin sebep olduğu ölümleri, hayat sigortası poliçelerinin çoğuna dahil etmiyorlar. En azından şimdiye kadar öyleydi. En büyük üç sigorta şirketi, Cassie Ellen Wright'ın amboli yüzünden ölümü üzerine onun tek çocuğuna toplam altı milyon dolar ödeme yapmayı kabul edene kadar öyleydi. Hayır, Bayan Wright çocuğuyla tanışmak istemedi. Ona göre bu ilişki o kadar önemli, ideal ve imkânsızdı ki çocuğun da öyle olmasını isteyecekti. O genç adamın mükemmel, zeki ve yetenekli olmasını bekleyecekti. Yaptığı bütün hataları telafi edecek şeylere sahip olmasını. Heba olmuş ve mutsuzlukla örülmüş kendi hayatını telafi edecek şeylere sahip olmasını.

Ve o genç adamın kendisini çok fazla sevmesini umut edecekti, ki bunun imkansız olduğunu da biliyordu.

Bekleme salonunun karşı tarafında, 72 numaralı aktör elinde gülleri, öylece dikiliyor. Kafasını arkaya atmış, kahverengi gözleriyle, Cassie Wright'ın tıraşlanmış amcığının derinliklerine her biri milyon değerinde birkaç serin elmas sokuşunu izliyor.

"Hayır," diyor asistan. "Bayan Wright çocuğuna servet bırakmak istiyordu ama bu işi DNA testi yaparak bir mahkemenin çözmesini arzu ediyordu..."

Asistan mandallı bloknotunu yüzümün bir kısmını, bir gözümü kapatacak şekilde havaya kaldırıyor ve, "Diğer gözünle görebiliyor musun?" diye soruyor.

Evet, diyorum.

Bloknotu diğer gözümün önüne tutup, "Peki ya bu gözünle?" diye soruyor.

Evet anlamında başımı sallıyorum. İki gözümle de görebiliyorum.

"İyi," diyor asistan. Viagra'da doz aşımı söz konusu olduğunda, ilk belirti gözlerden birinde görüntü kaybıdır. Yarı kör olursun ve derinlik algını yitirirsin. Bekleme salonuna, halen şortlarının içinde tıkalı duran, yarı ereksiyon halindeki aletleriyle oynayan erkeklerin oluşturduğu kalabalığa bakıyor ve, "Belki de çoğunuzun başvuru formuna yirmi beş santim yazmasının sebebi budur..." diyor.

"Peki ya babası? Bayan Wright'ın servetinden pay almayacak mı?" diye soruyorum.

Asistan başını sallıyor "Bayan Wright'ın ailesi," diyor, "onu yıllar önce evlatlıktan reddetti."

Hayır, çocuğun babasından söz ediyorum.

Asistan bana bakarak, "O mu?" diyor; ağzı açık kalıyor ve başını iki yana sallıyor. "Bayan Wright'ı bu berbat işe sokan hasta ruhlu sapık herif mi? Bayan Wright'a gizlice Demerol ve Drambuie verip kameraları kurduktan sonra onu her açıdan siken bok herif mi?" diyor. Gözlerini devirip, "Biliyor muydun? ilk filminin isimsiz bir kopyasını Bayan Wright'ın ailesine göndermiş."

Bayan Wright hamile kaldığında onu sokağa atmalarının sebebi bu işte.

Hayatta kalmak için hasta ruhlu sapık herifin yanına gidip daha fazla porno

film çekmesinin sebebi de bu.

Asistan, havlamayı andıran bir kahkaha atıyor. "Ona niye para versin ki?"

Hayır, diyorum "Babası kim?" demeye çalışmışım.

Yakında zengin olacak gizemli çocuğun babası kim?

"Hasta ruhlu sapık herif mi?" diyor asistan.

Kafamı sallıyorum.

Elini havaya kaldırıp tükenmezkalemiyle odanın diğer tarafında duran Branch Bacardi'yi işaret ettiğini bilmiyor musunuz yoksa?

16

Sheila

Augustus Sezar'ın soyundan gelen Valeria Messalina, İsa'dan yirmi yıl sonra doğmuş ve İmparator Caligula'nın maiyetinde büyümüştür; ancak Caligula adeta eşek şakası yapıp, Messalina'yı ikinci dereceden kuzeni olan, kendisinden otuz yaş büyük, aptal Claudius ile evlenmeye zorlamıştır. Evlendiklerinde Messalina on sekiz, eşi ise kırk sekiz yaşındadır. Üç yıl sonra bir suikast sonucu Caligula öldürülür ve Claudius tahta çıkar.

Tarihçi Tacitus'a göre, Messalina imparatoriçe olduktan sonra gladyatörleri, dansçıları, askerleri ve kendisini reddeden herkesi becerdi ve ayrıca, vatana ihanet suçundan infaz ettirdi. Messalina arzu ettikten sonra, ister köle olsun ister senatör, ister bekar olsun ister evli, karşısındaki şahıs onunla yatmayı kabul etmek zorundaydı.

Birisinde performans endişesi yaratmaktan bahsediyoruz.

Messalina azgın erkekler ve aygırlar ve onca güzellik arasında, çeşni olsun diye imparatorlukta en çirkin adamı arayıp bulmasıyla ünlüydü. Bir nevi cinsel sorbe niyetine onu becermek için.

O zamanlar Roma'daki en ünlü orospu Scylla adında bir kadındı ve Messalina onu bir gecede en fazla erkekle cinsel ilişkiye girenin kazanacağı bir yarışmaya davet etti. Tacitus'un tuttuğu kayıtlarda, Scylla'nın yirmi beş erkekten sonra durduğu ancak Messalina'nın devam ettiği ve aradaki farkın bir hayli açıldığı yazıyor.

Tarihçi Juvenal, Messalina'nın kentin yoksul semtlerine gidip, Lycisca takma adıyla genelevlerde çalıştığını, asil meme uçlarına altın tozu sürdüğünü, büyük ihtimalle sıradaki imparator olacak, oğlu Britannicus'u doğuran aristokrat vajinasını sattığını kaydetmiştir. Gece olduğunda, yoldaşı orospuların pili biterken, Messalina çalışmaya devam etmiştir.

Yirmi sekiz yaşına geldiğinde Messalina, Caius Silius'a kancayı takmış, kocasını öldürmek için suikast düzenlemiş ancak bu entrikası Claudius'a ifşa

edilmiş ve Claudius, Messalina'nın asılmasını emretmiştir. Annesi hayatını onurlu bir şekilde sona erdirmesi, intihar etmesi için ona yalvarmış olmasına rağmen Messalina kendini asmayı kabul etmemiştir. Romalı askerler sarayına zorla girip, bahçede bekleyen Messalina'yı hemen orada öldürmüşlerdir.

Benim dairemde oturmuş, patlamış mısır yiyip, Annabel Chong'un 251 sperm yalayıcıyla sikişmesini izlerken bunların hepsini Bayan Wright'a anlattım. Adamları beşer beşer alıyor. Her gruba on dakika süre veriliyor. Sağanak gibi boşalanlar. Sikini dövüp duranlar. Yivli beyaz sütunların ve su sıçratan fısıkyelerin bulunduğu set dekoru, Messalina'nın Scylla'yla yarışının yeniden canlandırılan tarihi mekanıydı. Sahte mermerler ve Roma heykelleriyle. Dünyanın En Meşhur Çoklu-Girişi: Bu film, Güney Kaliforniya Üniversitesi'nde Toplumsal Cinsiyet Araştırmaları öğrencisi olan, 3.7 not ortalamasına sahip Chong'un, Valeria Messalina'ya saygı filmi.

Harbiden doğru.

Tüm zamanların en çok satan porno videosu: çavuşu tokatlayan sayısız adamın arasında yitip gitmiş bir feminist tarih dersi.

İzlerken sordum: Olimpiyatlardan ne farkı var bunun?

Sordum: Bir kadın vücudunu istediği gibi kullanamaz mı?

Sordum: İki bin yıl sonra niye hâlâ aynı savaşı veriyoruz biz?

İkimiz de patlamış mısır yiyoruz. Yağsız. Tuzsuz. Diyet soda içiyoruz. Oyuncu seçme ilanımız şimdiden birkaç gazetede, internetteki birkaç sitede haberler bölümünde yer aldı. Mastürbasyon delileri ve otuz bir manyakları listede yer almak için aramaya başladı bile.

Yüzümüze avakadolu, gözenekleri sıkıştıran, kolajen bakımından zengin maskeler sürdük. Saçımızı vazelinle tarayıp havluya sardık. Patlamış mısır kâsesi, koltuğun üstünde, aramızda duruyor. Üzerimizde havlu kumaştan bornozlar var. Bayan Wright, "İdareyi ele geçirmiş olan şu hatun, Messalina, ötekilerin onu öldürmesine izin vermemeliydi," diyor.

Messalina'nın asılmasını emrettikten birkaç yıl sonra İmparator Claudius'un boğazını bir tüy tıkadı. MS 54 yılında bir ziyafette daha fazla yiyebilmek için kusmaya çalıştı ve boğazına soktuğu o tüy yüzünden boğularak öldü.

Annabel Chong'un sikilişini izlerken, bunu duyan Bayan Wright hayat sigortası mevzusunu ortaya attı. Bir poliçe bulma konusunda bana söz verdirdi. Bir şeyler yolunda gitmezse, çocuğunu bulacağıma ve sigorta parasıyla videoların telif ücretlerini ona vereceğime dair bana yemin ettirdi.

Ben koltuğun yastıklarının arasına elimi uzatmak için çabalarken, o hâlâ çocuğunu nasıl zengin edeceğinden söz ediyordu. Patlamış mısır taneleri, Kart Kız ve cepten dökülmüş bozuk paralar arasında elimi dolaştırırken nihayet kaygan kâğıda dokundum.

Tam orada, Bayan Wright'a altı farklı poliçenin evrakını uzattım. Sadece imzalaması gerekiyordu. Potansiyel olarak toplam on milyon dolarlık ödeme için.

Gözlüğünü takmamış olan Bayan Wright evraka gözlerini kısarak bakıyor ve avakado maskesi çatlıyor, ufalanıyor, yeşil zerreler halinde dökülüyor. Evrakı yüzünden uzaklaştırıyor. İnce harflerle basılmış yazılara bakıyorum, diyor. "Benden hep bir adım öndesin," diyor.

O yüzden bana o kadar fazla para ödüyorsunuz, diyorum ona. Parmaklarımla koltuğun yastıklarının arasından tükenmezkalemi bulup çıkarıyorum.

Ve Bayan Wright, "Şu hatun var ya, hani imparatoriçe olan?" diyor. Hayat sigortası poliçelerinin her birine imza atıyor. Başıyla televizyonu işaret ederek, "İşte o, yani Messalina, aslında kendini öldürmeliydi..." diyor.

17

Bay 600

Oyuncu herif tepesi atınca cep telefonuyla car car konuşuyor. Geniş mi geniş, beyaz alnını göstermek ve kelini kapatmak için siyah saçlarını tarayıp, jöleyle geriye yatırmış olan oyuncu herif, hisse senedi opsiyonu ve satış fiyatları ve rezerv aralığı hakkında car car konuşurken, Sheila elinde tuttuğu mandallı bloknotundan kafasını kaldırıp herife bakıyor.

Sheila biz heriflerin oluşturduğu sürüye çobanlık ediyor ve, "Beyler!" diye bağıyor. "Dinleyin, lütfen. Şu numaralar..." diye bağıyor.

Heriflerin hepsi kulak kabartıyor, duymak için kalkıyor ve hatta, ağız dolusu patates cipsi çiğneyen herifler bu eylemlerine ara veriyorlar. Bazı herifler banyonun kapısından dışarı adım atıyorlar sikleri ellerinde. Gözlerini fal taşı gibi açmış, dudak okumaya çalışıyorlar. Bazıları şişt diyerek ve ellerini havada sallayarak sessizliği sağlamanın peşinde.

Sheila, "...247 numara... 354 numara... ve 72 numara," derken doğrudan insanların gözüne sokar gibi kelimeleri ağır ağır söylüyor. Eliyle merdivenleri işaret edip, "Bu beyler beni takip edebilir mi lütfen?" diyor.

72 numaralı adam, Cassie'nin bir ihtimal çocuğu.

İşte o an oyuncu herifin tepesi atıyor. Cep telefonunu göğsüne yaslamış. Saç tıraş makinesini birinci seviyeye getirip, göğsündeki bütün kılları altı milimetre uzunluğunda keserek spor bir tarz yaratmış. Kataloglardaki erkek güzellerine benziyor ama yağları eriterek oluşturduğu kasları yok. Herif cep telefonundakine, "Bir saniye bekle," diyor. Kafasını geriye atarak, "Tam anlamıyla saçmalık bu, hanımefendi!" diye bağıyor. Sheila'nın arkasından bağırmaya devam ediyor: "Kart bir karının içine biraz boşalacağız diye bütün gün bekleyeceğimizi mi sanıyorsunuz?"

Merdivenleri yarılayan Sheila duruyor. Arkasına bakıyor ve heriflerin saçlı kafalarından oluşan deryayı görmek için elini gözlerine siper ediyor.

Yukarıdaki ekranlarda, Londra Emniyet Müdürlüğü'nden veya Interpol'den bir herif veya İtalyan bir polis mahkûm arabasının arka kısmında Cassie Wright'ı yalıyor. Diline elmas geliyor. Cassie'nin apış arasından elmas kolyeyi tutup çıkarıyor. Elmaslar en iyi dostu olduğundan Cassie çok fena boşalıyor.

72 numaralı oğlan, yani güllü herif, hemen dibimde bitiyor ve, "Ne yapacağım?" diye soruyor.

Onu sik, diyorum.

Oğlan başını sallayarak, "Hayır," diyor. "Annemi yapamam," diyor.

Oyuncu herifin kolları ve bacakları San Diego tarzı bronzlaşmış. Mazatlan tarzında olduğu gibi, teni yoğun karamel rengi veya Vegas tarzı denilen, pürüzsüz kavrulmuş kahverengi değil. Yüzünde ve boynunda solaryuma girip bronzlaşmış gibi ya da Cancun veya Havai'deki heriflerde olduğu gibi koyu ve yağlı bir ten görüntüsü yok. Herifler, ucuza getirip kumsalda yaktıkları San Diego tarzı bronz tenleriyle orada dikiliyorlar ve oyuncu herif, "Ben 14 numarayım ve gitmem gereken yerler var. Saatler önce burdan çıkmış olmalıydım," diye bağırarak kadar sinirli.

San Diego tarzı bej-kahverengi koluna "14" rakamı dövme yapılmış oyuncu herif, "Bu saçmalık, jüri görevinden bile beter..." diyor.

Diğer herifler, heykel gibi öyle sabit duruyor ve bu işin sonu nereye varacak diye bakıyorlar. Oyuncu herif, diğer heriflerin aklından geçen her şeyi söylemiş olduğu için, artık devrim yapmaya hazırız. Herifler hapishane isyanı çıkarmaya, o merdivenleri tırmanmaya hazır. Sheila gözlerini indirmiş, herifin ayaklanmış aletine bakıyor.

Cassie Wright'a veya çıkışa gitmeye istekli bir sürüye.

72 numaralı oğlan bana, "Ona onu ne kadar çok sevdiğimi söyleyeceğim," diyor.

Öyle yap, diyorum. Annenin geri dönüşünü berbat et. Muhtaç bir çocuk ol ve annenin zorlu çalışmasının ve planlarının, bu dünya rekoru için yaptığı bütün idmanların içine et. Oğlana, yap bunları, diyorum.

72 numaralı oğlan, "Sence onu sikmeli miyim?" diye soruyor.

Bu senin seçimin, diyorum.

Oğlan, "Onu sikemem," diyor. "Ereksiyon olamıyorum ki!"

Ellerini baksırlarının lastikli belinden içeri sokmuş, aletlerini tokatlayan 247 ve 354 numaralı adamlarla birlikte merdivenlerin tam ortasında duran Sheila, "Beyler, lütfen sabırlı olun," diyor. "Bayan Wright'ın iyiliği için bu işi sakın ve organize bir şekilde yapmamız gerekiyor."

Oyuncu herif, "Çok da sikimdeydi," diye bağıyor. Çıplak, kahverengi ayaklarıyla beton zeminde yürüyerek kâğıt poşetlerin istiflendiği yere gidiyor. San Diego tarzı bronzlaşmış elleriyle, üzerine mürekkeple "14" yazılmış poşeti bulup alıyor, içinden gömleğini, pantolonunu ve çoraplarını çıkarıyor. Bir de, Armani gibi görünen ama öyle olmayan ayakkabılarını. Kendi teni ise kaliteli deriden.

Yukarıdaki ekranlarda, çirkin İtalyan polis, Cassie'yi matkap gibi deliyor; Cassie'nin kış kanalını öyle hızlı pompalıyor ki apış arasından elmaslar, yakut ve zümrütler kumar makinesinden dökülüyormuşçasına fırlıyor.

72 numaralı oğlan iyice bana yaslanıyor; dudakları kulağıma dokunuyor, çenesini ise omzuma taktırıyor ve, "Bana hap verirsen, yaparım," diyor.

Onu sikmek için mi, diye soruyorum. Yoksa merdivenleri koşarak çıkıp, "Seni seviyorum annecim, seni seviyorum, seni seviyorum annecim, seni seviyorum..." diye cırlamak için mi?

Oyuncu herif poşetten gömleğini çıkarıp, kırıklıkları eliyle düzeltiyor. Gömleği Brooks Brothers marka değil. Nordstrom bile değil. Kollarını gömleğin kollarına geçiriyor, düğmeleri ilikliyor, manşetlerini sanki ipekmiş gibi düzeltiyor. Veya yüzde 100 pamukmuş gibi Oyuncu herif gömleğin yakasını yukarı kıvrıyor ve boynuna markasız bir kravat takarken, "Hanımefendi, sizin dünya rekorunuzu sikeyim!" diyor. "Çoktan defolup gitmeliydim," diyor.

Yukarıdaki ekranlarda boy gösteren çirkin İtalyan herifin teninin iki yıl önce bronzlaştığına iddiaya girerim: Son iki gün bulutlu olmasına rağmen Mazatlan'da adam gibi bir hafta geçirmiş, aradan birkaç ay geçtikten sonra hafta sonu Scottsdale'da takılmış, solaryuma girmiş, bir hafta boyunca Palm Springs'te kavrulmuş, uzun süre solgun bir tenle dolaşmış ve en sonunda pürüzsüz, kavrulmuş kahverengi bir ten için Palm Desert'da bir hafta geçirmiş. Saten kadar

pürüzsüz, İbiza tarzı bronzlaşmamış. Veya Mikonos'taki ibnelerinki gibi teni bakırrengi değil. Bu çirkin, İtalyan herifin teni, kızartma yağı gibi parlak ve kesif. Kir tabakası ne kadar seksiyse o kadar seksi bir bronz teni var.

72 numaralı oğlan, "Bana hap ver," diye tıslıyor kulağıma.

Sheila ayakta duruyor, blöfü görüyor, bekliyor.

Heriflerin hepsi bekliyor.

Yanımda duran başka bir herifin sesi, "Yani o madalyonun içinde Demerol mu var, Bay Bacardi?" diyor. Ses, oyuncak ayılı herife, 137 numaraya ait ve, "Bayan Wright'la bis yapmayı mı planlıyorsun?" diye soruyor.

72 numaralı oğlan, "Ne demeye çalışıyor?" diye soruyor.

137 numaralı adam, "Oğluna niye hap vermiyorsun? Annesine zaten daha önce verdin..." diyor.

Oyuncu herif, çakma bir Rolex President'ı bileğine takıyor. Kahverengi kâğıt poşetten, dairemdeki dolabımda asılı duran Hugo Boss marka kemerin kötü bir taklidini çıkarıyor.

Sheila bizden yana bakarak, "72 numara mümkünse bize katılabilir misin?" diye soruyor.

72 numaralı oğlan, "Ne yapacağım?" diye fısıldıyor.

Onu sik, diyorum ona.

Ve oyuncak ayılı herif, "Babanın sözünü dinle," diyor.

72 numaralı oğlan, "Bu ne demek?" diyor.

Ve ben omuz silkiyorum.

Oyuncu herif kol düğmelerini ilikliyor; işi mümkün olan en uzun sürede yapmaya çalışıyor. Kol düğmeleri, bu loş ışıktaki dokuz kırattan fazla görünmüyor.

Oğlan, oyuncak ayılı herife dönüyor; yüzü terden parlıyor, gözlerinin etrafı

ise bembeyaz ve, "Bana hap versene?" diyor.

137 numaralı adam, oğlanı tepeden tırnağa süzüyor. Gülümsüyor ve, "Karşılığında kaç para vereceksin?" diye soruyor.

Oğlan, "Cüzdanımda sadece on beş papel var," diyor.

O, Sheila'yı, Sheila ise köşeye sıkışmış oyuncu herifi izliyor ve ben de, oyuncak ayılı herif paranın peşinde değil, diyorum. En azından on beş papelin peşinde değil.

Oğlan, "O zaman ne istiyor?" diyor. "Hemen söyle."

Oğlana "yağlamacı" kelimesini bilip bilmediğini soruyorum 137 numaralı adamın aradığı bir "yağlamacı," diyorum.

Herif ayısı elinde, gülümsemeye devam ediyor ve, "Evet, onu istiyorum," diyor.

Yukarıdaki ekranlarda, kamera yakın plan çekim yapıyor ve İtalyan herifin erbezleri elektroliz yaraları yüzünden çiçekbozuğu gibi görünüyor. Ayın kraterleri gibi Bir düzine TV ekranında, erbezlerinin ikisi de herifin buruşuk, kırmızı göt deliği felaketinin altında gerilmiş görünüyor.

Oyuncu herif bağcıklarını bağlıyor.

Merdivenlerin tam ortasında duran Sheila, "Lütfen herkes sessiz olabilir mi? İzin verin de düşüneyim..." diye bağıyor. Elindeki mandallı bloknotuna bakıyor. 72 numaralı oğlana bakıyor. Giyinmiş ve dışarıya çıkmaya hazır olan oyuncuya bakıyor "Bu seferliğine..." diyor Sheila. Başparmağıyla oyuncuyu gösteriyor ve, "14 numara benimle gel," diyor. İşaretparmağıyla oğlanı göstererek, "72 numara bekle," diyor.

Herifler yeniden konuşmaya, tako cipslerini çiğnemeye, içemeye ve sifonu çekmeye başlıyorlar. Şans getirsin diye çaprazladıkları parmaklarını ayırıyorlar. Ekranlarda çirkin İtalyan herif o kadar terliyor ki bronzlaştırıcı krem kahverengi şeritler halinde yanaklarından akıyor ve alttaki kuru, pul pul olmuş ve kızarmış ten ortaya çıkıyor. Ekrandaki İtalyan herifi işaret ederek ortaya, "Dostlar, bana bir iyilik yapın," diyorum. "Olur da bu kadar kötü görünürsem, beni öldürün."

Bana yakın ama biraz arkada duran 137 numaralı adam, "Teğet geçti..." diyor.

72 numaralı adam, yani oğlan. "Yağlamacı ne?" diye soruyor. Ve Cord Cuervo. "Ahbap, sen ne diyorsun?" diyor. Elini yumruk yapıp, omzuma vuruyor. Bronzlaştırıcı kremi benimkine yapışıyor; o yüzden elini omzumdan çekmek için bileklerindeki kremi feda etmek zorunda kalıyor ve Cord, "Ekrandaki heriften mi söz ediyorsun? O adam sensin, dostum. Sanırım beş yıl önceki halin," diyor.

18

Bay 72

Bay Bacardi tavandan sarkan ve porno film gösteren ekranlara bakıyor ve, "Hayır... Mümkünâtı yok..." deyip duruyor.

Bay Bacardi öylece dikilip ekranlara bakıyor ve bu arada, çenesinin altındaki gevşek deriyi iki parmağının arasına kısıtıyor, iyice geriyor ve sonra da bırakıyor. Ekrandaki filme bakıyor, parmaklarını yanaklarında gezdiriyor, dudaklarının etrafındaki kırık şıklıkları yok etmek için deriyi kulaklarına kadar geriyor ve, "Lanet olası kamera beni bok gibi gösteriyor, ahbap," diyor. Bazı yerlerdeki teni, benim pembe plastikten yapay partnerim kadar kırışık Bay Bacardi, "Bu denli mafiş görünmeme imkân yok. Lanet olası ışıklar yüzünden..." deyip duruyor.

Eskiden Dan Banyan olan 137 numaralı adam imza tazısını havaya kaldırıyor, düğme gözlerine bakıyor doğrudan ve, "Birileri inkar ediyor," diyor.

Marketlerde kasanın yanında duran gazetelerin manşetleri var ya, onlar doğru Dan Banyan'ın oynadığı TV dizisinin niye kaldırıldığına ilişkin dedikodular. Bastıkları o dedikodular doğru.

"Açlıktan ölüyordum. Açlıktan ölmek üzere olan bir aktördüm," diyor 137 numaralı adam. Başını geriye atmış ama ekranlara bakmıyor. Bunun yerine tavana bakıp pis pis sırtıyor. Orada olmayan bir şeye gülüyor ve, "Şu an Cassie Wright'ın ne hissettiğini söyleyebilecek bir kişi varsa o da benim..." diyor.

Yukarıdaki ekranlarda, annem bir yerin hükümdarının mücevherlerini çalmayı ümit eden ve dünya çapında tanınan gizemli bir kadını canlandığı İtalyan El İşi filminde başrolde.

Bay Bacardi karnını içeriye çekip daha uzun görünmek için dik duruyor ve, "Bunun gibi sudan ucuz videolarda çözünürlük bok gibi oluyor," diyor. "Bunu lanet olası bir uydudan da çekebilirlermiş hani," diyor.

137 numaralı adam bu duruma öfke diyor.

137 numaralı adam, "Ben senin yaşındayken," deyip bana bakıyor. Derin bir nefes alıyor ve sonra yavaşça veriyor. Omzunu kulağına kadar kaldırıyor ve, "Finans şirketi arabamı elimden almak için beni arayıp duruyordu. Kredi kartıyla yaptığım birkaç gecikmiş ödemeden sonra faiz oranını yüzde otuza yükselttiler," diyor. Eli neredeyse dizine değecek kadar omzunu düşürüyor ve, "Yüzde otuz! Bakiye yirmi beş bin olunca, hayatımın sonuna kadar ödesem bitmez," diyor.

Bu yüzden porno filmde oynadım, diyor.

137 numaralı adam, "İnsan hayatının geri kalanını sadece bir dakikada tüketebilir," diyor.

Kaputun Üç Günü adlı filmi bilip bilmediğimi soruyor bana. "En azından araba taksitlerini ödedi. Kredi kartımdaki asıl borca etkisi olmadı ama arabanın bende kalmasını sağladı," diyor.

Birinin onu fark edebileceğini hesaplamamıştı. O zamanlar oyunculuğu hiçbir gelecek vaat etmiyordu. Tabii bu, özel Dedektif Dan Banyan ile büyük bir çıkış yapmasından on yıl önceydi.

O zamandan beri o kaputlu film başına bela olmuştu.

"Hepsi erkek olan eşcinsellerle çoklu-giriş yaptığın bir film çekmek bir istifa eylemidir," diyor, elini sallıyor ve gözleriyle odanın yarısını tarıyor. "Sen ve buradaki diğer bütün erkekler! İster Cassie Wright'a onu sevdiğinizi söyleyin, ister onu sikin, ister ikisini birden yapın, ama o odada ne yaptığınıza bakılmaksızın Yüce Mahkeme'de bir koltuk sahibi olacağınızı ümit etmeyin," diyor.

Porno, ancak hiç ümidin kalmadığında yapabileceğin bir iştir, diyor.

Dan Banyan herifi, buradaki heriflerin yarısının, sırf tanınsın diye ajansları tarafından gönderildiğini söylüyor. Bütün porno sektörünün bugün Cassie Wright'ın öleceği beklentisi içinde olduğunu ve şehirdeki bütün sözde oyuncuların bu mücadeleyi sıçrama tahtası olarak kullanmak istediğini dile getiriyor.

Önce beni, sonra da kendini işaret ederek, "Evlat, aramızda kalsın ama," diyor, "şayet ajansın seni ölmüş bir kadını sikmek için buraya gönderiyorsa, kariyerinin çöpe atılmış olduğunu bilirsin."

Biraz ötede duran Bay Bacardi parmaklarını karnına bastırıyor ve, "Sence barfikte çakı egzersizi yapsam mı?" diyor. Ellerini açıyor, çeviriyor ve önüne de arkasına da bakıyor. "Cildin genç görünsün diye mikrodermabrazyon yapıyorlar," diyor. Kalça kemiğinin üzerindeki deriyi avuçlayıp, "Belki liposuction da mümkündür. Baldır implantı. Belki de göğüs implantı," diyor.

Dan Banyan herifi köpeğini havaya kaldırıp doğrudan gözlerinin içine bakıyor ve, "Pazarlık," diyor.

Ekranda. Bay Bacardi'nin eski görüntüleri var ve annemi arkadan beceriyor. Sosisini yeniden sokmak için her geri çekilişinde, sarkmış ihtiyar taşakları, annemin tıraşlı apış arasına, amıyla götü arasındaki tarafsız bölgeye çarpmak üzere sallanıyor.

Dan Banyan herifi, hepsi erkek olan eşcinsellerle çoklu-giriş yapılan bir filmde rol kapmanın yolunun gerçekten rahatlamaktan geçtiğini söylüyor. Derin derin nefes alıp ver. Yıllar önce aldığı tuvalet eğitimini tamamen unut. Köpek ve kedi yavrularını hayal et. Bir yatağın kenarında diz çöküp domalacaksın ve diğer beş herif içeriye girecek ve her biri penisıyla götüne birkaç kez geçirecek. O beş adam, götünün içine boşalacak. Sonra beş adam daha gelecek. Aslında hiç saymamış. Saymayı unutmuş. Aldığı ağır dozda ketamin işe yaramış.

Annem üst katta, kilitli kapının ardındaki parlak ışıkların altında.

Dan Banyan herifi tavana bakıyor ve gülüyor ve, "Kulağa geldiği kadar romantik değil asla," diyor.

Bugünlerde götüne herhangi bir şey sokacak olsanız, bunun Trojan mı yoksa Sheik mi olduğunu size söyleyebileceğini anlatıyor. Lastik mi, lateks mi, yoksa kuzu derisi mi olduğunu. Bakmadan, sadece hissederek kaputun rengini bile tahmin edebileceğini söylüyor.

"Ürün raporu hazırlamalıydım," diyor Dan Banyan herifi, "'Psişik Göt Deliği' olarak turne yapmalıydım..."

Yağlamacı, sırasının gelmesini bekleyen heriflere onları hazırlamak için saksafon veya otuz bir çeken kişidir, diyor.

Ne bileyim.

Dan Banyan herifi, "Filmde benimle birlikte oynayan adamların çoğunun heteroseksüel olması büyük bir ironiydi. Bunu sırf para için yapıyorlardı," diyor.

Bunu keşfettiğinde, özenle pohpohlandığını hissetmediğini söylüyor.

Ekranlarda, annem ağzına büyük sahte elmaslar sokuyor. Onları yalıyor. Filmdeki dudakları ve apış arası, evdeki şeye hiç benzemiyor, internetten aldığım şeye.

Bay Bacardi yere bakıyor, kafasını sallıyor ve, "Kimi kandırıyorum ben?" diyor. Ayaklarına bakıyor ama gözleri kapalı. "Hayatımın en kıymetli hediyesinin içine ettim," diyor. Avcuyla gözlerinin üzerine bastırıyor "Kıymetli hayatımın tamamını boşa harcadım; sanki para için yapılan bir çekimmişçesine hayatımı çöpe attım," diyor.

Ve Dan Banyan herifi kafasını çeviriyor hızlıca, sadece Bay Bacardi'ye bakacak kadar kısa bir sürede ve, "Aman yaa! Kendine gel. Elisabeth Kübler-Ross'luk yapma bize!" diyor.

Dan Banyan herifi benim yaşımdayken Cassie Wright'ı Dünya Sürtüğü I filminde izlediğini söylüyor. Bana nasıl gebe kaldığını bile görmüş; ama Cassie Wright Amerikalı askerden sonra Alman asker, Alman askerden sonra Fransız asker alınca kendi kendine, "Lanet olsun, ben de o kadar popüler olmak istiyorum..." dediğini anlatıyor. Ama rol için başvurduğunda, bir sürü genç herifin içinde başka bir genç herif olmaktan öteye gidememiş. TV reklamları. Konulu filmler. Hiç kimse onu arayıp herhangi bir çekime çağırmamış. Daha yirmi bir yaşına bile basmadan, oyunculuk ajansları onun yaşlı olduğunu söylemeye başlamış. Oklahoma'ya onu geri götürecek bir otobüs bileti almaktan başka seçeneği kalmamış.

Dan Banyan herifi, diğer elinin avcuna bir hap yuvarlanana kadar hap şişesini eğip sallıyor. Hapa bakarak, "Ajansım bu projede görünürsem heteroseksüel kimliğimin ifşa olacağını düşünüyor. En azından biseksüelliğe yatırım yapıyor," diyor. Dan Banyan herifi avcundaki mavi renkli hapa bakıyor. Yüzündeki, koyu kırmızı alındaki damarlar çoğalıyor. Yüzü, dövülmüş et gibi morarıyor; derisinin altındaki o damarlar seğiriyor ve kıpırdanıyor.

Ajansı zaten bir basın bülteni hazırlayıp basmış; dağıtılmaya hazırmış. Başlığında, "Dan Banyan Zirveye Çıkıyor!" yazıyormuş. Hemen altında, Amerika'nın en ünlü porno film yıldızının trajik ölümünden bahsediliyormuş.

Bültenin devamında, muazzam ve taş gibi sert sosisi ve acımasız bir şekilde hayvan gibi arkadan becermiş olması yüzünden annemin öldüğüne ilişkin dedikodular resmi olarak yalanlanıyormuş.

Dan Banyan herifi elini ileri uzatıyor ve hapı bana gösteriyor. İstiyorsan al, diyor. Ücretsiz. Ona saksafon falan çekmeme de gerek yokmuş.

Bay Bacardi parmaklarıyla boynundaki kolyeye dokunuyor, pendantifi açıp içine bakıyor.

O pendantif, daha önce gördüğüm bir madalyon. Madison Country Saksafonları filminde annemin taktığı madalyon. Bay Bacardi, Cassie Wright'ın kolyesini takıyor.

"Tek bir hataya bakar," diyor Dan Banyan herifi, "ondan sonra yaptığın hiçbir şey fayda etmez." Boş elini uzatıp elimi tutuyor. Parmakları sıcak, sımsıcak ve kalp atışlarıyla birlikte atıyor. Avcumu açıp, "Ne kadar çalışırsan çalış, ne kadar zeki olursan ol, o yaptığın kötü seçimle tanınırsın," diyor. Mavi hapı avcuma koyup, "O yanlış şeyi yap ve hayatının sonuna kadar ölmüş ol," diyor.

Bay Bacardi annemin kolyesinin içindeki hapa bakıyor.

"Bugün biri ölse iyi olur," diyor Dan Banyan herifi, "aksi halde Oklahoma'ya dönmek zorunda kalacağım."

Ve içinde mavi hap olan avcumu eliyle kapatıyor.

19

Bay 137

Oklahoma'yı son kez gördüğümde, bir kez daha görmemeyi diledim. Büyük ve daire şeklindeki mavi semanın, etrafınızı saran pislikle buluştuğunu hayal edin. Bulunduğunuz yerden ufka kadar uzanan pisliği ve kayaları. Pislik ve kayalar ve güneş her zamanki gibi tepedeyken, öğlen vakti, gönüllü itfaiye teşkilatından güçlü bir düdük sesi duyuluyor. Pislik ve kayalar ve sevgili, saf, iyi kalpli babam, büyük ve tehlikeli şehrin baştan çıkarıcılığına doğru yol almak üzere Greyhound otobüsüne binecek olan beni yolcu etmek için bekliyor.

Oyuncu asistanıyla konuşurken ona, Oklahoma müzikaller kadar güzel bir şey olsaydı ben orada oturmaya devam ederdim, diyorum. Ve tren peronlarında step dansı yapan kovboylar kadar güzel bir şey olsaydı. Gloria Grahame. Çingene seyyar satıcılar. Koreografisi Martha Graham tarafından yapılmış, özenli rüyalar sekansı kadar güzel.

İleriye doğru uzanıp parmak uçlarımla asistanın siyah kazağının omzundaki ürkünç bir kepeğe fiske atıyorum. Dokununca kazağın yüzde 50 akrilik, yüzde 50 pamuk olduğunu hissediyorum. Reglan kollu, dik yakalı ve kapüşonlu. Örgüsü nervürlü,ilmek atlanmış. Korkunç görünüyor. Yapışkan kepeği hemencik bir fiskeyle uzaklaştırıyorum.

Bay Toto'nun üzerinde, Gloria Grahame'in sahte imzasının hemen yanında, "Sana hiçbir kız 'Hayır' diyemez!" yazıyor.

Beyaz kepeğin kavis çizerek, monitörlerden yansıyan titrek ışıktaki gözden kayboluşunu izleyen oyuncu asistanı, "Onun şampuanını kullanıyorum..." diyor ve başıyla, yukarıdaki ekranda gösterilen, Cassie Wright'ın distopyan bir bilimkurgu gelecekte hapsediği filmi işaret ediyor. Önermeye göre, savaş ve zehirli atıklar o hariç bütün çekici seks tanrıçalarının kökünü kazımış. Hayatta kalan son seksi kadın olduğu için, insanı felce uğratan tanga, alttan destekli sutyen ve topuklu ayakkabı giymek ve kötü mü kötü, faşist, dinci, teokratik, Eski Ahit'ten etkilenmiş, hükümetteki bütün herifleri becermek veya emmek zorunda. Filmin adı Hizmetçi Kızın Saç Kuyruğu.

Klasik bir sosyal yorumlu porno.

"Bu işi o sayede aldım," diyor asistan. "İlk görüşmede Bayan Wright saçlarımı kokladı."

Ben de, diyorum ve kafamın tepesini kaplayan taranmış saçlarıma dokunuyorum.

"Bir şekilde tahmin ettim," diyor ve kaşlarını çatıyor. "Ya öyle ya da kemoterapi görüyorsun veya korkunç, ölümcül bir hastalığın var."

Hayır, diyorum ona. Şampuandan.

"Yanlışsın," diyor.

Tamam diyorum, çoklu-girişi konu eden, unutulmuş bir sinema filminde bir yabancı ordusuyla haşır neşir olmuş olabilirim; ama bende öyle korkunç bir hastalık falan yok. Mandallı bloknottaki kâğıtların arasına sokuşturduğu CİBH (Cinsel İlişkiyle Bulaşan Hastalıklar) raporumu bulup çıkarabilir.

"Hayır," diyor, Bay Toto'nun beyaz kanvas derisine yazılmış isim ve yazıları okuyan asistan. "Martha Graham değildi. Agnes de Mille'di."

Bay Toto'nun üzerine kadının imzasını tek "L" ile atmışım. "Agnes de Mile." Ölümcül bir ifşa.

Sorun değil, diyorum ona. Hayatım boyunca zaten hemen hemen her konuda yanlış yaptım.

Onlara kendim, sevgili babam ve göz alabildiğine dümdüz uzanan güzel mi güzel Oklahoma ile ilgili bütün hikâyeyi anlatmadığıma inansanız iyi olur. Hayır, bana sorular sorabilirsiniz; ama cevapları Charlie Rose için saklıyorum. Barbara Walters için. Larry King için. Veya Oprah Winfrey için. Test edilip onaylanmış bir söyleşi programı sunan bir tanrı olmadıkça hiç kimse benim özel bölümlerimi teşrih edemez.

Greyhound otobüsünü beklerken babam onlara yazmam gerektiğini söyleyip durdu. Kaliforniya'ya taşınır taşınmaz bir kartpostal gönderip, ona ve anneme posta adresimi bildirmeliymişim. Telefon açmamı da söyledi elbette; gerekirse ödemeli aramalıymışım. Ve bunu, annem endişelenmesin diye, Los Angeles'a

varır varmaz hemen yapmalıymışım.

Babalar anneler ilgi gösterirler. Ve her defasında da içinize ederler.

Oyuncu asistanı, omuzlarını geriye atmış, kazağındaki yapışkan, beyaz kepekleri temizleyebileyim diye hiç kıpırdamadan duruyor. Gözlerine yansıyan görüntülerde, minicik Cassie Wright dans ediyor. Cassie, bilimkurgu gelecekte son seksi kadın olduğundan, kendi güvenliği için, halkın arasına dalgalanan bir pelerin ve geniş bir şapkayla karışabiliyor. Neredeyse rahibe kıyafeti gibi ama rengi kırmızı.

Bir ses, "Kaput takacağından emin ol Sheila," diyor. Bir erkeğe ait bu ses. Branch Bacardi yanımıza gelip durdu ve karnını içeri çekiyor olmasına rağmen derisi, kırmızı satenden boksör şortunun lastikli bel kısmının üzerine sarkıyor.

Sheila hiçbir şey söylemiyor. Ona bakmıyor bile.

Bacardi başparmağıyla beni dürterek, "Yanlış kapıyı çalıyorsun canım," diyor.

Bacardi, kollarını tıraşlı göğsünde kavuşturuyor. Gülümsüyor, dilini üst dişlerinde gezdiriyor, göz kırpmıyor ve, "Hamile kalmak istiyorsan, aradığın adam benim," diyor.

Oyuncu asistanının siyah renkli, poli-pamuk, nervürlü, berbat görünen kazağının omuz kısmı kalkıp iniyor. Omuz silkiyor ve, "İrz düşmanı," derken gözlerini kapatıyor.

Oklahoma'da, lise mezuniyet törenim cumartesi gecesi yapılmıştı; size anlattığım olay ise pazartesi sabahı yaşanıyordu. Bir dakika önce, üzerimde siyah kep ve cüppe, futbol sahasını geçiyor ve Lise Müdürü Frank Reynolds'ın verdiği diplomayı alıyordum. Bir dakika sonra ise, mezuniyet hediyesi olarak postayla sipariş edilip alınmış bavulumun yanında duruyordum. Babam ve ben gözümüzü kısmış, yola bakıyorduk. Otobüsü bekliyorduk. Ve babam, "Özel bir kızla tanışırsan bize yaz," dedi.

Branch Bacardi yanımızdan ayrıldıktan birkaç kepek sonra oyuncu asistanı, "Kürtaj olsun diye ona baskı yaptı. Parasını ödeyeceğini söyledi. Bir bebeğin, hem memelerini hem de sinema kariyerini berbat edeceğini söyledi," diyor.

Asistan, sette Cassie Wright'ın yanında olan üç adamın kahverengi kâğıt poşetlerini alması gerektiğini söylüyor. Giysi ve ayakkabılarını onlara götürmesi gerektiğini.

Odanın karşı tarafındaki genç oyuncu avcunun içinde duran hapa bakıyor.

Matraklık olsun diye, sete çağrılan insanları daha sonra niye görmüyoruz, diye soruyorum. Bu film, bir yığın karadul örümcekli ölüm pomosu mu? Sette, boşaldığı anda altı yüz oyuncuyu öldüren biri mi var?

Şaka yapıyorum canım.

Ne var ki asistan bir, iki, üç kepek boyunca bana öylece bakmakla yetiniyor ve ben, parmaklarımı uzatıp kepekleri fiskeliyorum. Dört, beş, altı kepek sonra, "Evet. Aslında bu, adamların kullanılmış giysilerini çalmak için özenle hazırladığımız bir dolap," diyor.

Bir taraftan beyaz kepekleri fiskelerken asistana, bir oyuncuyu yeniden numaralandırıp neden sette birkaç kez kullanmıyorsunuz, diye soruyorum. Her seferinde farklı bir numarayla, sadece kolunu çekebilirler. Böylece 72 numaralı genç adam buradan gidebilir. Prodüksiyon herkesi buraya kapatıp, bir de mutlu etmeye çalışmaz.

Bir eliyle, alt kısmını karnına dayadığı mandallı bloknotunu tutuyor, boştaki diğer eliyle ise bloknota iliştirilmiş kalın, siyah renk mürekkepli kalemi alıyor. Kalemi yüzünün kenarında, gözlerinin hizasında sallayarak. "Silinmez mürekkep," diyor.

O Pazartesi sabahı Oklahoma'da, gözlerini kısmış, güneşe ve uzaklara bakarken, sıcak asfaltın dalgalı kokusu babamın gözlerini yaşarttı ve babam, "Biliyorsun, değil mi? Bir kızla nasıl birlikte olacağını?" diye sordu. "Demek istediğim, kendini nasıl koruyacağını?"

Biliyorum, dedim ona. Biliyorum.

"Yaptın mı?" dedi.

Kaput takmaktan mı yoksa bir kızla birlikte olmaktan mı bahsediyorsun, diye sordum.

Ve babam güldü, elini bacağına vurdu. Üzerindeki kot pantolondan toz çıktı ve, "Bir kızla birlikte olmadıysan niye kaput takacaksın ki?" dedi.

Oklahoma bizi çevreliyorken, dünya bulunduğumuz yerden her yöne uzanıyorken ve otoyolun kenarındaki çakılların üzerinde sadece babam ve ben, ikimiz duruyorken, doğru kızla asla tanışamayacağımı söyledim babama.

Ve babam, "Öyle deme," dedi. Ufka bakmaya devam ederek, "Kendini cesaretlendirmen yeter," dedi.

Asistan, o siyah kalemin yazdıklarını silemezsin, diyor. Üzerine çizik atamazsın. Bir kere yazıldı mı, o rakam, aşağı yukarı bir kalıp sabun bitene dek varlığını koruyacak kadar kalıcıdır, tıpkı dövme gibidir.

Kalemi bloknotun altına sokarken, "Umarım bir sürü uzun kollu gömleğin vardır," diyor.

Kayalar ve güneş. Greyhound otobüsü henüz gelmedi. Bütün giysilerim katlanıp bavula yerleştirilmiş durumda. Çenemi kapatmalıydım. Konuyu değiştirip hava durumu veya kış mevsiminde buğday fiyatları hakkında konuşmalıydım. Postanenin yöneticisi Bayan Wellton ve onun spastik kolunu hakkında konuşarak vaktimizi doldurabilirdim. Yeni Massey traktörlere ilişkin. John Deere marka olanların aleyhine bir cümle söyleyebilir, geçen yaz nasıl ıslandığımızdan bahsedebilirdim ve şu an ikimiz de çok daha mutlu olurduk.

Greyhound otobüsü ufkun aşağısında bir yerlerde olmalıydı.

Ama bilmiyor musunuz yoksa? Her şeyi berbat ettim. Evden ayrılmadan önceki son on dakikada babama Oklahomo olduğumu söyledim.

Oyuncu asistanıyla konuşurken haplardan bir tane daha yutuyorum. Ter saç diplerimden kaşlarıma, şakaklarımdan yanaklarıma süzülüyor. Kulak memelerimde takılıp kalıyor. Yere düşüyor, ayaklarımın etrafında koyu lekeler bırakıyor. Boynumun derisi yanıyor, sımsıcak olmuş.

Oyuncu asistanı, "O hapları alma," diyor. "Çok sağlıklı görünmüyorsun," diyor.

Ona hasta olmadığımı söylüyorum.

Otobüs hâlâ başka bir yerde olmalıydı ve babam, "Kendini öyle görmen, bir yanlış anlamadan ibaret," dedi. Savrulan tozlara, çakıllara ve yolun kenarındaki bendin döküntülerine tükürdü ve, "Sen küçükken birinin sana kötü bir şey yapmasından kaynaklanıyor," dedi.

Biri beni kandırmış.

Kim, diye sordum.

"İsimleri bilmene gerek yok," dedi babam. "Bu hale doğal yollardan gelmedin," dedi.

Beni kim kandırdı, diye sordum.

Babam sadece başını salladı.

O halde, söylediğin şey bir yalan, dedim. Değişirim diye ümit ettiği için yalan söylüyordu. Kafamı karıştırmak için bir hikaye uyduruyordu. O anki mutsuzluğuma açıklık getirsin diye bazı sebepler bulup sallıyordu. O çevredeki hiç kimse çocuk tacizcisi değildi.

Ama o sadece başını salladı ve, "Yalan falan söylemedim," dedi. "Keşke öyle olsaydı," dedi.

Otobüs hala ortalıkta görünmüyordu.

"Rahatla ahbap," dedi bir ses. Burada, zemin katında, Branch Bacardi, "Felç veya kalp krizi geçirip orada öleceksin, onlar da seni sırtüstü yatırıp, Cassie'den sert ama ölü yarağına tersten binmesini isteyecekler," diyor.

Yanımdan ayrılırken, "Bugün olanlar, numara oyunundan başka bir şey değil," diyor.

Asistanın kazağındaki beyaz kepekleri fiskelerken, babamın yanlış düşündüğünü ispatlamak için elli veya daha fazla yabancı adamın götümü sikmesine izin vermem ne kadar da korkunç bir şey, diyorum.

Beni en çok dehşete düşüren şey ise, babamın sapık olmadığını ispatlamak için, toplamda on beysbol takımını oluşturan adam tarafından sikilmiş olmam.

O anda ufukta otobüs göründü ve babam, "Bana güvenmelisin," dedi.

Yalan söylüyorsun, dedim. Bavulun sapını kavramak üzere dizlerimi büküm. Doğrudum. Dudaklarımdan, normal bir adam olayım ve öyle devam edeyim diye yalan söylüyorsun kelimeleri döküldü.

Söylediğim her kelimeyle birlikte otobüsün görüntüsü daha da büyüyordu.

"Kimin yaptığını söyleseydim inanır mıydın?" dedi babam.

Bebekken beni kimin kandırdığını söylese inanır mıydım ona?

Diğer elimde otobüs biletim vardı ve elim titriyordu.

Otobüs çok yaklaşmıştı. Oklahoma'daki o kısacık, son konuşmamızda babam, "Bendim," dedi.

Beni kandıran oydu.

Oyuncu asistanıyla konuşurken kazağındaki kepekleri topluyorum ve kazara ağızma bir hap değil de bir kepek parçası atıyorum. Onun ölü derisi ağızımda yağlı, ne bileyim, yapışkan bir tat bırakıyor. Tükürüyorum.

Yukarıdaki ekranlarda. Cassie Wright bilimkurgu rahibe elbisesini uzun şeritler halinde yırtıp, pencereden kaçmak için kullanmak üzere toz pembe ve sarı renklerde sutyen ve donuyla birleştirerek bir halat örüyor.

Asistana saçlarının arasındaki kepekleri toplayabilir miyim, diye soruyorum.

Omuz silken asistan, "Sadece görünenleri topla," diyor.

Greyhound otobüsü Oklahoma'da, eyaletin dümdüz merkezinde duran babamla benim yanımıza yanaştı ve babam, "Bir kereliğine yaptığım bir hataydı, evlat," dedi. "Ama sakın hayatının sonuna kadar sürmesine izin verme."

Havalı frene basıldı. Metal kapı açıldı. Bir, iki. üç adım attım, otobüse bindim ve otobüs şoförü biletimi aldı. Dudaklarımdan "Los Angeles" kelimesi döküldü.

Aşağıda duran babam. "Söz verdiğin gibi bize yaz," diye seslendi. "Sana ait

olmayan bir hatayı yaşama, evlat," dedi.

Kulaklarım bunların hepsini işitiyordu.

Oyuncu asistanı hiç gözünü ayırmadan Branch Bacardi'yi izliyor. Adam ona bakınca gözlerini kaçırıyor ve, "Evet, aileler daima çocuklarının içine eder zaten..." diyor.

Ayaklarım beni Greyhound otobüsünün koridoru boyunca yürüttü ve beni otobüsün arka kısmına getirdi. Götüm beni bir koltuğa yerleştirdi.

O zamandan beri götüm bir sürü iş başardı.

Götüm bir film yıldızı oldu.

Bunu da bilmiyor muydunuz yoksa? Eve hiç mektup yazıp göndermedim.

20

Sheila

Marlene Dietrich 1944 yılında Kısmet filmini çekerken, bakırrengi boya sürerek bacaklarının bronz görünmesini sağladı. Kurşun bazlı bakırrengi boya sürerek. Kurşun, derisinin altına sızdı. Zehirleyerek onu neredeyse öldürüyordu. Ben ağdayı benmari usul eritirken, Bayan Wright bana bunları anlatıyor.

Bayan Wright uzun kollu bluzunu, kot pantolonunu ve külotunu çıkartıyor. Mutfaktaki masanın üzerine banyo havlusunu sermek üzere çıplak bir halde eğiliyor. İki odalı dairesindeki çıplak duvarlar çivi deliklerinden geçilmiyor. Evinde, açılınca yatak olan beyaz bir kanepeden başka ahşap mobilya yok. Kromdan yapılma, katlanmış iki mutfak sandalyesi ve buna uygun bir masa var bir de. Bayan Wright masanın üzerine ikinci ve üçüncü havluyu da seriyor. Kalın bir örtü oluşturana dek yenisini sermeyi sürdürüyor.

Dolapları boş. Buzdolabında, birinci kattaki Yunan restoranından alınmış ve folyoya sarılmış bir yemek ya bulunur ya bulunmaz. Tuvaletteki rezervuarın üzerine, yere düşmeyecek şekilde, kalan son tuvalet kağdını koyar.

Çıplak götünü mutfak masasının köşesine yerleştiren Bayan Wright, oyuncu Lucille Ball'un estetik ameliyatı hep reddettiğini söylüyor. Lucy yüzünü gerdirmedi. Bunun yerine şakaklarındaki saçları uzattı ve kalın sa tutamlarını kulaklarının üzerine düşürdü. Halkın huzuruna çıkmadan, televizyon veya film işi yapmadan önce Lucy o uzun saç tutamlarını tahta krdanlara dolardı. Başının st kısmına peruk bonesini sımsıkı geçirdikten sonra krdanları yukarı ve geriye doğru çekerek, yanaklarının sarkmış derisini toparlayıp gerdirirdi. Krdanları peruk bonesinin filelerine taktırıp, karmaşıklığı gizlemek için kafasına kırmızı, kabarık bir peruk geçirirdi. Bir yaşı geçtikten sonra, Lucille Ball'u televizyondaki tekrar gösterimlerde ne zaman izlese, glenleri azarlayıp onlara saldırıyor, gülümsüyor ve yaşına göre muhteşem görünüyordu; o kadın adeta can ekişiyordu.

Bayan Wright'a göre bu harbiden doğru.

Oturma odasındaki istiflenmiş, üzerinde "Bağış" veya "p" yazan kutuları

kafamla işaret ederek, seyahate çıkmayı mı planlıyorsun, diye soruyorum.

Ve Bayan Wright poposunu havluların üzerine yerleştiriyor. Havluları yeniden oynatmamak için elleriyle masanın köşelerini kavırıyor ve oturmak üzere kendini geriye kaydırıyor. Havluların tam orta yerine oturduktan sonra Bayan Wright dirseklerinin üzerine iyice kaykılıyor. Masanın kenarlarına koymak üzere dizlerini büküp iki ayağını da çekiyor. Bedeni tamamen çıplak. Dizlerini yana açıp, kurbağa bacağı gibi görünsün diye kırıyor ve, "Bir yere mi gidiyorum?" diyor.

Tırnaklarıyla, cinsel organının etrafındaki tüylerden kıvırcık ve kır olan birini koparıyor ve Bayan Wright bu tüyü yere atıyor ve, "Utangaç olmaya gerek yok, tamam mı?" diyor.

"Oyuncu Barbara Stanwyck yüzüne Elmer marka beyaz tutkal sürüyordu," diyor. İlkokulda elimize sürdüğümüz gibi yüzüne sürüyordu bu tutkalı. Laktik asit soluk, ölü deri hücrelerini yumuşatıyordu ve kurumuş tutkal maskesini tutup çekmek ve soymak gözeneklerini sıkıştırıyor ve orada burada çıkmış tüylerini çekip alıyordu.

Bayan Wright, film yıldızı Tallulah Bankhead'in, yumurta kabuklarını biriktirip ezerek iri taneli toz haline getirdiğini ve bu tozu bir bardak suyun içine karıştırıp içtiğini söylüyor. Ezilmiş yumurta kabuğu, derin, şehvet uyandıran bir ses tonuna sahip olana kadar kadının boğazını kazımış, pürüzlendirmiş ve harap etmiş. Rivayete göre aynısını Lauren Bacall da yapmış.

Bayan Wright saçlarına göz atıyor. Çenesini kaldırıp bir aspirin ezmeme ve bunu az miktarda bir şampuanın içine katmamı söylüyor. O karışımla saçımı yıkamamı istiyor; kepekleri önlermiş.

Ben mi? Ağdayı karıştırmaya devam ediyorum.

Ve bacaklarını mutfaktaki masanın orta yerinde ayırmış olan Bayan Wright, "Anneciğin sana bir şeyler öğretmedi mi?" diyor.

Bayan Wright'ın söylediğine göre, Marilyn Monroe ayakkabılarından birinin topuğunu, bacağı kısalsın ve böylece yürürken götü sallansın diye kesermiş.

Sivilceyi kurutmanın en iyi yolu sıradan bir diş macunudur. Gözlerinizdeki şişi indirmek için üzerine bir parça çiğ patates koyun. Patatesteki alfa lipoik asit

kızarmayı engeller. Yüzünüzü kabartma tozuyla ovalayın ve asla sabun kullanmayın.

Ona, ağda hazır, diyorum. Çok sıcak veya kalın değil. Ocağın üzerinde, kendi kutusunda erittiğimiz sarı renkli yumuşak ağda var. Başka bir kaptan, tıpkı bezelye tanesine benzeyen ancak rengi lacivert olan Fransa'dan gelmiş küçük tabletler var. Lacivert macun yapmak için eritilen sert ağda.

Bayan Wright, "Muslin kestini mi?" diye soruyor.

Yazarkasanın veya hesap makinesinin şeritleri kadar geniş ve beyaz olan muslin şeridini zaten küçük karelere bölmüştüm.

Doktorların dil pensi dediği tahtadan çubuğu kabın içine sokup beyaz ağdayı karıştırışımı izleyen Bayan Wright lacivert ağdayla başlamamı söylüyor. Sert olan ağdayı kullanmak daha kolay Lacivert Fransız ağda daha iyi sonuç veriyor. Hassas bölgelerde daha kolay kullanabiliyorsunuz.

Sıcak lacivert ağdadan bir parça alıp, iki dizinin arasına doğru eğilmek üzere döndüğümde, Bayan Wright, Dolores del Rio'nun, meme uçlarına onları daha koyu göstermek için toz halinde üzüm jölesi sürdüğünü söylüyor. Elbiselerinin altından görünsün diye yapıyormuş. Rita Hayworth saçları parlak pembe görünsün diye boyasına çilekli jöle katıyormuş.

Seksi bir kadın olan Betty Grable çıplak götüne ve göğüslerine ıslanana kadar saç spreyi püskürtüyormuş. Böylece bikisinin üstünü de altını da istediği yere yapıştırıyormuş. Yüksek topuklu ayakkabılarınızın içine aynı amaçla saç spreyi püskürtebilirsiniz.

Masanın üzerine Bayan Wright'ın gri manjonu yayılmış. Kökleri kırılmış sarı renkli tüyleri. Epizyotomi yarasının pembe çizgisi alta doğru indikçe ufalıyor. Tahta çubuğu kullanarak lacivert ağdayı sürüyorum ve yapışan tüylerle birlikte sıcak ağdayı çekip alıyorum.

Bacağındaki kaslar hareket ediyor, kasılıyor, sıkışıyor. Gözler sınıksız kapatılmış. Bayan Wright, mastürbasyoncu Lon Chaney'in eskiden yumurta kaynattığını söylüyor. Operadaki Hayalet filminde oynarken Chaney sete katı yumurta getiriyormuş. Çekimlere başlamadan önce yumurtanın kabuğunu soyup, lastik gibi esnek, beyaz renkli zarını dikkatli bir şekilde çıkarıyormuş. Kör gibi görünmek için Chaney bu zarı gözbebeğine yerleştiriyormuş. Düzmece katarakt,

anlayacağınız. Zarın altında bakteri oluştuğu için Chaney o gözünü kaybetmiş.

Harbiden doğru.

Dil pensiyle sıcak ağdadan bir parça daha alıyorum. Bayan Wright'ın cinsel organının etrafındaki tüylerin başka bir bölümüne biraz daha sürüyorum.

Bayan Wright, tüyleri yolarken duyulan acıyı, gözleri dolduran, yakan, dağlayan acıyı yok etmek için uygulayıcıların o bölgeye bastırıldığını söylüyor. Güçlü bir şekilde bastırınca sinirlerin uyuştüğunu. Ama, diyor, daha da iyisi, tokatlamak. İşin uzmanları ağdayı çekiyor, hızlıca çekiyorlar ve tüyden temizlenen bölgeyi tokatlıyorlar. Sert bir şekilde.

Bacakları sabahları tıraş etmek gerektiğini söylüyor. Akşamları biraz şiştikleri için, kılları kökünden almak imkansızmış. Sabaha kadar anız gibi oluyormuş.

Sıcak ağdadan bir parça daha alırken, doğurduğu bebeği niye verdiğini soruyorum ona. Niye kürtaj falan olmadığını soruyorum. Kendi büyötmeyecekse doğurmak için niye onca zahmete katlandığını. Ve krom masaya doğru eğiliyor, bacaklarının arasına başka bir dumanı tüten lacivert şerit çekiyorum.

Yüzünü, içtiğin kahvenin soğuk telvesiyle ovala, diyor Bayan Wright. Tanikasit, ölü deriyi soyuyor. Selülitten kısa bir süre için kurtulmak istiyorsan o bölgeye tabaka halinde ılık kahve telvesi sür ve 10 dakika beklet. Çukurlu kalçan o an daha iyi görünür; ama on iki saat sonra yine eski haline döner.

Bebeğe hamile kalışı son derece korkunç, ihanetle dolu olduğu için bu durumdan iyi bir şey çıkarmak istediğini söylüyor.

Bayan Wright kafasıyla dumanı tüten erimiş ağda parçasını işaret ederek, "Mutfaktaki masanın altına bıçak koyarsan, bunun acıyı kestiğini duydum..." diyor.

Porno filmlerde, sertleşmiş aletin deliğe girişinin yakın plan çekimine "et çekimi" denir, diyor Bayan Wright. Ağda kuruyup, katlanmış havluya ter damlarken, Bayan Wright gözleri hala kapalı, dişlerini birbirine kenetlemiş ve ellerini sımsıkı yumruk yapmış bir halde, "Bay DeMille, et çekimine hazırım..." diyor.

Ağdayı çek, diyor, tüylerin çıkış yönünün tersine, diyor. Hızlıca çek ve tüyden temizlenen o noktayı tokatla, diyor.

Kilisede yanan mumların kokusu. Bir dilekte bulunup üflemeden önce yaş günü pastasının kokusu. Amcığından fırından yeni çıkmış sıcak ekmek kokusu yayılıyor.

Sıktığı dişlerinin arasından, "Porno film yıldızı olmaya kalkışmadım ben..." diyor.

Klasik bir Fransız numarası da, elbezini soğuk süte batırmak ve sonra birkaç dakika yüzüne bastırmaktır, diyor Bayan Wright. Sonra elbezini sıcak çaya batır ve bu bezi yüzüne ört. Sütün soğuk proteini ve çayın sıcak antioksidanı kan dolaşımını artırır ve cildin parlar.

Apış arasından aşağıya ter süzülüyor. Katlanmış havluların üzerinde koyu renkli lekeler bırakıyor Bayan Wright. "Anneni seviyor musun?" diye soruyor.

Lacivert ağdayı bir ucundan tutuyorum. Küçük bir parçasını tutup kaldırıyorum. Sertleşmiş uzun lacivert şeridi hızlıca çekiyorum. Kökü kırılmış, sarı renkli bir halıyı çekip kaldırıyorum. Tenini sert bir şekilde tokatlıyorum.

Canı yanmış olmalı; çünkü Bayan Wright'ın gözleri doluyor.

Belden aşağısı küçük bir kızinki gibi görünüyor. Bebeğin alt kısmı kadar pürüzsüz.

Her yerinde kan benekleri göze çarpıyor. Tüy köklerinde iğne ucu kadar ince kan izleri var.

Acıyı dindirmek için bir kez daha tokatlıyorum ve gözünden akan rimelle karışık bir gözyaşı, Bayan Wright'ın yüzünde siyah bir iz bırakarak yuvarlanıyor. O yüzden bu defa daha sert tokatlıyorum ve ikimize birden kan sıçratıyorum.

21

Bay 600

Oyuncak ayılı işe yaramaz herifle Sheila, birlikteyken çok yakın görünüyor. Samimi görünüyor. Herif kızın memelerine ve saçlarına dokunuyor. Sheila ona benimle ilgili boktan şeyler anlatıyor, ikisi birden bana bakıyor. Parmaklarıyla beni işaret ediyor. Boktan şeylerden söz ediyor.

Televizyoncu herif durup durup kafasına dokunuyor, dökülen saçlarına. Yüzündeki kan damarları balon gibi şişmiş, dal dal ayrılmış, kırmızı ve bok gibi. Gözkapakları buldok köpeğinki gibi kabarık ve yanaklarından yuvarlanıverecekmiş gibi görünüyor. Gözleri kan damarları yüzünden kırmızı, yaşlar yüzünden ise ıslak. Alnından ensesine kadar dümdüz uzanan saç çizgisine ter birikmiş.

Oyuncak ayılı herif pek iyi görünmüyor.

Palm Springs tarzı pürüzsüz, güneş yanığı koyu renk teni, semptomları gizleyemiyor.

Sheila'nın heriflerden istediği testler, heriflerin getirmek zorunda olduğu klinik raporları çok sağlam değil. Kaputlar yırtılır. Hatta rivayete göre, kaputlar bile virüsleri engelleyecek kadar kalın değil.

Yürüyorum, hayvanat bahçesindeki kaplanlar gibi dar alanda kısa adımlar atıyorum, heriflerin arasında mekik dokuyorum. Odanın içinde geniş daireler çiziyorum, bebe yağının pis kokusu ve Stetson kolonyasının buğusu içinde gelip gidiyorum, parlamaya çalışan heriflerin bıraktığı yağlı ayak izlerine basıp kaymamaya dikkat ediyorum.

Oyuncak ayılı herif, şu an hastalıklı ve seks manyağı bir milyon herif tarafından becerilmiyor diye niye ben sorumlu olayım? Pek tabii, ben 600 numaralı demirbaş herif olabilirim ama hemen o saniye arkasından ona çamur atmıyorum. Ölmek isteyen bir yavruyu öldürmesinde sorun yok; ama beni öldüremez. Önümüzdeki birkaç yıl çalışmak zorunda olması bir şeyi değiştirmez.

Herifler maytap geçiyorlar. "Eşcinsel porno filmlerinin kaç tanesi ölüm pornosudur?" diye soruyorlar. "Uzun süre beklersen hepsi öyle biter!" cevabı veriliyor.

Bu yaptıkları var ya... şaka falan değil.

Sheila ve oyuncak ayılı herif hâlâ bana bakıyor. Boktan şeylerden bahsediyor.

Biraz ilerde, 72 numaralı oğlan eline bakıyor, ereksiyon hapını avcunda çevirip duruyor.

Ekranlarda, Cassie çıplak ve sutyen benzeri bir şeye tutunarak kendini pencereden dışarı sarkıtıyor ve gece vakti çimlerin üzerine düşüyor. Yüksek topuklu ayakkabı ile sallantılı küpeden başka bir şey giymemiş olan Cassie, sivri kulaklı dobermanlar onu kovalarken ve sirenler bangır bangır bağırırken kaçmaya başlıyor. Işıklar çimenleri, geceyi ve bunun gibi şeyleri tarıyor.

Oyuncak ayılı herif kahkaha atıyor. Sheila da kahkaha atıyor. İkisi birden bana bakıyor.

Tamam, eskisi gibi genç değilim ama bu denli saygısızlığı katlanmak zorunda da değilim. Bu projeye bir miktar para akışını benim adım sağladı. Zor geçen yıllarım, heriflerin çiğneyip yuttuğu tako cipslerini ve onun gibi boktan şeyleri finanse etti. Bu yerin kirasını da. Heriflerin üzerinde kendilerini parçaladığı o yatağın parasını ödedi. Tüm bunlar bir parça olsun saygıyı hak ettiğimi gösteriyor.

72 numaralı oğlan, küçük dangalak, orada durmuş, elindeki hapa bakıyor, havlayan köpeklerin önünde koşan Cassie'ye bakıyor.

Oğlanın yanına gidiyorum. "Hey, bugün buraya ölmeyi planlayarak mı geldin?" diye soruyorum.

"Elbette hayır. Ben de ölmek istemiyorum," diyorum.

"Oyuncak ayılı Dan Banyan herifi ikimizi birden öldürecek," diyorum.

Aklımda bir plan olduğunu ve onun da beni takip etmesi gerektiğini söylüyorum. Masum tavırlar takınarak, kendi aralarında sohbet etmekte olan

herif ile Sheila'nın bulunduğu yere doğru yürüyoruz. Sheila'nın elinde mandallı bloknotu var. Herifin ise Britney Spears imzalı ayısı.

Sheila'ya, bronzlaştırıcı kremin kolumdaki numaranın okunmasını zorlaştırdığını söylüyorum ve, "600"ün üzerinden geçmek için kalemini ödünç alabilir miyim, diye soruyorum.

Sheila bana bakıyor ve hırlar gibi ağzını yamultup dişlerinin bir kısmını gösteriyor. Burnunun delikleri o kadar büyük ki kafasının içine giden hava tünelleri beynine giden pempe renkli deniz kabuğu gibi görünüyor. Mandallı bloknotunun üst kısmındaki kalemi alıyor ve bana uzatıyor.

Alıyorum ve, "Teşekkürler tatlım," diyorum.

Sheila cevap vermiyor. O ve oyuncak ayılı herif tek kelime bile etmiyor. Gülmüyor. Gözleri ve boktan muhabbetleri, benim çekip gitmemi bekliyor.

Onları kandırmak için birkaç adım atıyorum; oğlan da peşimden geliyor. İkimiz birden Sheila'nın arkasından dolanıyoruz. Normal davranıyoruz. Kalemin kapağını çıkarıp, eski rakamın üzerine yeni bir "600" yazıyorum. El değiştirip, rakamı diğer koluma da yazıyorum.

Oğlan, yüksek topuklu ayakkabıları dışında hiçbir şey giymemiş annesinin bir ağaca tırmanmaya çalıştığı sahneyi izliyor. Altın çekim söz konusu olduğu için, ağacın etrafında havlayan köpekleri ve Cassie'yi yakalamaya çalışan güvenlik görevlilerini görebiliyorsunuz. Cassie'nin tanga bölgesinde, Tijuana'da heba edilmiş birkaç hafta sonundan kalma, belirgin bir kırmızılıkla çevrelenmiş, birkaç haftalık, Monterey tarzı bej rengi bronzlaşmanın ve Acapulco güneşinin hayalimsi izleri var.

Bir adım atıyorum ve oyuncak ayılı herifin tam arkasındayım. Boşta olan elimi kolunun altından geçirerek ona arkadan sarılıyorum. Elimi yılan gibi kıvrarak ensesine götürüyorum, kafasının arkasındaki seyrek saçları tutup çekiyorum. Onu geriye doğru sürüklüyorum, yarım boyunduruk pozisyonunda tutuyorum; serbest kalan eli havayı dövüyor. Herif, yerdeki bebek yağına basıp kayıyor, boş yere tekme atmaya çalışıyor. Tam o sırada keçeli kalemi yüzüne doğru getirip planladığım şeyi yazıyorum: Televizyon yıldızı alnını tümünden kaplayacak dört büyük harf. Kaslarım gevşiyor ve o da ellerimin arasından kurtulup, yüzünü bana dönüyor.

Bütün bunlar anlatılandan çok daha hızlı oluyor.

Bedenimin tüm ön tarafı; göğsüm, kollarım ve karnım, herifin terinden kayganlaşmış.

Oyuncak ayılı herif pancar gibi kızarmış, elimdeki kaleme bakıyor ve, "Ne yazdın?" diye soruyor.

İki elini birden götürüp alnını ovuşturuyor, sonra da parmaklarındaki karalığa bakıyor. İki eliyle birden alnını ovalayarak, "'İBNE' yazdın, değil mi?" diye soruyor. 72 numaralı oğlana bakıyor ve, "'İBNE' mi yazdı?" diye soruyor.

Oğlan başını sallıyor.

Oyuncak ayılı herif Sheila'ya bakıyor.

Ve Sheila, "Daha beterini yazmış," diyor.

Kalemi Sheila'ya uzatırken, "Şöhret olmak istiyordu. Bu ona yeterince şöhret kazandırır," diyorum. Sheila kalemi almıyor ve kalem yere, ayaklarının dibine düşüyor. Kalemın hemen yanında, herifin hiç elinden bırakmadığı ayısı yatıyor; üzerindeki yazıların mürekkebi yerdeki bebek yağı yüzünden birbirine karışmış, dağılmış ve okunmaz olmuş.

Oyuncak ayılı herif parmaklarına tükürüp alnındaki yazıyı ovalıyor "Sen," diyor, "sen bu oğlanın annesine tecavüz ettin. Ona uyuşturucu verdin ve onun hayatını mahvettin."

72 numaralı oğlan, "Nasıl yani?" diye soruyor.

Sheila kolunu kaldırıp saatine bakıyor ve, "Beyler, bir dakikanızı rica edebilir miyim?" diyor.

İstisnasız herkes kafasını kaldırıp ona bakıyor. Onu daha iyi duyabilmek için bakıyor. Sesini kısmak üzere eller bazı televizyonlara uzanıyor. Havlayan köpekler ve sirenler susuyor.

Oyuncak ayılı herif öfkeli bir şekilde banyoya gidiyor ve bu arada karşısına çıkan heriflere dirsek atıyor. Çıplak ayakları her adımda zeminde ses çıkarıyor.

Sheila elindeki listeye bakarak, "Şu oyuncular benimle gelsin," diyor.

72 numaralı oğlan bana, "Kime uyuşturucu verdin sen?" diye soruyor.

Bize, o sessizlikte avazı çıktığı kadar bağırarak karşılık veren oyuncak ayılı herif. "Uyan artık seni geri zekalı. O orospu çocuğu, senin baban," diyor.

Sheila, "569 numara..." diyor, "337 numara..."

Oyuncak ayılı herif banyonun kapısından içeri girmek için, asistana kulakvermiş, heykel gibi dimdik duran ve bebe yağı yüzünden tüm bedeni kaygan heriflere omuz atıyor.

Sheila ayaklarının dibinde duran kalemi almak üzere yere eğiliyor. Doğruluyor ve, "137 numara..." diyor.

Oğlana dönüp, "Bugün olacak şeylerden ötürü ölmeyeceğim," diyorum. 72 numaralı oğlan, yağlı zemindeki oyuncak ayıyı almak üzere öne eğiliyor.

Ve banyodaki minik lavabonun üzerinde duran aynaya bakan oyuncak ayılı herif çığlık atmaya başlıyor.

22

Bay 72

Dan Banyan isimli herif, suratından aşığıya sular akarak, saç çizgisi boydan boya köpüğe bulanmış ve kalan birkaç tel saç kafasının iki yanına dümdüz yapışmış vaziyette banyo kapısından çıkana kadar kronometreli kız ona seslenip durdu. Mandallı bloknotlu kız merdivenlerin tepesinde duruyor ve arkasındaki açık kapının önünde sadece silueti seçiliyor. Setteki ışıklar o kadar parlak ki doğrudan bakmak imkânsız. Arkadan yansıyan ışık, kızın siluetinin etrafında dans ediyor. Kız, Dan Banyan'a numarası olan 137'yi söyleyerek, en sonunda adam ıslak kâğıt havlularla alnını ovalaya ovalaya merdivenleri çıkmaya başlayana dek sesleniyor.

Herkes başını parlak ışıktan ve burnunu çeken, elleriyle gözlerini silen, omuzlarını öne düşürmüş, titreyen ve hıçkırıklar, sarsılmalar arasında, "...bu doğru değil..." diyen Dedektif Dan Banyan'dan başka tarafa çeviriyor.

Başka bir yere bakmak için aşığıya eğiliyorum ve tek elimi uzatarak, düştüğü yerden imza köpeğini alıyorum. Ama artık çok geç; çünkü bir herifin ayağından yere bulaşan yağ veya dökülmüş soda veya banyodan buraya kadar iz bırakarak gelmiş idrar, içi doldurulmuş köpeği büsbütün ıslatmış ve Liza Minnelli ve Olivia Newton-John'a ait olduğu anlaşılan imzaların mürekkebini dağıtmış. Köpeğin kanvas derisi koyu şekiller ve noktalar yüzünden lekeli ve morarmış gibi görünüyor.

137 numaralı Dan Banyan hazır kimse bakmıyorken ışığın içinde gözden kayboluyor; ama Bay Bacardi'nin yazdığı "AIDS" kelimesi yüzünden kötü görünen alnında hiçbir değişiklik yok.

Köpeğe bakınca Julia Roberts'ın Dan Banyan'ı ne kadar çok sevdiğini artık göremiyorsunuz. Köpeğin kanvas bedeni ıslak, soğuk ve yapış yapış; derisine dokundukça parmaklarım kara kara oluyor.

Bay Bacardi'ye, Dan Banyan'ın köpeği yanında götürmeyi isteyeceğini söylüyorum. Böylece annem de üzerine imzasını atabilir, diyorum.

Bay Bacardi ise merdivenlerin tepesinde ve Dan Banyan içeri girdikten sonra kapanan kapıya bakıyor öylece. Gözlerini kapıdan ayırmadan, "Evlat, yaşlı baban seninle şu meşhur seks konuşmalarından birini yaptı mı hiç?" diye soruyor.

Ona onun benim babam olmadığını söylüyorum. Köpeği ona uzatıyorum ama almıyor.

Hala kapıya bakmakta olan Bay Bacardi, "Babamın bana verdiği en iyi tavsiye şuydu," diyor gözlerini kapıdan ayırmadan gülümsüyor ve, "Sikinin dibindeki tüyleri tıraş edersen, kalkmış ya da inik olsun sikin beş santim daha büyük görünür," Gözlerini kapatıp kafasını sallıyor. Gözlerini açıp bana bakıyor. Elimdeki köpeğe bakıyor ve, "Kahraman olmak istiyor musun?" diye soruyor.

Köpeğin üzerindeki ıslak kısımlar kelimeleri dağıtıyor, Meryl Streep'in kırmızı ve mavi mürekkebinin birbirine karıştırarak, kan kabartılarının rengi, iğne izlerinin rengi ve üvey babamın dövme deliliğinin sonucu olarak minnacık bir tren modeli üzerine çizdiği yengeçten oluşan mor bir yara haline getiriyor.

Elinin birini kaldırıp geniş bir açıyla döndürerek bana zemin katın tamamını işaret eden Bay Bacardi, "Buradaki heriflerin tümünü kurtarmak ister misin?" diye soruyor.

Ben sadece annemi kurtarmak istiyorum.

"O zaman," diyor Bay Bacardi, "bunu annene ver." Bir parmağını boynundaki zincirin ucunda sallanan altın kalbe vuruyor. Kalın boynunu çevreleyen zincir tıpkı sert bir tel gibi iyice gerilmiş; bu yüzden kalp tam gırtlığının üzerinde. O kadar gergin ki söylediği her kelimeyle birlikte kalp zıplıyor. Kalbi oynatıp duran Bay Bacardi, "Bunu ona ver," diyor, "ve buradan zengin biri olarak çıkıp git."

Ne şans!

Bugün üvey anne ve babama, buraya film çekimine geleceğimi ağzımdan kaçırdım ve anında boğazıma yapışıp, kapıdan çıktığım anda beni evlatlıktan reddedeceklerini söylediler. Kilitleri değiştirip, bir derneği arayacaklarını ve giysilerimi, yatağımı, kısacası bütün eşyama bağışlayacakları için onlardan bir kamyon göndermelerini isteyeceklerini söylediler. Banka hesabımdan para çekmek için onların imzasına ihtiyacım var; çünkü bu hesaptan üniversite

harçlarım ödeniyor. Üvey annem beni "ikinci el, Cassie Wright şişirilebilir yapay partner"le birlikte yakaladıktan sonra, bana tasarruf hesabı açmak için bunu şart koştu. Çimleri biçtiğimde veya başkalarının köpeklerini gezdirdiğimde kazandığım bütün paralar o hesaba yatıyor ve onların izni olmadan o parayı asla harcayamıyorum.

Bunu Bay Bacardi'ye anlatırken bir yandan da, üzerine yemekleri koydukları masaya doğru yürüyorum. Sos ve şekerleri koydukları masaya. Anneme gül aldığım için artık cebimde büyük boy pizza alacak kadar param yok. Ağzıma tako cipslerini ve peynirli patlamış mısırları tıktırırken ona planımın buraya gelmek ve artık porno çekmek zorunda kalmasın diye annemi kurtarmak, korumak ve desteklemek olduğunu; ancak artık akşam yemeğimi bile alacak durumda olmadığımı anlatıyorum.

Krakerlere erimiş peynir sürüyorum, kereviz saplarını meyhane sosuna daldırıyorum ve konuşmaya devam ediyorum. Bay Bacardi'ye bu hayatta sahip olduğum ne varsa hepsinin üzerinde 72 rakamı olan kahverengi kâğıt poşetin içinde olduğunu söylüyorum.

Gül buketini dengeleyip, minik sosislere kürdanlar saplıyorum.

Islak imza köpeği kolumun altında, sarmısaklı ekmeğin üzerine barbekü sosu sürüyorum.

Bay Bacardi beni süzüyor. Alnını kırıştırıp, dudaklarını büzüyor. Elinin birini boynunun arkasına götürüyor. Sonra diğer elini de arkasına götürüyor ve ikisiyle birden ensesine dokunuyor. Bu arada koltukaltlarındaki gri kıllar görünüyor. "Bekle," diyor ve boynundaki zinciri çıkarıyor. Bay Bacardi, elinde tuttuğu zincirin ucundan sarkan kalbi havada sallıyor. Kalbi bana uzatıyor ve, "Artık bu senin. Ünlü ve zengin olman için bir anahtar," diyor.

Ekrandan yansıyan ışıktaki parlayan kalbi sallıyor ve, "Hayatının sonuna kadar bir gün dahi çalışmayacağını düşün. Ahbap, düşünebiliyor musun? Bugünden itibaren ünlü ve zengin olduğunu gözünün önüne getir," diyor.

Ona üvey annemin ikiyüzlü olduğunu söylüyorum.

Beni yapay partnerle yakaladığı gün pasta süsleme kursundan çıkıp eve gelmişti. O ve üvey babam oldum olası ayrı odalarda uyur. Üvey annem, zıvanadan çıkmamdan korktuğu için internette gezinmemi yasakladı. Öte

yandan, gittiği pasta süsleme kursuna, köşesinden bir parça veya çiçek şeklindeki şekerlemeyi rica etmek yerine herkesin sol testisi rica ederek şaka yapmasına neden olan çünkü espri olsun diye çıplak insan formunda erotik pastalar yapan bir fırıncı davet edilmişti. İkiyüzlülüğün bu kadarı! Ondan sonra üvey annem mutfakta köpüklü kremadan erbezi ve limon kabuğundan göt deliği yapmaya, klitoris ve meme ucu yapmak için farklı renklerdeki yiyecekleri karıştırmaya başladı. Yağlı kâğıtların üzerine koyup dondurmak üzere dizi dizi sünnet derisi yapmak için galon galon tereyağı kreması harcadı. Buzdolabını açınca sanki Jeffrey Dahmer'ın mutfağına girmiş gibi artık sadece kat kat vajina dudağı, uylukların ve kıkç yanaklarının kalan kısımlarını görüyordum.

Üvey babam ise genelde bodrumda, minik Alman hemşirelerin detaylarıyla uğraşıyor olurdu. Yaşı tutmayan fahişe gibi görünsünler diye tırnak törpüsüyle göğüslerini düzleştirir, pis görünsünler diye tırnaklarını boyar ve dişlerini siyahlaştırırdı. Üvey annem ise edep yeri tüylerini yapmak için, rendelenmiş hindistan cevizini boyar veya çikolatalı pastanın üzerindeki sertleşmiş yarağa kırmızı damar eklemek için krema torbasını büküp dururdu.

Islak imza köpeğinden bedenimin yan tarafına, bacağıma ve kolumun iç kısmına mürekkepli su damlıyor.

Ve Bay Bacardi, "Al," diyor. Altın kalbi yüzüme doğru uzatıyor ve, "İçine bak," diyor.

Parmaklarım pudra şekeri ve jöle yüzünden yapış yapış ve sosisimi sertleştirsin diye Dan Banyan'ın bana vermiş olduğu küçük hap hâlâ elimde. Bir yandan gül buketi, ereksiyon hapi ve ıslak köpekle boğuşurken, diğer yandan tırnaklarımla altın kalbi açıyorum. İçinde bir bebek fotoğrafı var, buruşuk tenli, kel, dudaklarını büzmüş; şişirilen yapay partner kadar kırış kırış. Bu, benim. Ben, bu bebeğim.

Kalp, Bay Bacardi onu boynundan daha yeni çıkardığı için hâlâ sıcak. Bebek yağı yüzünden de kaygan.

Kalbin diğer tarafında ise minik bir hap var.

Basit, minik bir hap. Kalbin içinde duruyor.

"Potasyum siyanür," diyor Bay Bacardi.

Onu elimdeki çiçek buketinin içine saklamamı söylüyor.

"Cassie doğuştan mazoşisttir," diyor. "Oğlunun kendisine verebileceği en iyi hediye bu..."

Ne bileyim.

O bunu istiyor, diyor Bay Bacardi. Kendisine bunu getirmesi için Bay Bacardi'ye yalvarmış, hatta içeriye gizlice sokabilsin diye kolyeyi ona vermiş.

Bay Bacardi, "Bunu Irwin gönderdi de, o anlar," diyor.

Irwin kim, diye soruyorum.

"Bendim," diyor. "Eskiden adım buydu."

Bunu ona verirsen o ölür ve sen de buradan zengin bir herif olarak çıkıp gidersin, diyor. O kadar çok param olacakmış ki ne bir aileye ne de arkadaşlara ihtiyaç duyacakmışım. O kadar zengin olunca hiç kimseye ihtiyacın kalmaz, diyor Bay Bacardi.

Kalbin içindeki bebek buruşuk ve topak topak. Minik hap ise pürüzsüz.

Cassie Wright'ın istemediği şeye karşılık istediği şey.

Bir kenara attığı şeye karşılık talep ettiği şey.

Bay Bacardi, "Annen çok kararlı bir kadın. Yağlarını aldırma istedi, ödedim. Meme implantı istedi, ödedim. O kadar parayı yağ emdirmek ve plastik enjekte ettirmek için ödedim," diyor.

Bebegin fotoğrafını neredeyse hayatı boyunca boynunda taşımış.

Bay Bacardi, "Ailesinin yanından kaçmak için porno çekmek isteyen kişi bizzat Cassie'nin kendisiydi. Benden, rahatlamasını sağlayacak bir şey getirmemi istedi," diyor.

Bebegin burnu, aynı benim burnum. Yağlı çenesi, aynı benim çenem. Kısık gözleri, aynı benim gözlerim.

Annem bu hapı yutarsa veya küçük bir parçasını ağzına atarsa kasları

gevşeyecek. Diyaframı durduğu için nefes alamayacak ve teni moraracak. Acı olmayacak, kan akmayacak, sadece ölecek.

Annem ölecek. Bu film de dünya rekoru kırılan çoklu-giriş filmlerinin sonuncusu olacak. O ölmüş bir kahraman olacak, biz de tarih kitaplarına geçeceğiz.

"Üstelik," diyor Bay Bacardi, "hiç kimse oyuncak ayılı hasta herifi izlemek zorunda kalmayacak. İnsanların hayatını kurtaracaksın evlat."

Yapmam gereken tek şey siyanürü çiçeklerimin içine saklamak ve çiçekleri anneme vererek, bunu Irving gönderdi demek.

"Irwin," diyor Bay Bacardi.

Büyük bir sorunumuz var, diyorum.

Islak imza köpeğinin üzerindeki Cloris Leachman yazısı bedenimin yan tarafına çıkmış ama sadece son kısımları. Hemen yanına da, "Benim için dünyaya bedelsin," cümlesi çıkmış ama tersten.

"Yemin ederim," diyor Bay Bacardi, "şu an en çok bunu istiyor."

Fotoğraftaki bebek ikimize birden bakıyor.

Ve ben, hayır, diyorum. Bahsettiğim büyük sorun, buradaki ışık, loş ışık. Avcumda hem siyanür var hem de ereksiyon hapi ama hangisi neydi bilemiyorum. Hangisi seks, hangisi ölüm... artık farkı söyleyemem.

Ona hangisini vereceğim, diye soruyorum.

Ve Bay Bacardi bakmak üzere öne eğiliyor ve ikimiz birden sıcak, nemli nefesimizi avcuma soluyoruz.

23

Bay 137

Oyuncu asistanı bana kapıyı göstermek için elinden geleni yapıyor. Birkaç kahkahanın ardından, Cassie Wright'ın güzel göğüslerine boşaldıktan sonra bir sigaradan iki nefes bile çekemeden, asistan içi giysi dolu kâğıt poşeti kolumun altına sıkıştırıyor; üstelik spermlerim bile daha soğumamış ve oraya buraya bulaşıyor. Bana giyinmemi söylüyor. Bense Bayan Wright'a, şehirde yoksulların oturduğu bir mahallede kurulmuş cesur bir okulun yoksun öğrencilerinin hayatında fark yaratabilmek için mücadele eden ve durdurulamayan bir öğretmen modeli çizdiğini görünce çok etkilendiğimi söylüyorum. Çok yaratıcıydı. Gerçekten çok yaratıcıydı. Savunmasız ve kararlı karakteri. Büzük Ormanı filmini izlemenin en iyi tarafıydı.

Bu film sonra Vadim O Kadar Delikliydi ki adıyla piyasaya sürüldü.

Daha sonra da Bayan Jean Brody'nin İçinde adıyla tekrar piyasaya sürüldü.

Bayan Wright tiz bir sesle viyakladı. Aslında filmini bilmemden ötürü çıkarmıştı o sesi. Pis Yerleri Olan Melekler'den Sevgi Spermleri'ne, bütün filmlerini bilmemden ötürü.

En sevdiği renk fuşyaydı. En sevdiği koku sandal ağacı. Dondurmada ise tercihi vanilyalıydı. Mağazalara girerken çantasının aranmasından ise nefret ediyordu.

Saçımı kokladıktan sonra tekrar viyakladı.

Baş başa verip pamuklu çarşaf mı yoksa poli pamuk karışımı çarşaf mı diye muhabbet ettik. Kate Hepburn lezbiyen mi değil mi diye dedikodu yaptık. Bayan Wright, "Kesinlikle öyle," dedi. Annelerimiz hakkında lafladık. Bu küçük muhabbet süresince onun vajinasına, kıkına, eline, göğüslerinin arasına pompalıyorum. Kendimizce bekarlığa veda partimizi yaparken, car car konuşurken, sertleşmiş aletimle onun içine girip çıkıyorum, girip çıkıyorum.

Oyuncu asistanı, elinde kronometre, yatağın hemen yanında, kamera

kadrajının dışında bir noktada dikiliyordu.

Bilmiyor muydunuz yoksa? Bayan Wright ve ben en gözde diyetler konusuna daldığımız sırada, asistan başparmağıyla kronometrenin tepesine basıyor ve, "Süre doldu," diyor.

Sonrasında, içinde elbiselerimin bulunduğu poşeti elime tutuşturup beni gün ışığıyla dolmuş açık bir kapıya doğru kışkırtıyor. Donum ayak bileklerimde olduğu için paytak paytak yürüyorum; sertleşmiş aletim önümde kör bir adamın sopası gibi sallanıyor ve oyuncu asistanı, "Teşrif ettiğin için teşekkürler..." diyecek cesareti kendinde buluyor.

Stüdyonun dışına çıkmama bir adım kalmış, çıplağım, tenim set ışıkları yüzünden sımsıcak ve poşetin içine bakıyor, erkeklerin ragbi maçlarında giydiği markasız, akrilik, iki düğmeli, polo yaka, enine çizgili bir tişört görüyorum; üstelik dar kesim değil. Ve ben kestirip atıyorum.

Bunlar benim giysilerim değil. Evet, poşetin üzerine numaram, yani "137" yazılmış ama giysilerim, ayakkabılarım, Bay Toto hâlâ dinlenme odasında. Asistan beni tekrar içeriye almalı. Ama içeri girip bakmama izin vermiyor. Ona polisi arayacağımı söylüyorum. Çıplak ayağımı stüdyonun dışarıya açılan kapısına bir adım uzaklıktaki beton zeminli holde yere vurup duruyorum ve bekliyorum.

Asistan saatine bakarak, "Tamam," diyor. "İyi," diyor. İç geçiriyor ve, "Gel de bak," diyor.

Merdivenlerin tepesinde durmuş, aşağıda beklemeye devam eden birkaç oyuncuya bakıyorum ve, "Beyler!" diyorum. Üzerimde sadece donum var ve kollarımı açıp reverans yaparak, "Artık mükemmel Kinsey Six'e bakmıyorsunuz," diyorum.

Bay Toto'yu kolunun altına sıkıştırmış olan 72 numaralı genç oyuncu, tam patates cipsini ağzına götürürken durup, "Öldü mü?" diye soruyor.

Branch Bacardi. "Neye yarar ki?" diyor. Parmağıyla alnına vurarak, "Yüzünü çekmediler. Yani ünlü olamayacaksın," diyor.

Zaman kazanmak için merdivenlerden aşağıya bir adım atıyorum. Ekranlarda, Cassie Wright sağır ve kör bir oyuncunun elini tutuyor. Adamın elini

yumruk yapıp kendi apış arasına bastırıyor ve, "Su..." diyor. Mucize Gibi Seks İşçisi filminin en sevdiğim sahnesi. Bir adım daha atıyorum ve biraz daha zaman kazanıyorum. Bacardi'nin durduğu yere gitmek için beton zemin boyunca yürüdüğüm süre zarfında uzun bir sessizlik oluyor. Tek kelime bile etmeden, başımla genç adama Bay Toto'yu bana vermesini işaret ediyorum.

Sessizliğin içinde gülümsüyorum, alnıma düşmüş saçları geriye atmak için elimi kaldırıyorum ve tenimi, orada yazan yazıyı ortaya çıkarıyorum. Alnıma, "Aşkın Delisiyim..." yazılmış ve Cassie Wright tarafından imzalanmış.

72 numaralı genç oyuncuya, "Onun fikriydi," diyorum. Elimi dudaklarımın üzerine koyup merdivenlere ve sete bir öpücük gönderiyorum ve, "Annen gerçek bir melek," diyorum.

Branch Bacardi'nin tıraşlanmış göğsü çıplak, boş ve o, gözlerini deviriyor. Madalyon yok olmuş ve Bacardi, "Yani onu sikmeyi becerdin," diyor.

Böbürlenmek gibi olmasın ama performansım o kadar iyiydi ki Oklahoma'daki zavallı sevgili babamın bana itiraf ettiği gibi sapık olmadığını düşünmeye başladım.

72 numaralı oyuncu bir şeyi, zinciri parmaklarının arasından sallanan madalyonu avcunun içinde tutuyor sıkıca. Bacardi'ye bakıyor ve, "Ben de aynı şeyi düşünmeye başladım," diyor.

Asistan merdivenlerin tepesindeki tüneğinden, "Beyler, bir dakikanızı rica edebilir miyim?" diye bağıyor.

Dizi dizi poşet duvara sıralanmış ve benimki de hala onların arasında. Oda ben gittiğimden bu yana daha da kararmış. Ekranlardan yansıyan ışık eskisi kadar parlak değil.

Asistan, "Şu oyuncular benimle gelsin," diye bağıyor.

Hapların ikisi de birbirine benziyor.

"471 numara.." diyor asistan. "268 numara..."

Gözlerimi kırıştırıyorum. Kısıyorum. Öne doğru o kadar çok, o kadar hızlı eğiliyorum ki kafamı genç oyuncunun eline çarpıyorum. "Kıpırdama..."

diyorum. Sağ gözümü kapatınca kör oluyorum. İster kapalı ister açık olsun sol gözümle hiçbir şey göremiyorum. Bilmiyor muydunuz yoksa? Asistan ve Bacardi'nin dilinden düşürmediği o minik inme veya zamazingo gelip beni buluyor.

Branch Bacardi'ye karşı iplerin elimde olduğu, onu göt edeceğim bu büyüğü anda onun haklı olmasını istemiyorum. Kalçam yemek masasına değene kadar ileriye doğru yalpalıyorum; görmeden, uzanıp elime gelen ilk yiyeceği alıyorum. Ağzıma atıp çiğnemeye başlıyorum. Rahatlıyorum. Soğukkanlıyım.

Asistan, "Ve 72 numara..." diyor.

Genç oyuncu elini işaret ediyor. "Acele et! Hangi hapi alacağım ben?" diye soruyor.

Genç oyuncunun eli çedar peyniri, sarmısak, yağ ve sirke kokuyor. Bir de gül.

Ama ben göremiyorum. Oda çok karanlık, haplar çok küçük.

Ağzımın içinde dişlerimin kemirdiği yiyecek, dürülü yepyeni bir kaput tadına baktığım, içindeki gebelik önleyici jelden ötürü ağzımda yağlı bir tat var. Dilimin üzerinde ise K-Y marka kaputun kayganlığı.

Asistan, "72 numara, hemen sete gelmen gerekiyor. Derhal!" diye bağırıyor.

Branch Bacardi ve herkes bekliyor.

Sonuç olarak... haplardan birini işaret ediyorum. Çiğnemeye devam ederken, sperm öldürmek ve hayatı önlemek için tasarlanmış olan acı tat beni boğarken, "Şu," diyorum ve bir hapi işaret ediyorum. Herhangi birini. Hangisini gösterdiğimin hiçbir önemi yok.

24

Sheila

Parmaklarımın arasına kısırdığım krom bir cımbızla, Bayan Wright'ın üzerine eğilmiş, kaş alıyorum. Aynı zamanda dilimi ısıyorum. Tüyleri cımbızla alırken gözlerimi kapatıyorum. Başka bir tüyü cımbızın iki ucuna sıkıştırıyorum.

Ama Bayan Wright gözlerini bile kırpmıyor. Cımbızdan kurtulmak için yana kaçmıyor veya koltukta arkasına yaslanmıyor. Rudolph Valentino adındaki adam apandisitten öldüğünde, Japonya'da iki kadının faal bir volkana atladığını söylüyor. Bu koca burunlu Valentino sessiz filmlerin yıldızıymış ve 1926 yılında öldüğünde Londra'da bir kız, adamın, topladığı resimlerinin üzerinde kendini zehirlemiş. Paris'teki Ritz Hotel'de çalışan asansörcü bir oğlan ise yatağa yaydığı, bir önceki resimlere benzer bir koleksiyonun üzerinde kendini zehirlemiş. New York'ta iki kadın, Valentino'nun öldüğü hastanenin önünde bileklerini kesmiş. Cenazesinde, yüz bin kişilik bir kalabalık ayaklanarak morgun ön camlarını indirmiş, çelenkleri çöpe atmış ve cenaze çiçeklerine spreyle boya püskürtmüştü.

Rudy Vallee adında bir yarak düşkün, bu Valentino ibnesi için hit bir şarkı yazmış: "Cenette Yeni Bir Yıldız Var".

Harbiden doğru.

Kaşları artık düzgün görüldüğü için, minik bir süngerin üzerine nemlendirici sıkıp bu süngeri alnında gezdiriyorum. Yanaklarında ve gözlerinin etrafında.

Badanacı ekibimiz, yani altı yüz ballı herif hala evinde uyuyor; bir saat sonra saatlerinin alarmı çalacak. Bugün hava hala karanlık; gün demeye şahit lazım. Işıklar kuruldu. Boş filmler hazır. Kameralar hazır. Nazi üniformaları kiralandı; kuru temizleme şirketinin verdiği plastik elbise kılıflarının içinde asılı duruyorlar. Burada Bayan Wright ve benden başka kimse yok.

Bayan Wright'ın gözleri kapalı; teninde süngerle sürülmüş nemlendirici izleri fark ediliyor ve Bayan Wright cenaze levazımatçıların, onları hazırlarken ölümlere makyaj yaptığını ve saçları sağdan ayırdığını çünkü insanların açık tabuta

o taraftan bakacağını söylüyor. Ölü kaldırıcı ölüyü eliyle yıkıyormuş. Böcekler mesken tutmasın diye burun deliklerine haşere zehirine batırdığı pamuk parçalarını tıkıyormuş. İçeride hapsolmuş gazı boşaltmak için parmaklarıyla anal kanalı açıyormuş. Gözler açılmasın diye gözkapaklarının altına ikiye bölünmüş pinpon topu gibi görünen plastik parçacıkları yerleştiriyormuş. Derisi soyulmasın diye dudakların üzerine erimiş balmumu sürüyormuş.

Ben ise süngerle fondöten sürüyorum. Ağzının etrafına açık bakırrengi fondöten yediriyorum. Köşeli çenesini yumuşatıyorum.

Boynundaki kâğıttan önlükle makyaj koltuğuna yerleşmiş olan Bayan Wright, Jeff Chandler adındaki bir esrarkeşin 1961 yılında Filipinler'de Merill'in Füzeleri filmini çekerken belindeki diski kaydırıldığını söylüyor. Bu koca sosisli, iri yarma Chandler büyük bir isimmiş; Rock Hudson ve Tony Curtis'in rakibiymiş. Decca plak şirketinden hit olmuş bir albüm ve birkaç single çıkarmış. Kayan diski için bıçak altına yatmış. Doktorlar yanlışlıkla atardamarını kesmiş. Kendisine yirmi beş litre kan verilmiş olmasına rağmen bu dalyarak filmin çekimlerini tamamlayamadan ölmüş.

Gözünü kapamış, titreyen kirpikleri ve yukarı kaldırdığı kaşlarıyla, gözkapaklarına far sürmemi bekleyen Bayan Wright, Hollywood'lu otuz bir manyağı Tyrone Power'ın Süleyman ve Saba filminde kılıçla dövüş sahnesini çekerken kalp krizi geçirerek aniden devrilip düştüğünü ve öldüğünü söylüyor.

Bayan Wright, Marilyn Monroe kendi fişini çektiğinde, gelmiş geçmiş en güzel kadının yanında sonsuza kadar yatmak için, Hugh Hefner'ın kadının anıtmezarının yanındaki yeri satın aldığını söylüyor.

Bayan Wright, yumruk sokucu Eric Fleming'in kanosunun, televizyon dizisi Yüksek Orman'ı çekerken Amazon Nehri'nde devrildiğini söylüyor. Fleming, nehrin akıntısına kapılmış ve nehirde yaşayan piranalar adamın işini bitirmiş. Bu arada kameralar da çekmeye devam ediyormuş.

Harbiden doğru.

Ben göz kalemini çekerken, Bayan Wright, Frank Sinatra'nın bir şişe Jack Daniels, bir paket Camel, Zippo çakmak ve telefon edebilsin diye on adet on sentle gömüldüğünü söylüyor. Komedyen Ernie Kovacs ise elde sarılmış Havana purosuyla gömülmüş.

1956 yılında öldüğünde, amcık delisi Bela Lugasi'yi vampir kostümüyle gömmüşler. Kefenin içinde o dişleri taktığı için cenazesi Drakula filmlerinden biri olabilirdi. Saten pelerin işe yarayabilirdi.

Bayan Wright, Walt Disney'in dondurulmadığını söylüyor. Yakılmış. Külleri de eşiyle birlikte bir mezara konmuş. Greta Garbo'nun külleri İsveç'te bir yerlere savrulmuş. Marlon Brando'nunkiler ise kendisine ait, Güney Denizi'nde yer alan bir adadaki palmiye ağaçlarının altına. Gelmiş geçmiş en güzel kadının mezarının da bulunduğu Westwood Village Memorial Park'ta yatan Peter Lawford'un 1988'de, yani ölümünden dört yıl sonra bile on bin dolar borcu varmış. O yüzden Lawford mezarından çıkarılmış ve külleri denize serpilmiş.

Artık Bayan Wright'ın allığını sürüyorum. Burnunun iki yanına koyu renk pudra sürerek burnunu inceltiyorum. Dudaklarının kenarına kalem çekiyorum.

Sokak kapısı açılıyor ve ekipten birkaç kişi içeriye adımını atıyor. İşmekte oldukları sigaranın kalanını sokağa atıyorlar. Ses teknisyeni ve kameraman sigara ve soğuk hava kokuyor. Sokaktaki karanlık yerini alacakaranlığa bırakıyor. Uzaktaki trafiğin okyanus gibi sesi yankılanıyor. Sabah trafiğin en yoğun olduğu saatler.

Ben rujunu sürerken Bayan Wright, bir seksenlik "Paramount Kralı" olarak bilinen Wallace Reid adındaki bir müsrifin yastıklarla kaplı bir hücrede morfin alarak kendini öldürdüğünü söylüyor.

Sesli filmler zarif ve nazik Marie Prevost'un bayağı Bronx şivesiyle konuştuğunu dünyaya ilan edince kadın işi bıraktı. Ölümüne içti. Kapısını içerden kilitlediği dairesinde öldü ve apartman yöneticisi kapıyı çalana kadar geçen dört günlük süre zarfında açlıktan ölmekte olan köpeği Maxie kadını yemeye başladı.

Bayan Wright, "Marie Prevost dünyanın en iyi aktristiyken..." diyor ve parmaklarını şaklatarak ekliyor: "...şak diye köpek maması oluverdi."

Film yıldızı Lou Tellegen tanıtım fotoğraflarının ve gazeteden kestiği kendisiyle ilgili haberlerin üzerine diz çöküp bir makasla bağırsaklarını deşti. John Bowers okyanusa dalıp kayboldu. James Murray East River'a atladı. George Hill av tüfeğiyle kafasını uçurdu. Milton Silis, limuzinini Sunset Bulvarı'ndaki Ölü Adam Virajına doğru sürdü. Güzeller güzeli Peg Entwistle, Hollywood yazısına tırmanıp kendini aşağıya attı. Kapak güzeli Gowili Andre

dergilerde çıkan fotoğraflarının üzerinde kendini yaktı.

Birazcık parfüm sıkıyorum, fırçayla saçlarını düzeltiyorum ve işim bitiyor.

Bayan Wright gözlerini açıyor.

Burnunda zehirli pamuk parçacıkları yok. Anal kanalı açılmadı. ölün zerindeki gözyüzü kadar mavi kontakt lensler var gözlerinde. İkiye bölünmüş pinpon topları yok.

Hitler'in mükemmel sarışını, şişme bebeğin mavi gözlü tasarımı.

Bayan Wright tuvalet masasındaki aynada kendine bakıyor. Her iki yönden profiline bakmak için kafasını sağa, sola çeviriyor. "Nalları dikmenin bin bir kötü yolu var..." diyor. Kutudan kâğıt mendil alıyor ve dudaklarından, "Hayatımın tamamını kendim için yaşadım," diyor. Mendili dudaklarının arasına götürüp, rujunun fazlalıklarını alıyor. Rujunu sabitliyor. "Joan Crawford'un eline su dökemem," diyor.

Kırmızı renkli mükemmel bir öpücük izi bırakarak dudaklarını mendilden uzaklaştırıyor ve Bayan Wright, "Belki de çocuğum için bir şeyler yapmanın zamanı gelmiştir," diyor.

Elindeki mendili almak üzere uzanırken, "Oğlundan söz ediyorsun, değil mi?" diye soruyorum.

Bayan Wright hiçbir şey söylemiyor. Mükemmel dudaklarıyla öptüğü mendili katlıyor. Sonra kirli mendili bana uzatıyor.

25

Bay 600

Oyuncak ayılı herif bana yan dönüp kafasını öbür tarafa çeviriyor. Onu görmediğimi sanıyor; lakin ben, boyalı dudaklarının arasından çiğnenmiş, kullanılmış bir kaputu çekip çıkardığını görüyorum. Bu kaputu kullandı mı yoksa sette mi buldu, bilmek istemiyorum. Kendi payıma bu kadar homo pornosu seyrettikten sonra, bu ibnelerin bırak kendi spermlerini, başkalarınınkini bile yemeleri beni şaşırtmıyor artık.

Oğlan, herife hem ereksiyon hapını hem de siyanürü gösteriyor.

Oyuncak ayılı herif işaret ediyor. Omuz silkip, haplardan birini parmağıyla işaret ediyor ve, "Sanırım şu," diyor.

Sheila kapıyı açık bırakıyor ve setten gelen ışık gözlerimizi kamaştırıyor. Sheila, "72 numara bize katılır mısın artık... lütfen," diyor.

Oğlan çiş lekeli ayıyı herife devrediyor. Parmaklarında kara lekeler var; pazılarında ve bacak kaslarında ise Kaposi Sarkomu'nda, yani ibne kanserinde meydana gelen lezyonların rengi olan mavi-siyah lekeler Barbara Streisand ve Bo Derek'in el yazısı isimleri oğlanın ellerinin her tarafına bulaşmış. Oğlan, "Teşekkürler," diyor.

Ekranlarda, bütün hayatım eksiksiz bir şekilde gözümün önünden akıp geçiyor. Bir tanesinde, cadde boyunca ilerleyen üstü açık bir arabada başıma kurşun yiyene kadar aletimi First Lady'e ve Marilyn Monroe'ya sokup çıkaran başkanlardan biriyim. Başka bir ekranda, kız öğrenci yurduna fazladan salam getiren yeniyetme bir pizzacıyım.

72 numaralı oğlan, kapının girişinde bekleyen Sheila'ya doğru merdivenleri çıkıyor. En üst basamakta duruyor ve dönüp geriye bakıyor; kendisini çevreleyen parlak ışıklar yüzünden bir deri bir kemik görünüyor. Ağzına bir şey atıp başını geriye yatırıyor. Sheila oğlana yarısı dolu su şisesi uzatıyor ve oğlan şişeyi kafasına dikeyliyor ve her yudumda kabarcıklar oluşuyor. Kapı kapanıyor ve oğlan gözden kayboluyor.

Oyuncak ayılı herif açık büfe yiyeceklerin durduğu masanın kenarını kavıyor ve bedenini masaya yaslıyor.

Ona baban seninle seks hakkında konuştu mu hiç, diye soruyorum.

Oyuncak ayılı herif, "Cep telefonunu kullanabilir miyim?" diye soruyor.

Niye, diye soruyorum.

Ve oyuncak ayılı herif eliyle masayı yokladıktan sonra bir kaputu tutup alıyor, ağzına atıyor, sonra da o kaputu tükürüyor. "Destek almak için telefon açmam gerek," diyor.

Tabii ki telefonum var. Spor çantamın içinde. Telefonu ona uzatıyorum ve bu arada, lisedeyken Brenda adında bir hatunla çıktığımı, kızın kurnaz olduğunu, gerçekten çok kurnaz ama aynı zamanda da gerçek bir kadın olduğunu anlatıyorum.

Oyuncak ayılı herif cep telefonunu burnunun ucuna kadar yaklaştırıyor. Sadece, parmağıyla düğmeye basacak kadar bir boşluk kalıyor. Gözlerini kısıp, "Seni dinliyorum..." diyor.

Ekranlarda, yaşlı bir moruk olan ben bir çeşit bakım evinde cici bir hemşireyi beceriyorum. Başka bir ekran beni ekip liderini beceren bir yavrukurt olarak gösteriyor.

Brenda'nın, evlenip çocuk sahibi olmak ve hayatı paylaşmak istediğim kız olduğunu, nasıl onunla bir yuva kurup, birlikte yaşlanmak istediğimi anlatıyorum. O yanımda olduktan sonra hiçbir şey dert değildi. Onu o kadar çok seviyordum ki becermeye yeltenmemiştim bile ya da memelerini emmek veya elimi kot pantolonun önüne sokmak için yalvarmamıştım. İşte bu denli sevgi ve saygı duyuyorduk birbirimize.

Oyuncak ayılı herif telefonu açıyor ve, "Lenny?" diyor. Diğer eliyle masaya tutunmaya devam ederek, "Acil bir siparişim var," diyor.

Lise ikinci sınıftayken Brenda'yı o kadar çok seviyordum ki resmini babama gösterdim.

Babam her zamanki gibi davrandı: Parmaklarımın arasındaki resmi aldı.

Baktı ve kafasını salladı. Brenda'yı bana geri verdi ve, "Senin gibi bir aptal bu kadar güzel bir kızı nasıl tavladı?" dedi. Yaşlı babam, "Evlat, bu kuku senin semtinden bile geçmez," dedi.

Onunla evlenmek istediğimi söyledim.

Ekranlardan birinde, Kızla Yaşadıkça filminde Japon bombalarından kaçan ve Havaili kızları beceren bir askerim, bitli bir piyade.

Oyuncak ayılı herif telefondakine, "Şu an bir eskorta ihtiyacım var. Irkı veya yaşı fark etmez. Yarağı olsun, sertleşsin, pompalasın, boşalsın ve çivilesin yeter," diyor. Oyuncak ayılı herif, "Kendime istemiyorum," diyor. "O kadar çaresiz değilim."

Brenda'yla evlenme planları yaptığımı söylediğimde babam gülümsedi. Gülümsedi ve kolunu omzuma attı. "Onu becerdin mi?" diye sordu.

Başımı hayır anlamında salladım.

Ve babam, "Henüz onu becermemişken bu kızı istediğinden emin misin?" diye sordu.

Oyuncak ayılı herif bakışlarımı yakalıyor ve, "Konuşmaya devam et, yemin ederim seni dinliyorum..." diyor.

Babam kaputlar, doğum kontrol hapları, tamponlar ve bunun gibi boktan şeylerden önce eski heriflerin karılarının asla hamile kalmadığını; bu heriflerin, yarakları derinlerde olsa bile boşaldıktan sonra birazcık işemek gerektiğini bildiğini anlattı. Birkaç damla çiş yeterliymiş. Dediğine göre çiş, spermi öldürmeye yeterli bir asitmiş.

Kadının içine işemekten söz ediyordu.

Dediğine göre, Brenda farkına bile varmayacaktı.

Babam bu hilenin, çocuklarını düşünen babaların oğullarına anlattığı bir şey olduğunu söyledi. Nesilden nesile aktarılan bir efsaneydi ve günün birinde bir oğlum olursa aynı şekilde ben de ona anlatacaktım.

Lise ikinci sınıfa gittiğim o yıl, hayatımın hatırladığım son güzel

zamanlarıydı. Sevdığım bir kız vardı. Ve beni seven bir babam.

Oyuncak ayılı herif telefondakine, "Elli papel. Aksi halde avcunu yalarsın," diyor. Gülüyor ve, "Eminim elinde bir zavallı vardır; elli papele buraya uğrayacak bir amfetamin bağımlısı veya eroinman," diyor.

Bir gece en sonunda Brenda'yla seviştik; çok güzeldi. Dalları minik pembe çiçeklerle kaplı bir ağacın altına örtü serdik; üzerimizde sadece yıldızlar ve çiçekler vardı. Babamın bu vesileyle bana verdiği şarap şişesini getirmiştik. Şampanyayı. Brenda çikolata parçacıklı kurabiyeler pişirmişti ve çakırkeyif olduk ve seviştik. Sevişmemiz filmlerde ölümüne savaşılan yarak ve amin çarpışması, delinmesi, vuruşması gibi değildi; tenimiz sanki muhabbet ediyordu. Kokular, tatlar ve dokunuşlarla birbirimizi keşfediyorduk. Kelimelerle anlatamadığımız şeyleri söylüyorduk.

İkimiz de örtünün üzerinde çıplaktık; üzerimize çiçek yaprakları dökülüyordu. Brenda korunmak için bir şey getirdin mi, diye sordu.

Parmağımla dudaklarına dokundum ve endişe etmene gerek yok, dedim. Babam dikkatli olmanın sırrını bana anlattı, dedim.

Oyuncak ayılı herif telefondakine, "Herifin çok çirkin veya yaşlı olması umurunda değil. Şişko ve iğrenç olsa bile elli papel ödeyeceğim," diyor.

Minik çiçekli ağacın altında Brenda'yla ben birbirimize sarıldık; ikimiz de ilk kez orgazm olduk ve hayatımızın sonuna kadar yapacağımız olayı başlattık. Söz yüzüğünü Brenda'nın parmağına takmıştım ve bir şişe şampanyayı bitirmiştik. Sarmaş dolaştık ve ben onun üzerindeydim, içindeydim ve o tatlı şampanyadan bir iki damla içine akıtmak için fırsat kolluyordum.

Ekranlarda, beyaz saçlı bir milyonerim ve oymalı, ahşap bir masanın üzerinde sekretimi beceriyorum. Diğer ekranlarda, canı sıkılmış bir ev kadınına boru döşeyen bir tesisatçiyım.

Brenda'nın içindeyken, onu korumak için birazcık işedim. Sidik torbam o kadar doluydu ki işlemeyi durduramadım. Sızıntı olarak başlayan çişim güldür güldür akmaya başladı ve Brenda gözlerini döndürüp bana bakti; gözlerimiz birbirine değiyordu, burunlarımız birbine değiyordu ve dudakları dudaklarıma dokunuyordu.

Brenda, "Ne yapıyorsun?" diye sordu.

Ve durmak, içindeyken daha fazla işememek için kıvranan ben, "Hiçbir şey," dedim. "Hiçbir şey yapmıyorum."

Oyuncak ayılı herif telefondakine, "Aklında biri var mı?" diyor. Gülüyor ve, "Sana söylemiştim, adamın iğrenç olması umurumda değil," diyor.

Brenda benimle boğuşmaya başladı; örtünün üzerinde sağa sola kaçmaya ve bana yumruk atmaya çalıştı. "Domuz. Sen domuzun tekisin!" deyip durdu. Kalçalarımın altında yatan Brenda karşı koydu, kıvrandı ve içimden çık, dedi. Dışarıya çıkar, dedi.

Şimdi olmaz, deyip durdum. Ellerimle kollarını tuttum ve onu hamile kalmaktan korumak için yaptığımı söyledim.

Ekranlarda, Kleopatra'yı eski zamanlarda köpek stili beceriyorum. Yerçekimsiz uzay istasyonunda, yeşil bir uzaylı yavruyla her türlü pozisyonu deneyen bir astronotum.

Çiçek ve yıldızların altında, Brenda'nın üzerinde, bir dizini kırıp hızlıca bacaklarımın arasına vurana, taşaklarımı ezene kadar işlemeye devam ettim. O vuruşla ani bir acı duydum. Yarağım dışarıya fırladı; taş gibi sertti ve işlemeye devam ettiğim için sıcak şampanyayı üzerimize fışkırttı. Brenda'nın kollarını bırakıp iki elimle birden ezilmiş taşaklarımı tuttum; Brenda da altımdan kurtuldu.

Yüzümün kenarına bir şey çarptı; küçük bir çiçek olamayacak kadar sert, tükürük olamayacak kadar can yakıcı bir şeydi. Brenda giysilerini kapığı gibi koşarak kaçmaya başladı ve bu onu son görüşüm oldu. Arkasından bakıyordum ve onun apış arasından çişim akıyordu.

Oyuncak ayılı herif, "İyi, kim varsa onu gönder ama yeter ki hemen gönder," diyor. Telefonu kapatıp bana uzatıyor.

İşte böylece oğlana, yaptığım şeyi tavsiye ettim.

Oyuncak ayılı herifin yüzü ekşiyor; çiğnenmiş bir şeyi yere tükürüyor. Tükürdüğü şey başka bir kaput. Gözlerini kısıp bana bakıyor ve, "O kafası karışmış oğlana annesinin içine işemesini mi tavsiye ettin yani?" diye soruyor.

Hayır, diyorum. Ona, Cassie'nin istediği siyanürden bahsediyorum. Hapı nasıl madalyonun içinde buraya soktuğumu ve öte yandan oğlanın hapı ona götürmeyi nasıl kabul ettiğini anlatıyorum.

Ve oyuncak ayılı herifin ağzı beş karış açılıyor; kaşları ise yukarı fırlıyor. Sonra yüzü yine eski halini alıyor ve herif yutkunup, "Bana gösterdiği haplardan birinin siyanür olduğunu mu söylüyorsun?" diye soruyor.

Evet anlamında başımı sallıyorum.

İkimiz birden dönüp setin kapalı kapısına bakıyoruz.

Ekranlarda, eski zamanlarda, diğer humanoidlerin oluşturduğu bir kabileyle çoklu-giriş yapan ve boynunda bir papatya dizisi asılı olan bir mağara adamıyım. Hepimiz pis, kıllı ve kamburuz; hiçbirimiz tam insan olamamışız, henüz evrim geçirmemişiz.

Oyuncak ayılı herif omuz silkiyor ve, "Oğlan yanlış hapı bile götürse yine de dünya rekorunu kıracağız," diyor. "Ajansımı aradım; süvari yolda."

Ajansın, elli papelden daha az paraya bir saat seks yapan birini tanıdığını söylüyor. Dediklerine göre yaşlı bir herif, porno filmlerin esprisi gibi bir şey; sarkık ve kırışık, derisi de kabuk kabuk soyuluyor. Gözleri kan çanağı; nefesi kokuyor. Herif, ajansın bir türlü iş bağlayamadığı bir porno dinozoru. Ajans ona ulaşmaya çalışacağını ve onu hemen buraya göndereceğini söyledi; böylece 72 numaralı oğlanın yerini alabilir. Oğlan ölürse veya felç geçirirse veya Cassie'ye onu sevdiğini söylerse ve buradan kovulursa, bu herif onun yerini alabilir.

Oyuncak ayılı herif, "Adamı öyle bir tarif ettiler ki nasıl bir canavar olduğunu görmek için sabırsızlanıyorum," diyor. Gözlerini kırıştırıyor ve sırayla gözlerinden birini kapatarak tek gözüyle bakmaya çalışıyor. Ellerinin arkasıyla gözlerini ovuşturuyor, hızlı hızlı kırıştırıyor, kısıp ekranlara bakıyor ve kaşlarını çatıyor.

Ekranlarda, figür çizimi yapan bir sınıfın ortasında çırılçıplak duran bir modelim; güzel mi güzel sanat öğrencileri şeyimi emiyor.

O gece, Brenda'yla birlikte olduğumuz o son gece kafatasımı yerinden oynatan, minik bir pembe çiçek olamayacak kadar sert şey ona verdiğim söz yüzüğüdü.

Elimdeki telefon çalmaya başlıyor. Ekrandaki numaradan ajansımın aradığını anlıyorum.

26

Bay 72

Kronometreli kız, Bay Bacardi'ye önemli bir şey vermem gerektiğinden ötürü geri gelmeme izin verdi. Bekleme salonuna gitmek üzere merdivenlerden inerken önüm sıra yürüyor. Etraf bebek yağı ve peynirli kraker kokuyor.

Bay Bacardi beni görür görmez cep telefonunu göğsüne bastırıp, "Onu öldürdün mü?" diye soruyor.

Dan Banyan, "Veya daha da kötüsünü yapıp ona onu sevdiğini mi söyledin yoksa?" diye soruyor.

Kronometreli kız, "Beyler, bir dakikanızı rica edebilir miyim?" diyor.

Cassie Wright'la birlikte olmak için yukarıya çıkan adamlar kendilerini sanki hastaneye gidip onu ziyaret etmiş gibi hissedebilirler. Onu bembeyaz bir yatağa; beyaz çarşaf ve yastıkların üzerine yatırmışlar. Bacakları ayırık ve bir bardaktan plastik pipetle portakal suyu içiyor. Bacaklarının üst kısmına bir çarşaf örtülmüş. Yatağa vuran ışıklar ameliyathanedekiler gibi sıcak ve parlak. Mandallı bloknotlu kız sizi içeriye aldığında, Cassie Wright, onu besleyebilsin diye hemşirenin yeni doğmuş bebeğini temizlemesini bekleyen bir hanımefendi gibi görünüyor gözünüze.

Yatağın başucunda, bir kısmı vazolara konmuş, buket buket çiçek var; güller ve güller ve güller. Her biri farklı bir türde ama hepsi gül. Yastıkların yanındaki sehpalarda, dik konulmuş, kenarındaki süsler danteli andıran ve yaldızlı olduğu için parlayan bir sürü tebrik kartı göze çarpıyor. Katlanarak buketlerin içineleştirilmiş olanlar da var. Yere düşmüş olan ve birileri üzerine basıp geçtiği için kirli görünenler de.

Bu kartların hepsi Anneler Günü kartı: "Dünyanın En İyi Annesine!" ve, "Bir Oğlan Çocuğun Sahip Olabileceği En İyi Anneye!" yazıyor üzerlerinde.

Kronometreli kız beni kolumdan tutup içeriye sokuyor ve, "Bayan Wright..." diyor. Elimde tuttuğum çiçekleri işaret ederek, "Size başka bir oğul daha

getirdik..." diyor.

Daha sonra bekleme salonunda. Dan Banyan, "Annen çok eğlenceli!" diyor. "Teklif etsem sence benimle akşam yemeğine çıkar mı?" diye soruyor.

Bay Bacardi cep telefonundakine bağıarak, "Bunu nasıl söylersin!" diyor. "Film endüstrisindeki en koyu, en pürüzsüz, en yanık, en güzel bronz ten bende!" diye bağııyor.

Film setinde bulunup da giyinik olanlar ya omuzlarındaki kamerayı dengede tutmaya çalışıyorlar ya da güç kaynaklarına, duvardaki prizlere veya başka kablolarla bağılı kameralardan çıkan gevşek kabloları tutuyor ve kontrol ediyorlardı. Diğerleri, bir ucunda mikrofon asılı duran çubukları sallıyordu. Elllerinde ruj ve tarak olan diğerleri Cassie Wright'ın üzerine eğilmişti. Parlak ışıkları kurcalıyorlar ve ışığı yataktaki Cassie'ye yansıtan parlak gümüşi şemsiyelerle oynuyorlardı.

Bu insanların oluşturduğu ailenin her bir üyesi gülümsüyordu; bir bebeğin doğumunu beklercesine saatlerdir uyumadıkları için gözleri kan çanağı gibiydi. Sevimli Anneler Günü kartları ayakkabılarının altına yapışmış bu insanlar minik odada arkalarında iz bırakarak yürüyorlardı. Gül yaprakları her tarafa saçılmıştı.

Kronometreli kız dirseğıyle dürterek beni içeri yönlendiriyor ve kameramanlardan biri, "Bu ne ya, Cass, kaç tane çocuğun var senin?" diye soruyor.

Herkes gülüyor, ben hariç herkes.

İçine doğduğum ailemin her üyesi.

Yatağına gömülmüş yatan ve dudaklarına ruj sürülmekte olan Cassie Wright, "Bugün hepsi benim çocuğum," diyor.

Zemin katında ise, Bay Bacardi cep telefonundakine, "En iyi işimi daha yapmadım!" diyor. "Beş dakikada hatunun bacaklarını ikiye ayırıp elleri kullanmadan ayakta anal seks yapan benden iyi biri olmadığını biliyorsun!" diye bağııyor.

Ve Dan Banyan ekranlara bakıp, "Sence benimle evlenir mi?" diye soruyor.

Setteki duvarlardan birinin dibine çıkarılıp atılmış üç adet Nazi üniforması ter yüzünden koyu renk görünüyor. Kronometreli kız, ekibin daha hızlı hareket etmek adına çekimlerin ortasında bu üniformaları kullanmaktan vazgeçtiğini söyledi.

Bir herif elindeki bir bardak portakal suyunu Cassie Wright'ın dudaklarına yaklaştırdı ki pipetten içebilsin. Cassie portakal suyunu içine çekerken, herif bana baktı ve, "Gel bakalım delikanlı. Üzerime çık," dedi. "Bazılarımız bu gece eve gitmek istiyoruz," dedi.

Cassie Wright eliyle adamı ittirdi. Diğer elini sallayarak yaklaşmamı işaret etti; sonra da aynı elini göğsünün altına yerleştirdi ve meme ucunu çekip öne doğru uzatarak, "Bu bokun söylediklerine bakma sen. O sadece yönetmen," dedi. Göğsünü bana doğru uzatarak, "Annene gel," dedi.

Sol göğsü diğerinden daha iyi görünüyordu. Evdeki şeyin aynısı. Yani evdeki, eskiden sahip olduğum şeyin aynısı. Üvey annem ve babam kilidi değiştirmeden önce yaşadığım evdeki şeyin aynısı.

Bay Bacardi cep telefonundakine, "Yirmi papel mi? Uğrayıp otuz saniyeliğine aletimi sokmak için mi?" diyor Dan Banyan isimli herife bakıyor ve, "Elli papel olmasın o?" diyor.

Gözlerini kısmış, halen ekranlara bakmakta olan Dan Banyan, "Porno kraliçesi ile prime time'ın kralı evleniyor," diyor. "Kendi realiti şovumuzu yapabiliriz," diyor.

Ekranda izlediği şey Cassie Wright değil. Kamyon kasasına çöpleri boşaltan bir buldozerin görüntüleri.

Sette, bir adım daha ona yaklaştım; çıplak ayaklarıma gül yaprakları yapıştı. Ve büyük, ışıltı yatağının yanına diz çöktüm.

Setteki insanların bir kısmı bizi kameranın vizöründen izliyor; diğer kısmı ise, başını öbür tarafa çevirmiş, ekrana bakıyor ve sesimizi de kulağındaki kulaklıktan işitiyor.

Ve ben yatağın kenarına diz çökmüş, Cassie Wright göğsünü yüzüme doğru uzatırken, "Beni tanıdın mı?" diye sordum.

O ise, "Em," dedi ve meme ucunu dudaklarıma sürttü.

Kim olduğumu biliyor musun, diye sordum.

Ve Cassie Wright gülümseyerek, "Süpermarkette yiyeceklerimi poşetlere koyan kişi misin?" diye sordu.

Gözlerini kısarak ve kırıştırarak ekranlara bakmakta olan Dan Banyan, "Las Vegas'ta evleneceğiz. Son on yılın medya olayı olacak," diyor.

Cep telefonundakine bağırarak Bay Bacardi, "Hayranlarım yeni bir yüz istemiyor. Hayranlarım beni istiyor!" diyor.

Cassie Wright'a, ben senin oğlunum, dedim. Evlatlık olarak verdiğin oğlunum.

Portakal suyunu tutan herif. "Ben size söylemiştim," dedi.

Mektuplarıma cevap vermediğin için geldim, dedim.

Kamerayı dengede tutmaya çalışan herif. "Bir tane daha çıktı..." dedi; sesi kameranın metal ve plastik parçalarının arasında boğulmuştu. Objektif yüzüme o kadar yakındı ki konuşurken kendimi kavisli camda görebiliyordum.

Bunlar kaydedildi. Filme çekildi. Sonsuza kadar insanlar tarafından izlenecek.

Konuşmak için dudaklarımı araladığım anda Cassie meme ucunu ağzıma tıktırdı. Konuşabilmek için yüzümü kaçırıp kafamı çevirdim ve, "Hayır," dedim. Göğsünde tuz tadı, diğer adamların salyalarının tadı vardı. "Sana yeni bir hayat vermek için buradayım," dedim.

Kronometreli kız boynundaki kronometreyi havaya kaldırdı ve başparmağıyla tepesindeki düğmeye bastı. "Başla," dedi.

Kendimi havası çekilmiş yapay partner gibi hissediyordum. Dümdüz. Buruşuk. Üvey annem üvey babamın gözlerinin önünde ve her ikisi de Papaz Harner'ın gözlerinin önünde sallandırarak o pembe deriyi dünyada en nefret ettiğim şey haline dönüştürmeden önce en büyük aşkımdı o benim. Üvey babamın elde yapılmış minik kokainman orospuları veya üvey annemin kiraz ve

vanilyalı dondurulmuş amcıkları değil de, benim pembe gölgemdi herkese gösterilen.

Beni özel kılan şey, artık benim en büyük utanç kaynağımdı.

Oğlu olduğumu ispatlamak için Cassie'ye Branch Bacardi'nin verdiği altın kalbi gösterdim. Bileğime doladığım zinciri çözüp, ucundaki kalbi açtım ve bebeklik fotoğrafımı gösterdim. Siyanürü ise avcumun içine alıp elimi yumruk yaptım.

Bebek fotoğrafına bakınca Cassie Wright'ın gülümseyen yüzü, özellikle gözlerinin ve ağzının çevresi bir anda kırıştı. Dudakları inceldi, yanakları boynunu kat kat yaparak aşağı sarktı. "Bunu nereden buldun?" diye sordu.

Irving'den, dedim.

Ve Cassie Wright, "Irwin demeye çalışıyorsun galiba?" dedi.

Evet anlamında başımı salladım.

"Sana başka bir şey daha verdi mi?" diye sordu.

Yumruğumu daha da sıktım ve hayır anlamında başımı salladım.

Ona, kalbin içindeki bebek benim, dedim. Ben senin oğlunum.

Ve Cassie Wright tekrar gülümseyerek. "Sana çok zalimce gelecek biliyorum, ama evlatlık verdiğim bebeğim oğlan değildi," dedi. Kalbi çat diye kapattı ve madalyonla zinciri benden aldı. Kollarını kaldırıp ensesine götürdü. Zinciri boynuna taktı ve, "İnsanlara oğlan olduğunu söyledim ama benim bebeğim güzel mi güzel bir kızdı..." dedi.

Kronometre tiktak, tiktak, dakikaları sayıyordu. Kamera beni o kadar yakından çekiyordu ki görebildiğim tek şey gözümden süzülen kocaman bir gözyaşı damlasıydı.

"Şimdi," dedi Cassie Wright, bacaklarının üst kısmını örten çarşafı kaldırıp, "iyi bir çocuk ol ve beni sikmeye başla."

Zemin katındaki bekleme salonunda Dan Banyan, "Siyanürü ne yaptın

peki?" diye soruyor.

Ne bileyim.

Donumun ağına koydum. Önce donumu dertop edip yere attım. Sonra da hapı, korumak için, taşaklarımın altına sakladım.

Dan Banyan suratını buruşturarak, "Pis donuna koyduğun bir şeyi herhangi birinin ağzına atmasını nasıl beklersin?" diye soruyor.

Cep telefonunu göğsüne yaslayan Bay Bacardi, "Siyanürden bahsediyoruz be!" diye bağırıyor. "Birazcık ter ve genital salgı onu daha da zehirli bir hale getirmez ki!"

Yumruk atar gibi sert bir şekilde sikerken Cassie Wright'ın bir bacağına o kadar geriye doğru itmişim ki dizi yüzüne değiyordu ve kronometreli kızın, "Süre bitti," dediğini duydum.

Sikmeye devam ederek arkasına geçtim ve kadını adeta çivilercesine yan yatırdım, bacaklarını ayırdım ve Cassie Wright'ın, "Bu çocuk bir şey ispatlıyormuşçasına sikiyor," dediğini duydum.

Domaltıp köpek pozisyonunda sikerken ıslak, sarkmış götünü kavradım ve Cassie Wright'ın, "Bu piçi çekin üzerimden!" dediğini duydum.

Arkamdan eller uzandı. Parmaklar kadının kalçasındaki parmaklarımı söktü, insanlar beni geriye çekti; yarağım onun şeyine dokunmaya devam ediyordu. Kadının içinde sadece yarağımın kafası kalana kadar kıcım hareket etmeye devam etti; sonra da, içinden çıktığım gibi kadının poposuna beyaz balçıklarımı boşalttım.

Ondan tamamen uzaklaştığım anda Cassie Wright'ın, "Bunu çektiniz mi?" dediğini duydum.

Yönetmen, "Bunu fragmanda kullanacağız," dedi. Pipetle portakal suyundan bir yudum içti ve, "Dikkat et oğlum, neredeyse işimizi bitiriyordun," dedi.

Cassie Wright, "Birileri üzerimi temizlesin," dedi. Domalma pozisyonunu hiç bozmadan Cassie dönüp omzunun üzerinden bana baktı ve, "Seninle tanıştığıma memnun oldum. Filmlerimi satın almaya devam et, tamam mı?"

dedi.

Zemin katında bir ses, "600 numara?" diyor. Kız sesi. Kronometreli kız, "Biz hazırız, lütfen sete gel," diyor.

Bay Bacardi cep telefonundakine, "Dandik şirketinizi ben başarıya ulaştırdım," diye bağıyor. "Konu para değil, saygısızlık!" diye bağıyor. Merdivenlere, kronometreli kıza ve sete doğru yürümeye başlıyor.

Bay Bacardi merdivenleri tırmanmaya başlamadan önce elimi donumun içine sokuyorum, sıkı elastik ağı ve taşaklarımın gevşek derisine dokunuyorum. Beklemesini söylüyorum. Taşaklarıma dokunmaya devam ederek, Bay Bacardi'nin durduğu yere bir, iki, üç adım atıyorum.

Onu öldür, diyorum. Wright orospusunu öldür. Cinayet işle.

Dan Banyan, "Onu öldüremezsiniz," diyor. "Ben onunla evleneceğim."

Bay Bacardi cep telefonunu kapatırken, "Yirmi boktan papelmiş..." diyor.

Planladığın gibi onu ölümüne sik, diyorum. Ve hapi eline bırakıyorum.

27

Bay 137

Bilmiyor muydunuz yoksa? Cassie Wright'la henüz evlenmediğim gibi neredeyse dul kalacağım. 72 numaralı genç aktöre, lütfen, diyorum. Bacardi'ye verdiğin şeyin M&M şekerini olduğunu söyle bana.

Yerden bir kâğıt peçete almak için eğilirken, "Potasyum siyanür," diyor oyuncu asistanı. "Afrika'daki tapyoka veya manyok kökünde doğal olarak bulunur; Prusya mavisi olarak bilinen lacivert pigment şeklinde mimarlık işlerinde mavi baskı çıkarmak için kullanılır. Dolayısıyla rengi 'siyan' mavisidir..." diyor.

Ve dolayısıyla "siyanoz" terimi, siyanürle zehirlenen insanların teninin neden mavi renk olduğunu açıklamaktadır, diyor. Derhal, kesinlikle ve sonsuza kadar ölürlər.

Üçümüzden başka kimse olmadığından ötürü boş ve dolayısıyla yankılı odadaki, yukarıda asılı olan ekranlarda, koca memeli Cassie Wright sert bir servis hemşiresi. Kolalı beyaz üniforması ve rahat ayakkabıları içinde erdemli ve zalim görünen bu hemşire, akıl hastanesindeki bütün hastalara, sakso çekmek suretiyle neşe ve özgürlük bahşediyor. Porno kültürünün bir klasiği olan bu filmin adı Guguk Kuşunun Taşaklarını Yalayıp Geçti.

Bu filmi ne kadar çok sevdiğimi söylüyorum.

Ve 72 numaralı genç aktör, "Sen neden söz ediyorsun?" diye soruyor.

İzlediğimiz filmin, cesur ve genç bir top atıcısının erkeklerden oluşan beysbol takımında oyunculara sakso çekerek atış yapacağı yeri belirlemesiyle ilgili olduğunu söylüyor.

Gözlerimi kısıp, parmak uçlarımda yükseliyorum ve ekranı görmeye çalışıyorum; elimi açık büfe masasının kenarından çekmiyorum. Yani çapamı. Karanlık odadaki nirengi noktamı kaybetmiyorum.

72 numaralı aktör, "Bu filmin adı Acı Sulu Koca Oğlanlar," diyor. "Kör müsün?"

Kâğıt bardakları toplayıp içlerine kullanılmış kâğıt mendilleri tıkan asistan, Bacardi'nin hapı Cassie'ye verip vermemesinin bir önemi yok, diyor. Prodüksiyonda zaten ölmüş birileri vardır. Yürüyen ölü adamlar. Her an nalları dikecek olanlar. Siyanür kan dolaşımında iyon olarak gezinir ve kas hücrelerindeki mitokondrinin içindeki enzim sitokrom c oksidazın demir atomuna karışır, diyor. Bu birleşme hücrenin şeklini değiştirir hücrenin oksijen almasını engellemek için hücrenin tabiatını değiştirir. Etkilenmiş hücreler, en çok da merkezi sinir sistemi ve kalp artık enerji üretemez.

Cassie'yle evlendikten sonra yapacağımız realiti şovun ismini Seks Kavanozu ve Özel Yarak koysam nasıl olur sence, diye soruyorum.

Boşalmış patates cipsi poşetlerini toplayıp yumak haline getiren, bunları da siyah çöp poşetine tıkan oyuncu asistanı, "Çoğu siyanür zehirlenmesi transdermal vuku bulur," diyor. 72 numaralı aktöre bakarak, "Kendini nasıl hissediyorsun?" diye soruyor.

Halsiz misin? İşitme kaybı var mı? Ellerin dermansız mı? Terleme, baş dönmesi veya anksiyete var mı?

1978 yılında Jonestown'da topluca intihar eden dokuz yüz insanın ölmesine siyanür sebep oldu. Siyanür Nazi toplama kamplarında milyonlarca insanı öldürdü. Hitler ve eşi Eva Braun'u öldürdü. 1950'lerdeki Soğuk Savaş sırasında Amerikan casusları kalın, kaba çerçeveli gözlükler takıyorlardı. Yakalandıklarında gözlüğün sapını çiğnemek üzere eğitildiler; çünkü gözlük sapında ölümcül dozda siyanür vardı. Buddy Holly ve Elvis Costello'nun görünüşüne ilham olan kemik çerçeveli intihar gözlüklerinin aynısıydı, diyor asistan. Bütün genç hippiler burunlarının üzerine ölüm taktılar.

Asistan "Jonestown," dediği anda aktör ve ben, pembe renkli limonata üzerinde izmarit ve portakal kabuğunun yüzdüğü, yarısına kadar dolu punç kasesine baktık.

Cassie'yle yapacağım realiti şovun ismini Gizli Birliktelik koysam nasıl olur, diye soruyorum. Bu isim televizyon için fazla mı edepsiz?..

Ve 72 numaralı aktör, "Trans..." diyor.

Oyuncu asistanı, "Transdermal," diye tamamlıyor. "'Deri yoluyla' demek."

Elinin kenarıyla kırıntıları süpürüp, açık büfe masasını temizlemekte olan asistan, siyanür zehirlenmesinin çoğunlukla deri yoluyla vuku bulduğunu söylüyor. Genç aktöre, "Elini kokla," diyor.

Oğlan elini burnuna götürüp kokluyor.

"Hayır," diyor asistan, "hapı tuttuğun elini kokla."

Aktör diğer elini kokluyor, bir kez daha kokluyor ve, "Badem kokusu mu bu?" diye soruyor.

Acıbadem kokusu, haptaki potasyum siyanürün elindeki nemle karşılaştığında reaksiyona girerek hidrojen siyanür açığa çıkardığını gösteriyor. Zehir şimdiden kan dolaşımına karışmış.

Aktör. "Hemen ellerimi yıkayayım," diyor.

Asistan başını sallıyor ve hapın temas ettiği tek yer elin değil, diyor. Gözenek ve sinir uçlarının yoğun olduğu tek terli yer elleri değil.

Müstakbel ve belki de ölü eşimle gerçekleştireceğim müstakbel realiti şovuma niye Bayan Kıvrım ve Bay Düz Ayak ismini koymayayım ki, diye soruyorum.

Asistana bakmakta olan 72 numaralı aktör başını göğsüne doğru eğip gözlerini direkt apış arasına diyor, "Olmaz öyle şey," diyor.

Asistan bir avuç dolusu kâğıt peçeteyle, dökülmüş sodayı temizliyor.

Kullanılmamış kırmızı, pembe ve mavi renkli kaputları alıp boş bir patlamış mısır poşetine atıyor.

72 numaralı aktör elini bir kez daha kokluyor ve öne eğiliyor. Diğer eliyle donunun lastikli bel kısmını çekip öne doğru uzatıyor. Omurilik kemikleri tek tek sayılacak kadar çok eğiliyor ve burnundan uzun bir nefes çekiyor içine. Tekrar eğiliyor ve uzun mu uzun bir nefes daha çekiyor. Doğruluyor ve, "Oraya ulaşamıyorum ki," diyor.

Bana, "Bir iyilik yapar mısın?" diye soruyor "Hayalarımı koklar mısın?"

Oyuncu asistanı açık büfe masasının etrafına dökülmüş şekerlemeleri; yuvarlak ve sert şekerleri, şekerli mısırları ve sakızları topluyor.

72 numaralı aktör bana, "Lütfen," diyor, "hayatım buna bağlı."

Bilmiyor muydunuz yoksa? Heteroseksüel olduğumu keşfettikten sonra gerçekleşiyor bu durum.

Asistan, genç adama, hala hayatta olmanın sebebi şeker yemiş olmandır belki de, diyor. Siyanür zehirlenmesinin doğal panzehiri glikozdur. Yaşanmış olaylardan elde edilen kanıtlara göre glikoz daha az toksik bileşik üretmek üzere siyanürle birleşir.

72 numaralı aktör bulunduğu yerden masaya doğru fırlıyor ve elimin masayı kavradığı yerde duruyor. Artan ne kadar Lemonheads ve Skittles marka bonbon, atıştırmalık boy Butterfingers ve Hershey Kisses varsa hepsini kaptığı gibi ağzına tıkıyor. Red Vines marka meyankökünü ve jelibonları çiğnerken ağzı yapış yapış oluyor ve ağzından tükürük ve şeker saçarak bana dönüp, "Lütfen," diyor. Vıcık vıcık, nane ve çikolatalı kaplumbağa topakları arasından, "Sadece kokla beni, tamam mı?" diyor.

Asistan, kırk beş santim uzunluğundaki penisiyle Rus sarayındaki kadınları baştan çıkarıp kendi çıkarları için kullanan deli keşiş Grigory Rasputin'in kendisini öldürmeye yönelik birkaç siyanürlü komplodan kurtulduğunu; çünkü bütün suikastçıların zehri şekerli bir şeye karıştırdığını söylüyor: şekerli şarap veya şeker veya pasta. Toksini en etkin antitoksinle karıştırmışlar.

Asistan, Branch Bacardi'nin yapması gereken tek şeyin hapi Cassie'ye vermek olduğunu söylüyor. Onu ister yutsun ister başka şekilde alsın Cassie'nin başı dönecek, kafası karışacak, başı ağrıyacak. Cassie'nin teni soluk bir maviye kesecek ve sanki hücreler oksijen alamıyormuşçasına kalbi hızla atmaya başlayacak. Cassie komaya girecek, kalp krizi geçirecek ve birkaç saniye içinde ölecek.

"Onun hayalarını koklasan bile," diyor asistan, "şunu bilin ki herkes hidrojen siyanür kokusunu alamaz."

Dışarıdan, binanın yukarısından, orasından burasından siren sesleri geliyor;

ses gittikçe yükseliyor, sirenler gittikçe yaklaşıyor. Oyuncu asistanı masaya uzanıp yarısı yenmiş küçük kekleri topluyor. Pizza kırıntılarını topluyor. Yalanarak şekerli kaplaması temizlenmiş ıslak çubukları topluyor.

Sirenler buraya ulaşıyor, beton duvarların ardında bağırmaya devam ediyor.

Bana bakarak, "Bayan Wright'a yaklaşmaya niyetliysen," diyor asistan, "bunu kolayca başarabileceğini sanma."

Yerden bir şey almak için eğiliyor. Parmaklarının arasındaki şeye bakıp kaşlarını çatarak, "Buradaki delilerden biri kaput mu çiğnemiş?" diyor.

Ve ben omuz silkip, dünyada çeşit çeşit insan var, diyorum.

Ayakkabısının ucuyla, yapışmış bir sakızı yerden çıkarmaya çalışırken, Cassie'yle tanışmanın aylarını aldığını söylüyor. Cassie'nin ona, bebeğini evlatlık verdiğini, hayatının en büyük hatasını yaptığını ve bu durumu telafi edemediğini anlattığını söylüyor. Hiç kimse, çocuğuna bir servet bırakmak için bu filmi çekti diye Cassie'yi suçlayamaz. Kederli ve boşa harcanmış hayatını temize çekmeye çalışıyor diye.

Sirenler o kadar yakınımızda ki gürültü yüzünden asistan bağlamak zorunda kalıyor.

Halen masadaki kırıntıları süpürmekle ve şekerlemelerin bıraktığı yapışkan izleri temizlemekle meşgul olan asistan, "Sadece nefret sizi böyle sabırlı kılıyor," diye bağıyor.

Sadece, hayat boyu bitmeyen öfke ve nefret, olur da Cassie Wright geçer diye, ister yağmur yağsın ister güneş açsın size saatlerce köşe başlarında bekleme, otobüs duraklarında oyalanma azmi veriyor, diye bağıyor asistan. İntikam almak için.

Sirenler susuyor, sessizlik oluyor; boş odada asistan, 72 numaralı aktör ve ben birbirimize bakıyoruz.

72 numaralı aktör, fısıldamasına rağmen yeni çökmüş sessizlikte yüksek çıkan bir sesle, "Sen, osun," diyor.

Şeker ve tükürük karışımını yutan 72 numaralı aktör, "Sen Cassie Wright'ın

kayıp çocuğusun," diyor. "Ve Cassie'nin bundan haberi bile yok."

Boş bir alüminyum kutuyu yumruğuyla ezen asistan, "Bir düzeltme yapayım..." diyor. Gülümsüyor. "Şu an itibariyle ben, o çok zengin kayıp çocuğum."

Oyuncu asistanının burnu, Branch Bacardi'nin uzun ve dümdüz burnuna benziyor. Siyah saçları adamın saçlarının kopyası. Dudakları adamın dudaklarının kopyası.

Siyanür konusunda amma da bilgilisin, diyorum. Bilmiyor muydunuz yoksa? 72 numaralı aktör taşaklarını temizlemek üzere banyoya dalıyor.

28

Sheila

En önemli oyuncumuz Branch Bacardi'yi getirmeden neredeyse bir sigara kadar önce Bayan Wright parmağını uzatıp portakal suyu bardağını işaret ediyor. Bardağı ona getireyim diye parmağıyla beni dürtüyor. Hemen getireyim diye de bir, iki, üç kez hızlıca elini sallıyor.

Pipetli bardağı ona getiriyorum. Pipeti kıvrırma yerinden büküp ağız seviyesine indiriyorum.

Bayan Wright parmağını büküp, kendisine doğru eğilmemi işaret ediyor. Ter kokusunu alabilecek kadar yaklaşıyorum ona. Sarı saçlarının beyaz diplerini görebilecek kadar. Nefes verince ağızındaki spermin kaybolmak üzere olan kokusunu alıyorum. Diğer bir nefeste ise lateks kaputların pudra kokusunu. Portakal suyunun keskin kokusunu. Pipeti iten dudaklarından, "Biliyorum" sözcüğü dökülüyor. "Kafede karşılaştığımız andan itibaren biliyordum," diye fısıldıyor. Tıpkı ninni gibi yumuşacık bir ses tonuyla konuşan Bayan Wright. "Neredeyse ağlayacaktım çünkü bana çok benziyordun..." diyor.

Harbiden doğru.

Ağızını pipetten kaçırıp başını diğer tarafa çeviren Bayan Wright ruja kesmiş dudaklarıyla bana gülümsüyor ve, "En son gelen genç adamın sözlerini tekrarlamak istiyorum... Sana yeni bir hayat vermek istiyorum," diyor.

Meksika'da Ava Gardner'la İguana Gecesi filmini çekerken Richard Burton'ın ölme tehlikesi atlattığını söylüyor. Üçüncü sahnenin en heyecanlı yerinde Burton'ın, tuzağa düşmüş bir iguanayı ipi kesip ormanda serbest bırakması gerekiyor. İpi elbette kesiyor; ancak sorun şu ki, iguana, sıkı içici Ava, Richard ve John Houston'la haftalar geçirmiş. O yüzden de hiçbir yere kıpırdamıyor. Sahneyi çekebilmek için ekip iguanaya bir tel bağlıyor ve Burton onu serbest bıraktığı anda hayvana 110 volt elektrik veriyor.

Sorun şu ki o sırada Richard Burton iguanaya dokunmaya devam ediyordu. Aynı akıma o da kapıldı ve elektrik çarpması yüzünden neredeyse ölüyordu.

Dünyanın en ünlü aktörü ile zavallı, pullarla kaplı, soğuk kanlı bir sürüngen aynı elektrik akımı yüzünden neredeyse kavrulup ölüyordu.

Harbiden doğru.

Bayan Wright gülümsüyor ve, "Sigortadan gelecek paranın her bir sentinin tadını çıkar..." diyor.

Ve bir kelime daha edemedi plastik pipeti ağzına sokuyorum. Küçük diline kadar da itiyorum. Cadıyı zorla susturuyorum.

29

Bay 72

Kronometreli kız önce sol, sonra sağ, sonra tekrar sol ayağını atarak merdivenlerden iniyor; iki eliyle ağzını kapamış. Sanki ağzından bir şeyin kaçmasını engellemek istiyormuşçasına iki elinin parmaklarını üst üste sıkı bir biçimde kenetlemiş. Gözlerini kocaman açmış ve kırpmayı unutmuş; öylesine kurular ki camdan yansıyan ışık dışında hiç pırıltıları yok. Boynundaki kronometrenin camından yansıyan ışık dışında. Parmaklarını güçlü bir biçimde bastırdığı için teni bembeyaz olmuş; merdivenlerden sırasıyla teker teker sol ve sağ ayağını atarak inerken ne parmaklarında ne de yüzünde biraz olsun renk göze çarpıyor. Tümüyle beyaza kesmiş.

Ne bileyim.

Birinin ölümünü, gerçekten ölümünü izlemek istiyorsan, onun pornonun sonunda nasıl orgazm olduğuna bakman yeter. Boynu, düğüm düğüm damar ve kaslardan oluşan bir kementte geçirilmiştir ve çenesi hareketlidir. Dişlerini dışarı çıkarır ve havayı ısirmaya çalışır. İçeriye göçen yanaklar dudakları ileriye, kulakları ise geriye doğru çekip gerer. Derisi gözlerini kapanmaya zorlar. Sanki ön dişleri hayatın en önemli kısmını ısirmaya çalışıyormuş gibi görünür.

Dünya Sürtüğü III filmini izleyin ve insanların neden ölüm sahnesinin birinin içine boşalmaktan başka bir şey olmadığını söylediğini kendi gözlerinizle görün.

Kronometreli kız zemin katına iniyor ve orada duruyor. Ellerindeki pembe deriyi yırtıyor, sonra da mavi renkli deri tabakasını. Lastik eldivenler tersyüz oluyor ve onları yere atıyor; yerde tıpkı yapay partner gibi yassı ve ölü görünüyor eldivenler. Çıplak elleriyle yüzünü kapatıyor. Eldivenlerin içinde terleyen elleri, buruş buruş olduklarından yaşlı görünüyor. Omuzlarını kaldırıyor; bebek yağı ve ter kokusunu içine çekerek derin bir nefes alırken kavisli omurgası dimdik oluyor. Nefesini tutuyor; dirsekleri memelerinin üzerinde birbirine değiyor. Kesik kesik nefes verdiği için bütün bedeni sarsılıyor.

Onu izlerken taşaklarımı ovarak temizledim; kıpkırmızı oldular. Donum lavaboya değdiği için ıpslak. Evsizim. Yetimim. Beş parasızım ve işsizim.

Dan Banyan herifi bakıyor. Doğrudan kıza bakmıyor ama kulağını kızın hıçkırıklarının geldiği yöne çeviriyor. Kız gerçekten ağlamaya başladı. Alıp verdiği nefes parmaklarının arasında boğuluyor; yüzü parmaklarının arkasına saklanmış. 137 numaralı adam, "Cassie öldü mü?" diye soruyor.

Donmuş ve beş parasız, yetim ve henüz yeni ovalanmış bir halde sol, sağ, sol yapışkan adımlar atarak kızın yanına varıyorum. Üzerimde sadece ıslak donum var ve bir kolumu kızın omzuna atıyorum; kızın kazağının ilmekleri bile titriyor. Diğer kolumu da atarak kıza sarılıyorum; sanki kazak yerine beni giymiş gibi oluyor. Kronometreli kızın titremesi durana kadar öyle kalıyorum. Çenemi omzuna dayamış, yüzünü göğsüme sıkıca bastırmış, kolumdaki yazıyı görmek için kafamı eğiyorum.

Elimle saçlarını okşarken. "Benim adım aslında 72 değil..." diyorum.

Ne bileyim.

Saçlarındaki kepekler elime yapışıyor, yerlere uçuşuyor. Kronometreli kız dağılıyor. Parmaklarımı kokluyorum ve şampuanının kokusunu sevdim, diyorum. En azından gerçek annenin kim olduğunu biliyorsun, diyorum. Karnıma batan kronometrenin soğukluğunu hissediyorum. Normal nefes alıp vermeye başlayana kadar kıızı bırakmıyorum; gerçek adın ne, diye soruyorum.

Kız birazcık geriye çekiliyor. Boynumdaki gümüş haç kızın yüzüne yapışmış ve orada asılı duruyor. Kız geriye çekiliyor ve haçın altın zinciri aramızda sallanıyor, kızla beni birbirimize bağlıyor. Nefes alıyor ve yüzüne yapışmış haç teninden kurtuluyor ve göğsüme düşüyor; kızın yüzünde kırmızı bir iz kalıyor.

Kızın kronometresi ise karnımda yuvarlak bir saat izi bırakmış.

Halen kollarımda olan kız, "Annem benden işte bu kadar nefret ediyordu..." diyor. "İnsanlara adımın Sheila olduğunu söylüyorum çünkü gerçek annem bana hayal edebileceği en berbat ismi vermiş," diyor.

Cassie Wright onu evlatlık olarak verdiğinde doğum sertifikasında yazan ismi kastediyor.

Yanaklarındaki gözyaşlarını işaretparmağıyla tıpkı bir araba sileceği gibi hızla siliyor ve, "Orospu bana Zelda Zonk adını vermiş," diyor. Gülümsüyor ve, "Nasıl da nefret etmiş benden," diyor.

O kollarımdayken şu andan, bu yerden daha önemli hiçbir şeye sahip olmadığımı hissediyorum. Gerçek adımlı veya kim olduğumu bilmiyorum. Tam burada onun kazağı benim tenime dokunurken, bu an bana yetiyor da artıyor.

Ve Dan Banyan herifi, "Sen, 'Zelda Zonk' mu dedin?" diye soruyor. Karşı taraftan gülümseyerek bize kulağıyla bakan 137 numaralı adam, "Sana gerçekten Zelda Zonk adını mı vermiş?" diye soruyor. Ve bir yandan kafasını sallarken kahkaha atmaya başlıyor.

Benim gerçek adım Darin, diyorum, Darin Johnson. Ve yanağını göğsümdeki haa dayayana dek Zelda'yı kendime doğru çekiyorum. Kronometresi bağırsaklarımlın üzerinde tik tak, tik tak diye atıyor.

30

Bay 137

Metro-Goldwyn-Mayer'in oyuncu seçmekle görevli bölümünün başındaki şahıs, Roy Fitzgerald'ı üç kez reddetti. Kadın ofis içinde yürümesini talep ettiğinde, Roy tökezledi. O kadar sık tökezledi ki kadın cam sehpa kiralacak diye endişelendi. Eskiden donanmada gemici olan Fitzgerald kamyon şoförü olarak çalışmaya başlamıştı ve donmuş havuç teslimatı yapıyordu. Gülümsediğinde diş etleri görünüyordu. En kötüsü de, kıkırdıyordu. Fitzgerald yeniyetme kızlar gibi cırtlak bir sesle konuşuyor ve ne zaman ayağı takılıp dengesini kaybetse kıkırdıyordu.

Menajeri Henry Willson, gülümserken dudaklarını dişlerine yapıştırması gerektiğini ona öğretene kadar hiç kimse bu hanım evladına rol vermedi. Willson, Fitzgerald'ı streptokok anjininden mustarip bir oyuncuyla tanıştırdı. Hastalığı kapıp boğazı iltihapla dolduktan sonra menajer ondan ses telleri yırtılana kadar çığlık atmasını ve bağırmasını istedi. Bu olaydan sonra aktörün sesi daha kısık ve kalın çıkmaya başladı; tıpkı homurtu gibiydi. Erkek sesi gibiydi. Ve adını Rock Hudson olarak değiştirdi.

Cassie Wright'ın Hollywood'un geçmişine ilişkin bu gibi hikayeler biliyor olmasına bayılıyorum. İkimizin de birbirine benzer bunca saçmalık biliyor olmamız –Tallulah'ın yumurtaları kabuklarıyla ezip içmesi veya Lucy'nin yüzünü arkaya doğru gerdirmesi gibi– beni ona aşık etti. Çoğu evlilik daha az nedene dayanır.

Cassie, Marilyn Monroe'nun yürürken kalçası daha güzel sallansın diye ayakkabılarından bir tanesinin topuğunu birazcık kısalttığını biliyordu. Cassie, Marilyn'in ömür boyu zatürree ve bronşitten mustarip olmasının muhtemel sebebinin, halkın huzuruna çıkmadan veya çekim için kamera önüne geçmeden önce buzla dolu bir küvete girme alışkanlığı olduğunu biliyordu. Çektiği acıyı dindirmek için uyuşturucu alıp buzun içinde saatlerce çırılçıplak yatarak memelerinin ve poposunun dik olmasını sağladı.

Bilmiyor muydunuz yoksa?

Cassie, Marilyn'in gizli ismini, Monroe'nun kim olmak istediğini biliyordu. Bebek gibi konuşan, poposunu sallayan bir sarışın olmak istemiyordu. Monroe, Arthur Miller gibi bir entelektüel, Stanislavsky tarafından yetiştirilmiş bir aktrist olmak ve saygı görmek istiyordu. Değerli bir insan olmak. Monroe makyaj yapmadan, film stüdyosundan ödünç alınmış özel tasarım kıyafetler giymeden, ünlü saçını bir eşarpıla kapatıp kemik çerçeveli okuma gözlüğünün arkasına gizlenerek seyahat ettiğinde o kişi oluyordu. Bu sade, zeki, eğitimli aktrist kendine Zelda Zonk diyordu. Uçak bileti alırken veya otel rezervasyonu yaptırırken bu ismi kullanıyordu. Zelda Zonk. Kitap okuyordu. Sanat koleksiyonları vardı. Zelda Zonk, sarışın seks tanrıçası Marilyn Monroe'nun olmak istediği kişiydi.

31

Sheila

Bayan Wright biliyormuş.

Kadın en baştan beri benim kim olduğumu biliyormuş. Aslında kim olduğunu biliyormuş. Sonunda öleceğini bildiği halde oyunu sürdürmüş. Cassie Wright beni zengin etmek için bilerek ve isteyerek altı yüz masturbasyon delisiyle sikişti.

Harbiden doğru. Günümüzde son olarak en önemli şey gerçeklik.

Bütün kimliğiniz bir anda yok olursa ne yaparsınız? Bütün hayat hikâyeniz bir yanlıştan ibaret oluverirse, bu durumla nasıl başa çıkarsınız?

Ve o orospuyla.

32

Bay 600

Ekranlarda, Cassie'nin rol aldığı ilk filmi gösteriyorlar. Film, köşedeki küçük marketin güvenlik kamerasından birazcık daha iyi bir video kamerayla çekilmiş. Ekranlarda o ve ben varız; Sheila ve 72 numaralı oğlan kadar genciz. Cassie'nin gözlerinin akı görünüyor sadece; kollarını gevşek bir şekilde yana bırakmış. Kafasını bir o yana bir bu yana hızla çevirmekten ağzı açılmış ve dudaklarının kenarından salya akıyor.

Kendisinin şişme bebek hali kadar gevşek.

Bilmek istiyorsanız söyleyeyim, Cassie Wright ile çektiğimiz o ilk filmde, ona içine beta-ketamin ve Demerol attığımı diyet soda içirdim. Kamera yatağın yanına kurulmuş üçayağın üzerindeydi ve onu yarağımın girebileceği her yerden siktim.

Çünkü onu çok seviyordum.

O ilk filmin adı Civelek İş'ti. Cassie ünlü olduktan sonra, dağıtımçı filmi yeniden montajlayıp, bu defa, Misty'yi Benim için Düdükle adıyla piyasaya sürdü. Şehvet Ufukları adıyla tekrar montajladı.

Bilmek istiyorsanız söyleyeyim, Cassie asla bu ilk filmi çekme niyetinde değildi.

O film şu an, bomboş bekleme salonuna oynuyor.

Oğlan helada erbezindeki zehri temizliyor; oyuncak ayılı herif alnını nasıl ovuşturduysa bu çocuk da erbezini aynen öyle ovuşturuyor.

Sheila zırlayarak merdivenlerden iniyor. Kulaklarına kadar yüzüne sümük ve tükürük bulaştırarak, kazağının koluyla gözlerini siliyor. Dişlerini öfkeyle birbirine kenetlemiş ve çene kasları alabildiğine gerilmiş. "Aşağılık..." diyor. Mandallı bloknotunu karşıya fırlatıyor; duvara çarpınca, üzerinde isim ve numaralar yazılı olan kâğıtlar çarpma sesiyle beraber etrafa saçılıyor Sheila'nın

rüşvet olarak aldığı elli ve yirmi dolarlık banknotlar da.

Oğlan banyo kapısından çıkıp, "Ağlama," diyor. "Bayan Wright böyle olmasını istedi..."

Missoula Lisesi'nden daha yeni mezun olan Cassie, tiyatro bölümüne girmek istiyordu. Evde kalıp aktrist veya film yıldızı olmak için çalışacaktı; şov dünyasında olduğu sürece biri ya da diğeri fark etmezdi. Ve benimle evlenmeyi istemediği sürece. Bana notlarının çok yüksek olduğunu söyledi. Ve olur da kafası çalışmazsa ve ümitsizliğe kapılırsa, denize düşüp yılanı sarılmak zorunda kalırsa, duygusal açıdan birine ihtiyaç duyarsa ve hayatı düpedüz tepetaklak olursa, evlilik teklifimi kabul edebileceğini söyledi. Ben de hâlâ umut var diye düşündüm.

Sorun şu ki ailesi öz saygı gibi boktan konularla Cassie'yi bana karşı zehirliyordu.

Cassie bunları bana Cuma gecesi söyledi ve ben de ona, seni anlıyorum, dedim. O parlak hayallerinin tümünü gerçekleştirmesini istediğimi söyledim. Sonra da, diyet soda ister misin, diye sordum.

Bugünün bana hissettirdiği şeye en yakın durum, kışınızı arkadan öne doğru sildiğiniz zamanlar. Tuvalettesiniz. Düşünmeden hareket ettiğiniz için, aşağıya doğru sarkan buruşuk taşak derisine bok bulaştırıyorsunuz. Silerek temizlemeye çalıştıkça deri geriliyor ve pislik daha da büyüyor, incecik bok tabakası kıllarınıza ve kalçanıza bulaşıyor. Bunun gibi günler işte aynen böyle hissettirir insana.

Daha sonra Cassie, beta-ketamin ve Demerol'un kalbini durdurduğunu söyledi. Beyni soğumuş ve bedeninden kurtulmuş, tavanda gezinirken aşağıya bakmış ve kalbi atmaya başlayana kadar ben onu sikerken, video kamerayla birlikte, götümün gerilip gevşemesini, gerilip gevşemesini izlemiş. Onu önce ölene, sonra da tekrar hayata döndürene kadar sıkışım. Ölü bedeniyle o yatağın üzerinde sikişerek, rol yapmak istediği eski hayatını bitirmiş ve ona yeni bir hayat vermişim.

Seks o iyi, saf kızı tekrar hayata döndürmüş ama geri gelen kız başka bir şeymiş.

Cassie de şu an benim yaptığım gibi, öylece havada durmuş, olan biteni

izliyor.

Sheila'nın arkasından oyuncak ayılı herif merdivenlerden inip bekleme salonuna geliyor. Merdivenlerden inerken tırabzanı iki eliyle birden tutuyor.

Sheila boynundaki kronometreyi hızla çekip koparıyor ve beton duvara fırlatıyor. Minik bir çarpma sesi daha duyuluyor.

Bir basamak daha iniyor ve Sheila, "Meğer hapı o domuz içmiş," diyor.

Oğlan kahverengi kâğıt poşetten spor ayakkabı, blucin ve tişört çıkarıyor. Bir de kemer Çoraplarını giyerken, "Kim içmiş?" diye soruyor.

Sheila kollarını göğsünde kavuşturuyor. Ekranı, orada Cassie Wright'ın gevşek bedenini siken bana bakıyor ve, "Babam içmiş," diyor.

Oyuncak ayılı herif. "Kim o?" diye soruyor.

Branch Bacardi.

Ben. Kalbi durduktan sonra ruhu bedeninden ayrılan Cassie gibi ölüyüm ve ruhum gezinip duruyor.

Altı yüz herif. Bir kız. Yüzyılların dünya rekoru. Erotik şeyleri toplayan zeki bir koleksiyoncunun alması gereken bir film.

Hiçbirimiz ölüm pornosu çekme niyetiyle buraya gelmedi. Bu bir yalan.

Benim hayatta olduğumu zannediyorsanız, bu da başka bir yalan. Hapı ben içtim.

Gömleğinin düğmelerini iliklerken oğlan, "Bay Bacardi öldü mü?" diye soruyor.

Ve Sheila, söylemesi zor, diyor. "Bu son derece bronz teniyle, sürdüğü onca bronzlaştırıcı kremle hepimizden daha canlı görünüyor," diyor kızım.

Ekranlarda, cansız apış arasından Cassie'nin içine boşalıyorum, onu becererek hayata döndürüyorum. Bir çocuk yapmaktan öteye gitmeyecek değersiz bir şey için büyük miktarda para boşa harcandı. Sheila için. Ah benim

aptal kafam!

33

Bay 72

İşin sonuna geldik artık. Sağlık ekibi Sheila'ya birinci dereceden akrabası olup olmadığını sorduktan sonra çıkış koridorunda dikiliyoruz. Haber verilmesi gereken herhangi bir aile üyesi olup olmadığını sorduktan sonra.

Sheila hayır anlamında başını salladıktan sonra. Saçlarından ateşten saçılan kül kadar ufak, beyaz kepekler dökülürken onlara, "Hiç kimse yok. Domuzun hiç akrabası yok," dedi.

Bay Bacardi'nin kimsesi yoktu.

Bunlar Dan Banyan'ı zemin katındaki bekleme salonunda bıraktıktan sonra oldu; o sırada Dan Banyan giyinmeye çalışıyordu ama gömleğini tersten giymişti. Düğmeleri parmaklarıyla hissetmeye çalışırken, "Realiti şovumuza Köre Yol Gösteren Sarışın adını koysak nasıl olur?" diye sordu. Pantolonunu tersten giydi, sonra çıkarıp düzeltti. Pantolonunun cebinden cep telefonunu çıkardı, düğmelerine bastı ve aradığı kişi cevap verince eskortu göndermesine gerek kalmadığını söyledi. Her şey bitti, dedi. Gönderecekleri yaşlı ve sarkık herife ihtiyaç kalmadığını söyledi.

İş bitmişti.

Sonra Dan Banyan başka birini aradı ve acil saç ektirmek için evet, evet, evet dedi. Sonra da restoranı arayıp, Bayan Wright ve kendisi adına akşam için yemek rezervasyonu yaptırdı.

Çıkış koridorunda Sheila ve benden başka kimse yok; güneş binanın diğer tarafından batıyor. Günbatımının kırmızı ve sarı renkleri tıpkı alev alev yanan bir ateş gibi her tarafa yayılıyor. Sheila elinde tuttuğu parayı "...elli, yetmiş, yüz yirmi, yüz yetmiş..." diye mırıldanarak parmağıyla tek tek sayıyor. Sağ elindeki paranın toplamı 560 dolar. Tekrar sayarak sol eline geçirdiği paranın toplamı da değişmiyor.

Üzülme, diyorum ona. Annenden nefret etmeye devam edebilirsin.

Sheila paraları tekrar sayıyor ve, "Teşekkürler," diyor. Gözlerini yirmi dolarlık bir banknotla siliyor. Burnunu elli dolarlık bir banknota sümkürüyor ve, "Pişmiş et kokusu alıyor musun?" diye soruyor.

Beni zehirleyecek misin, diye soruyorum.

"Bilmiyor musun yoksa?" diyor Sheila. "Arızalı, arızalıyı çeker."

Siyanür ve şeker. Zehir ve panzehir. Belki de birbirimizi dengeleriz.

Ne bileyim. Bu an, onunla çıkış koridorunda, set kapısının önünde dikildiğim ve, "72" rakamı hala kolumda, şimdi ne olacak diye beklediğim bu an, bana yetiyor da artıyor bile.

Ambulansla gelen sağlık görevlileri hala içerde; Bay Bacardi'nin ölü bedenine kalp masajı yapıyorlar. Ona içinde tedavi edici ilaç olan bir sürü büyük iğne batırıyorlar. Ölü ağzındaki o kocaman gülümseme yüzünden gözleri sımsıkı kapalı.

Ve Sheila, "Bekle," diyor. Her iki elinde yarısı bulunan parayı artık saymıyor. Arkamızdaki az evvel çıktığımız kapalı metal kapıya bakıyor. Biz çıktıktan sonra kapıyı kapattılar. Kilitlediler. Sheila eğilip kulağını kapıya dayıyor. Burnunu kilide yerleştirip kokluyor; burun deliklerini genişleterek adam gibi kokluyor. Bir sürü parayı sımsıkı kavradığı elini uzatıp kapı tokmağını çeviriyor. Daha sert çeviriyor. Parayı yumruk yaparak tuttuğu diğer eliyle metal kapıyı yumrukluyor. Daha gürültülü yumrukluyor. Tokmağı daha da sert çeviriyor. Her iki elini de bana uzatıp, "Şu boktan şeyleri bir saniye tut," diyor.

Yanan etin kokusu geliyor az biraz. Barbekü kokusu.

Boynumdaki haçın Sheila'nın yüzünde bıraktığı kırmızı iz siliniyor.

Elindeki bütün parayı bana verdikten sonra Sheila gerçekten bağırmaya başlıyor; kapıya vurmaya, tekme atmaya ve kapı tokmağını iki eliyle birden çevirmeye.

34

Bay 137

Film setinde, sağlık ekibindekiler Branch Bacardi'nin tıraşlanmış göğsüne bastırıyor; lateks eldivenleri adamın tenine yapışıyor ve söktüklerinde cırt diye bir ses çıkıyor. Bronzlaştırıcı krem yüzünden ekiptekilerin lateks ayaları kahverengi olmuş; Bacardi'nin ölü mavi derisini açığa çıkarıyorlar. Bacardi'nin göğsünü yumruklayıp, pompalıyorlar; adamın meme ucundaki kırmızı, koyu kırmızı kan lekeleri ekibin eldivenlerine bulaşıyor. Jiletle kestiğı tıraşlanmış meme ucu artık kanamıyor.

Kameraman öne eğilip daha da yaklaşınca, sağlık ekibindekiler terliyor; kolundan beline kadar gömleklerinin yan tarafı, beyaz üniformaları, terden ııslak oluyor ve koyu gri renge dönüşüyor. Cassie Wright, "Bunu kaydediyor musunuz?" diye soruyor. Prodüksiyondaki fotoğrafçı, flaş üstüne flaş patlatarak olayı her açıdan kaydediyor; her şeye flaş patlatarak bizi kör ediyor. Gözlerimi kırptıştırıyorum. Ter ve parfüm ve sperm kokusuyla ağırlaşmış, sıcak havayı içime çekiyorum.

Aynı anda Cassie, Bacardi'nin kalçalarının üzerine çömeliyor; adamın cinsel organındaki hafif uzamış tüylerin üzerine oturuyor. Ellerini dizlerine yerleştirip bastırarak kendini yukarı kaldırıyor. Biraz yükselip, sonra hemen kalçalarını çarparak oturuyor; ama bunu çok hızlı yapmıyor ve böylece Bacardi'nin hala sert, mavi aletinın kadının içinde kaybolduğunu görebiliyoruz.

Ölü olmasına rağmen yarağı kocaman.

Dildoların hası. Şarjlı ya da manuel. Yatağımanın altındaki pembe kauçuk replikası kadar ölü. Bir katedraldeki herhangi bir kutsal emanet kadar. Yetişkin oyuncakları satan mağazalardaki sıkıca paketlenmiş şeyler kadar sert. Ama artık o, koleksiyoncuların topladığı bir ürün. Bir antika.

Cassie Wright kalçalarını havaya kaldırıp sert bir şekilde indiriyor; flaşın üzerinde patladığı mavi, cansız yarak bir görünüyor, bir kayboluyor ve Cassie, "Benden rol çaldın... seni bokun soyu!" diyor. Her ikisi de ter içinde kalıyor. Cassie amcığını bastırıp, "En önemli sahnemi çaldın, orospu çocuğı," diye

hırlıyor. Gözyaşları yanaklarını adeta yıkıyor; akan göz kalemi ve maskarası, gözlerinden çenesine kadar uzanan örümcek ağı gibi kırıksıklıklarda iz bırakıyor ve yüzü kapkara çatlaklar yüzünden paramparça görünüyor.

Sağlık ekibinden bir görevli bir tüpü tutup sıkıyor ve içinden çıkan jeli beysbol eldivenine benzeyen bir şeye sürüyor. Küçük ve beyaz bir eldivene. Sonra da bu eldiveni diğer eldivene sürüyor ve ikisine de jeli dağıtıyor. Eldivenlerden kablolar çıkıyor ve bu kablolar üzerindeki kırmızı ışığın yandığı bir kutuya uzanıyor.

Jeli dağıtan sağlık ekibi görevlisi, "Hazır," diyor.

Diğer sağlık ekibi görevlisi geri çekiliyor; artık Bacardi'ye dokunmuyor.

Beysbol eldivenine benzettiğim şey aslında kalp elektroşok cihazı. Kalp defibrilatörü. Bacardi'yi yaşatmak için ona verilecek milyarlarca voltluk elektrik şoku.

Kalp elektroşok cihazını elinde tutan sağlık görevlisi. Cassie'nin parçalara bölünmüş gibi görünen, ağlayan yüzüne, "Hanımefendi, hazır!" diye bağıyor.

Ve Cassie arada bağ olarak sadece adamın kalın, mavi aleti kalana kadar kalkıyor. Aralarındaki tek bağlantı o yarak. Ta ki aletin kalın kafası ıpslak labyadan çıkana kadar. Sert, mavi yarak hâlâ kalkık ve kadın kendini çekip çıkarırken bile dimdik uzanarak ona dokunuyor.

Sağlık ekibi görevlisi kalp elektroşok cihazını Bacardi'nin sarkık, terli göğsüne hızlıca bastırıyor ve elektrik akımı yüzünden Bacardi'nin göğsü kabarıp omurgası kavis yapıyor. Kol ve bacaklarındaki kaslar şişiyor, gözle görünür hale geliyor, kabarıyor ve derisini sert ve keskin bir şekilde bölüyor. O şokla birlikte Bacardi tekrar genç görünüyor, yakışıklı ve bronz, pürüzsüz ve mütebessim. Dişleri bembeyaz parlıyor. Gözleri şoktan kocaman açılmış. Fotoğrafçının flaşı ve sağlık görevlisinin yıldırımından çıkan kıvılcım Bacardi'yi çıplak bir Frankeşteyn canavarına dönüştürüyor.

O flaşta Cassie Wright, her ikisi de gençken nasıl görünüyorsa öyle muhteşem ve genç görünen Branch Bacardi'ye bakıyor. Onun mükemmel geri dönüşüne.

Cassie ya intihar etti ya da yorgun dizleri o an boşaldı.

El kol hareketleri Romeo ve Juliet'teki gibiydi. Ama bilmiyor muydunuz yoksa?

Hayatınızın geri kalanını boşa harcamak an meselesi.

Milyarlarca volt elektrik şoku Bacardi'ye verilirken... kamera çekmeye devam ediyor. Cassie Wright adamın yüksek voltajlı, elektrikli sandalyeyi ya da sığır gütme sopasını andıran ölüm saçan kazığına oturuyor.

35

Sheila

450 jul'a ayarlanmış kalp defibrilatörü tende yanık izi bırakır. Şok cihazı hastanın göğsünü kavurabilir. Her türlü metal mücevher yüksek ısıdan anında yamulur. Küpeler veya kolyeler. Branch Bacardi'nin sarkmış göğsündeki, şok cihazının bıraktığı iki yuvarlak ve kırmızı darbe izi, çizgi filmlerde gördüğümüz meme uçlarına benziyor: Daha yeni damgalanmış iki parlak hareye. Bayan Wright'ın kalp şeklindeki madalyonu o kadar ısınmış ki kadının göğsünü yakmış. Bayan Wright minicik bir kalple damgalanmış Hem Bacardi'nin yeni meme uçlarından hem de Bayan Wright'ın kalbinden duman tütüyor. Madalyon açılmış, altın kapkara olmuş, içindeki bebek fotoğrafı ise kıvrılmış ve duman yüzünden yanarak kömürleşmiş.

Doğduğum zaman çekilmiş fotoğrafım, bir flaş, bir alev yüzünden mahvolmuş, kül olmuş.

Sağlık ekibinden, çavuşu tokatlamaya meyilli olan bir herif, gözlerini Branch Bacardi'ye dikmiş, "İyi oldu; aksi halde o kadar büyük bir aleti hiçbir ceset torbasına sığdıramazdık," diyor.

Sağlık ekibinden, mastürbasyon delisi olan diğer herif ise, "Onu geç; bu canavar kapalı tabuta bile sığmaz," diyor.

Defibrilatör, Bacardi ve Bayan Wright'ı eriterek insanların çektiği röntgen filmlerine dönüştürmüştü. Kalçadan birleşmişler. Bedenleri nefretle evlenmiş; her türlü evliliğin yakacağından daha derin yanmışlar. Yapışmışlar. Dağlanmışlar.

Ama hayır... ölmediler. Branch ve Cassie ölmedi. Neredeyse ölüyorlardı ama tam olarak ölmediler. Kavrulmuş amcık ve taşaklardan yayılan pis kokuya kilovat jul sebep oldu ve aynı şey Bayan Wright'ı neredeyse öldürürken, Branch Bacardi'yi hayata döndürdü. O şok, üreme organlarını birbirine yapıştırdı. Birbirine damgaladı.

Harbiden doğru.

Sağlık ekibindekiler gözlerini dikmiş, sadece öyle durup bakıyorlar ve iki bilinçsiz bedeni, kasıktan yapışık Siyam ikizlerini ne şekilde kaldırıp hastaneye götüreceklerini bilmedikleri için kafalarını sallıyorlar. Birkaç deri veya kas parçası veya yumuşak organları köfte gibi yoğrulup birlikte kızarmış.

Havada ter, ozon ve kızartılmış hamburger kokusu var.

O an şu cümle çıkıyor ağızımdan: Branch Bacardi ve Cassie Wright benim babam ve annem. Onlar benim ailem. Ben onların çocuğuyum.

Harbiden doğru. Elimi göğsüme vurarak sağlık ekibindekilere, "Adım Zelda Zonk," diyorum.

Ama her ikisi de inleyen ve kafaları gevşek bir şekilde sallanan iki çıplak bedenden kafasını kaldırıp kimse bana bakmıyor, ikisinin de gözleri kapalı. Eriyip birbiriyle kaynaşmış bedenlerinden duman çıkıyor. Demirin damgaladığı yeni meme uçlarından ve kalpten duman çıkıyor.

Sanki okulda ant içiyormuş gibi, sanki mahkemede yemin ediyormuş gibi parmaklarımı çaprazlayarak birbirine yapıştırıp dümdüz bir şekilde elimi havaya kaldırıyorum ve sağlık ekibi bana baksın diye elimi birazcık sallıyorum. Diğer elimle de göğsüme vuruyorum. Kalbimin olması gereken yere vuruyorum. Bir an her şey çok önemli oluyor. Neredeyse gerçek oluyor.

Ve adımı bir kez daha söylüyorum. Gizli adımlı. Birileri en sonunda bakar da beni görür diye elimi biraz daha havaya kaldırıyorum.

Dipnotlar

^[1] Dünyanın en önemli balıkçılık merkezi. (ç.n.)